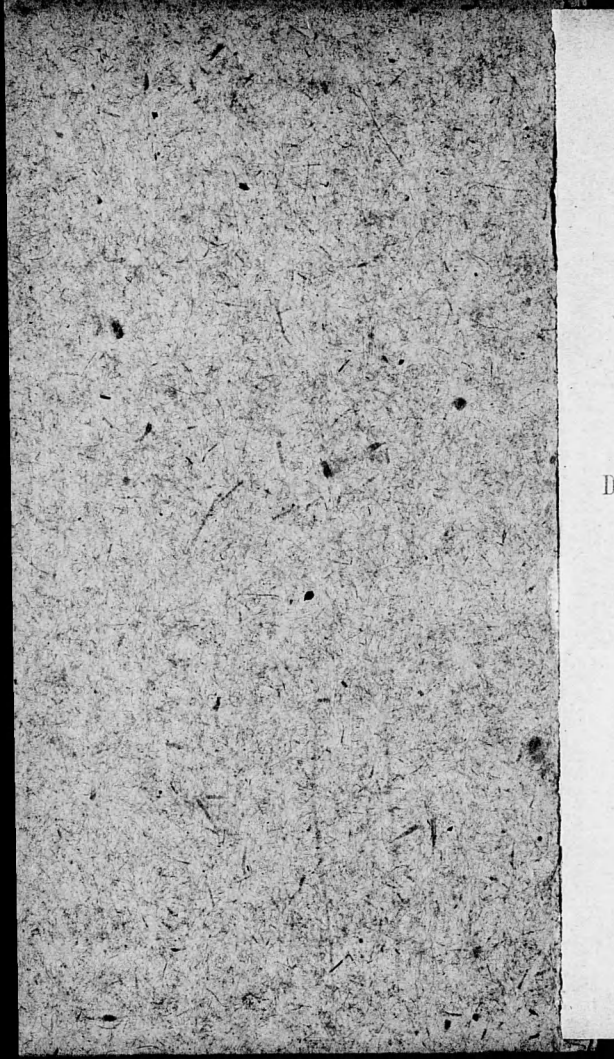

383

Vak 51

D

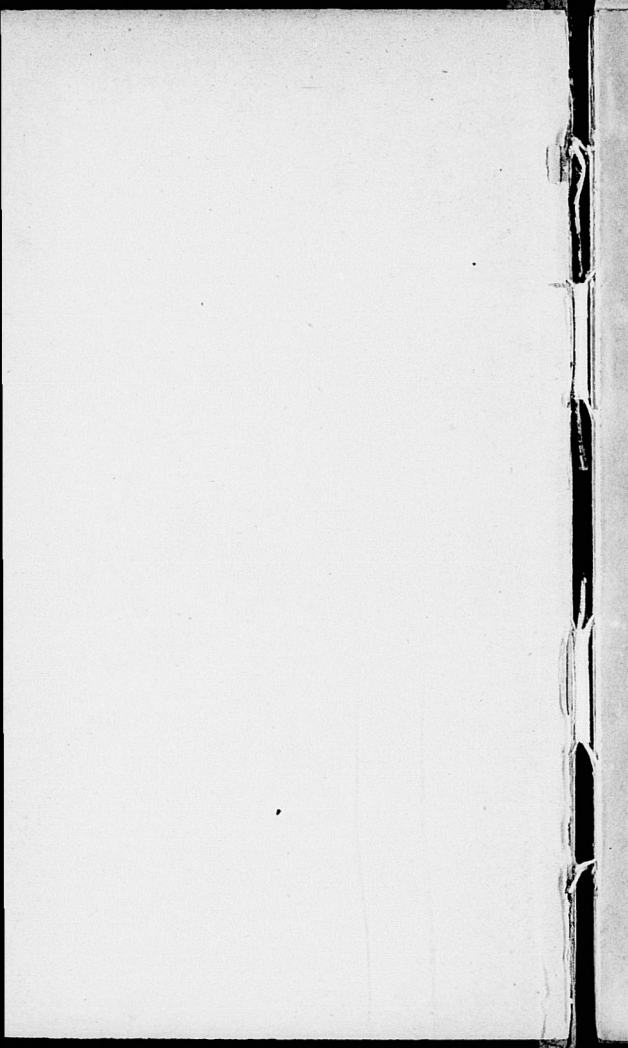
HET GULDEN BOEKJE

VAN

DOM SANS DE SAINTE-CATHERINE

OF

DE NEDERICHEID IN BEC'TENING GEBRACHT.

VAK

51

No. 383

HET GULDEN BOEKJE

VAN

Dom Jans de Sainte-Catherine

V. list.

OF

DE NEDERIGHEID IN BEOEFENING GEBRACHT.

Uit het Fransch vertaald en
vermeerderd

DOOR

F. W. TSCHERSCHKE

R. Pr.

Tweede Uitgave.

UTRECHT,
DEKKER & VAN DE VEGT.

1882.

IMPRIMATUR.

TRAJECTI A/R,
10 Maji 1872.

J. H. WENSING ,
Emer.Prof.Lebr.Cens.

Stoomdruk van P. W. v. D. WEIJER te Utrecht.

VOORWOORD.

't Is wellicht de honderdste maal, dat dit werkje eene nieuwe uitgave beleeft, en de ijver der godvruchtigen, zich dit boekske aan te schaffen, veroorlooft ons de verzekering uit te spreken, dat deze nog niet de laatste uitgave zal zijn.

Dom Sans de Sainte-Catherine, een schrijver van verschillende godvruchtige werken, had dit boekje oorspronkelijk voor zijne kloosterlingen geschreven; maar dewijl de oefening der nederigheid noodzakelijk is voor elken ouderdom en voor elken levensstaat, heeft men het, met uittaling van hetgeen uitsluitend voor kloosterlingen konde dienen, allen geloovigen aangeboden.

Voor meer dan een eeuw geschreven, heeft het langzamerhand met den vooruitgang in taal en stijl gelijken tred gehouden zonder evenwel de eenvoudigheid des eersten schrijvers te verliezen.

Men heeft dit werkje het gouden boekje genoemd, omdat er in het Christendom niets zoo kostbaar gevonden wordt dan de beoefening der Nederigheid; zij toch is de grondslag van die wijsheid, wier vruchten boven goud de voorkeur verdienen ¹⁾; zij is het waarachtig merkteeken, waaraan men een leerling van Jesus Christus erkent. Om groot te worden, moet men volgens den H. Ambrosius beginnen, zich klein te maken. „Gij zijt voornemens,” zegt die H. Leeraar, „het gebouw der Christelijke deugden op te trekken, de hoogte daarvan is aanzienlijk; denk er dan aan eerst zijne grondslagen te leggen in al de diepte der Nederigheid;

¹⁾ Spreuken VIII: 19.

want, zoo voegt de Heilige er bij, wanneer iemand een huis wil bouwen, dan graaft hij de fundamente[n] te dieper naarmate de hoogte en grootte, van hetgeen hij voorheeft te bouwen, wezen zal ¹⁾.

En, zoo ooit, is het dan niet vooral in onze dagen noodzakelijk, voor het gebouw der deugd hechte grondslagen te leggen? In onze ongelukkige dagen vooral, nu de goddeloosheid onder den leugenachtigen naam en het belachelijk schijnschoon van vrijheid en wetenschap, zoovele stormen tegen den godsdienst opwekt? De trotsche menigte van vrijheidszuchtigen en zoogenoemd wetenschappelijken hebben hunne dwaasheden tot een leerstelsel verheven en hunne krachten vereenigd tegen den Heer en tegen zijn Gezalfde ²⁾. Wij hebben gezien, hoe die waanwijzen, die hoovaardigen

1) H. Ambrosius De Verbis Domini Sermo X.

2) Psalm II.

en lasteraars van God ¹⁾, *wie de Apostel ons leert te wantrouwen, beurtelings allerlei soort van verleiding, van drogredenen, spotternij en bedreigingen beproefden en ons eindelijk met doodsangsten omgaven om, zoo mogelijk, het werk van Jesus Christus te vernietigen. Maar, dank der goddelijke Voorzienigheid, is hunne trotschheid met schande geslagen en gaat de godsdienst voort zijne rechten te herwinnen.*

Moge de nederigheid des kruises in de harten aller geloovigen over de hoovaardigheid zegevieren, het rijk van Jesus Christus bevestigen en ons dien waren vrede schenken, dien Hij op de wereld kwam brengen.

t' Is onder de bescherming der H. Maagd Maria, dat dit werkje telkens moet verschijnen en 't is door hare voorpraak, dat het zegenrijke vruchten zal dragen. Maria was de nederigste der

1) 2 Thim. III.

schepselen , thans is zij Koninginne des Hemels ; aan hare nederigheid heeft zij te danken , al wat de Heer groots in haar gewrocht heeft. Wenden wij ons dus met vertrouwen tot hare veel vermogende bescherming ; het zal niet te vergeefs geschieden , want , gelijk een harer grootste dienaren , de H. Bernardus zegt : „het is nooit gehoord , dat iemand haren bijstand inriep en geen gehoor heeft gevonden”.

Humiles spiritu salvabit.

Hij zal de nederigen des geestes zalig maken,

Ps. XXXIII: 19.

Discite a me, quia mitis sum et humilis corde.

*Leert van mij, omdat ik zachtmoedig en
nederig van harte ben.*

Matth. XI: 29.

Humilibus dat gratiam.

Den nederigen geeft Hij genade.

Petrus V: 5.

G E B E D

VAN DEN

H. BERNARDUS.

allerheiligste en beminnelijkste Maria, onze mond kan uwen naam niet uitspreken of ons hart voelt zich van liefde tot U ontvlammen; en geen van allen, die U beminnen, kan aan U denken zonder de aansporing in zijn binnenste te ontwaren U steeds meer en meer te beminnen. O onze Vorstin, versterk onze zwakheid; verkrijg voor ons de genade van moed en ijver; immers, wie is meer in staat bij onzen en uwen God in ons voordeel te spreken, dan Gij, die U zoo na in zijne goddelijke tegen-

woordigheid bevindt? Spreek dan voor ons, o Koninginne; spreek, want uw goddelijke Zoon luistert naar U. Doch voor alles bezweren wij U, voor ons aan uwen welbeminden Zoon te vragen, dat wij Hem in deze wereld mogen beminnen uit geheel ons hart, om eenmaal het geluk te hebben Hem eeuwig lief te hebben in den Hemel 1).

1) Een iegelijk, die uit dit werkje dagelijks eenige puntjes ter overweging en ter beoefening kiest, raden wij aan telkens met dit gebed van den H. Bernardus, de lezing te beginnen en ze met eene enkele liefdevolle en vertrouwvolle verzuchting tot de H. Harten van Jesus, Maria en Joseph om hulp en volharding te besluiten.

VERT.

ONDERRICHTINGEN
OVER
DE NEDERIGHEID
OM
TER CHRISTELIJKE VOLMAAKTHEID
TE GERAKEN.

Het is een vaste en onbetwifelbare waarheid, dat den hoovaardige geene barmhartigheid en geen toegang wacht tot het koninkrijk der hemelen en de Heer slechts de nederigen daarin zal binnenlaten. De H. Schrift leert ons: God weerstaat den hoovaardige, Hij vernedert, die zich verheffen men moet den kleinen kinderen

gelijkend worden om zijne glorie binnen te gaan; die deze gelijkenis niet zullen bezitten, zullen worden buitengesloten, kortom, Hij schenkt zijne genadegaven slechts den nederigen, slechts de nederigen verheft Hij.

Dit eenmaal aangenomen, dan kunnen wij ons ook niet genoeg overtuigen hoe belangrijk het voor den Christen is, zich op de nederigheid toe te leggen en uit zijnen geest allen eigenwaan, alle ijdelheid, allen hoogmoed te verbannen. Geene pogingen mag hij onbeproefd laten om in deze heilige onderneming te slagen; en wijl hij zonder Gods genade zich nimmer een goeden uitslag zal kunnen beloven, moet hij volhardend en dringend elk uur van den dag daarom vragen.

Elk Christen heeft bij het H. Doopsel de verplichting op zich genomen, de voetstappen van Jesus Christus te volgen; naar zijn goddelijk voorbeeld, moeten wij ons leven vormen. Welnu, die goddelijke Verlosser heeft de nederigheid zoo verre gevoerd, dat Hij het uitvaagsel der wereld is geworden; enkel en alleen met het doel, onze opgeblazenheid, de wonde van onzen hoogmoed te genezen, ons leerende door zijn voorbeeld, welke de eenige weg is, die ten hemel leidt. Eigenlijk gezegd, is de belangrijkste les, die de Zaligmaker ons ooit heeft gegeven, deze: „*Discite a me* — Leert van mij.”

Wanneer dus gij, die een leerling van dien goddelijken Meester zijt,

dien kostbaren parel, het zekerst onderpand van heiligwording en het meest kennelijk teeken van voorbeschikking ter zaligheid, u wilt eigen maken, ontvang dan met een leerzaam gemoed de raadgevingen, die ik u ga geven, en pas ze getrouw in uwe daden toe.

1. Open de oogen uws geestes en bedenk eens, dat gij uit u zelve niets goeds bezit, waarop gij groot gaan of u verheffen kunt. Uit u zelve hebt gij niets anders dan zonde, leugen en ellende; en wat betreft de gaven der natuur of der genade, die gij bezit, al het achtigwaardige, al de roem, welke daaruit voortspruit, behoort aan God alleen, wijl gij ze van Hem, die de oor-

sprong van uw wezen is, hebt ontvangen.

2. Vat daarom een diep gevoel op van uwe nietigheid; kweek dat gevoel voortdurend in uw hart aan tegelijk met een diep besef van schaamte over den hoogmoed, die in u heerscht. Overtuig u tot in het binnenste uwer ziel, dat er op aarde niets zoo ijdel en belachelijk is, dan hooggeacht te willen worden om voorrechten, die gij uit u zelve niet hebt, maar slechts in leen ontvingt van de geheel onverplichte goedgunstigheid des Scheppers; „want,” zoo zegt de Apostel: „indien gij ze hebt ontvangen, waarom beroemt gij u dan, als kwamen zij van u voort en als haddet gij ze niet ontvangen?” ¹⁾

1) 1 Corinth. IV: 7.

3. Denk dikwijls na over uwe zwakheden, over uwe verblindings, over uwe lafhartigheid, over de verstoktheid uws harten, over uwe onstandvastigheden, over uwe zinnelijkheid, over uwe ongevoelheid jegens God, over uwe gehechtheid aan de schepselen en over zoo vele andere slechte hoedanigheden, die uw bedorvene natuur in menigte heeft. Daarin moet gij de beweegredenen zoeken, u onophoudelijk te vernederen beneden het niet, en altijd zeer klein, zeer verachtelijk te zijn in uw eigen oogen.

4. De herinnering van uw zondig verleden worde nimmer uit uw geheugen gewischt. Tracht bovenal te beseffen, dat de zonde van hooftvaardigheid iets zoo afschuwelijks

is, dat er noch op aarde noch in de hel eenig kwaad met haar kan worden vergeleken. Zij is het, die den Engelen des hemels den ondergang berokkende en hen in den eeuwigen afgrond nederstortte. Zij is het, die geheel het menschelijk geslacht tot bederf bracht en op aarde het eindeloos getal van kwalen afriep, welke tot het einde der wereld of, liever gezegd, gedurende geheel de eeuwigheid zullen voortduren. Om kort te gaan, eene ziel, die bezoedeld is door de zonde, verdient niets anders dan haat, verachting en kastijding; oordeel dus, welke achting gij aan u zelve moet schenken na zoo vele beleedigingen, waaraan gij u hebt schuldig gemaakt.

5. Overigens wil het wel bedenken, dat er geen mislaad is,

hoe groot en verfoeilijk ook, waartoe gij niet in staat zijt en uw bedorven hart niet eene zekere geneigdheid bezit; en hoe gij het vooral der goddelijke barmhartigheid en genade moet dank weten, daarvoor tot heden nog bewaard te zijn gebleven. Immers de H. Augustinus zegt ¹⁾: „Geen zonde wordt er door een mensch bedreven of zij kan ook door een ander mensch bedreven worden, bijaldien hij niet door God, den Schepper des menschen, geholpen wordt.” Treur innerlijk over zulk een beklagenswaardigen toestand en laat dit een beweegreden zijn van het onherroepelijk besluit nimmer naar een verhevener trap te

1) H. Augustinus Sermo XCIX.

staan dan aan den onwaardigste der zondaren toekomt.

6. Denk dikwerf aan den dood; aan het bederf, dat gij niet kunt ontgaan; aan den verschrikkelijken rechterstoel van Jesus Christus, waarvoor gij onverbiddelijk moet verschijnen en aan de pijnen der hel, die den boozen en voornamelijk den hoovaardigen navolgers van Lucifer bereid zijn. Ga met ernst na, dat gij, wijl Gods oordeelen geheim en ondoorgrondelijk zijn, niet de minste zekerheid hebt, of gij eenmaal niet *zult behooren tot de verworpenen*, die met de duivelen eeuwig in deze plaats van folteringen zullen lijden. Die onzekerheid alleen moet een onverklaarbaar gevoel van verne-dering in u levend houden en u

onophoudelijk met schande en schaamte overdekken.

7. Waan niet de deugd der nederigheid te kunnen verkrijgen zonder u de oefeningen, daartoe gevorderd, te getroosten, als zijn de beoefening van zachtmoedigheid, van geduld, van gehoorzaamheid, van versterving, van afkeer jegens u zelven, van verloochening uwer luimen en inzichten; van het erkennen en dragen der schande uwer gebreken en andere dergelijke; want dat is het juist, wat in u het rijk der eigenliefde zal verwoesten, welke eigenliefde de ongelukkige bron van al uwe kwalen en de oorsprong van uwen hoogmoed en van uwe verwaandheid is.

8. Tracht zooveel mogelijk het

stilzwijgen en de ingetogenheid te bewaren; evenwel altijd zoo, dat gij voor niemand moeilijk of lastig wordt; en wanneer gij moet spreken, doe het altijd met een zekeren schroom, met zedigheid en met vreeze, oprecht geloovende niet te verdienen, dat men naar u luistere en dat gij bijna niets goeds kunt zeggen, wat de aandacht van hen, die u hooren, waardig is. En mocht het werkelijk gebeuren, dat men naar u niet luistert, hetzij uit minachting, hetzij om andere redenen, toon niet, dat u zulks hindert maar verheug u veeleer in uw binnenste over die vernedering; tracht u te overtuigen, dat men gelijk heeft en zeg tot u zelve: Wie ben ik dan toch wel om den geest van anderen met mijne

gedachten en inbeeldingen te willen boeien?

9. Vermijd met de grootste zorg alle woorden, die bits of hoogmoedig zijn of eenigzins gezaghebbend klinken; vermijd elke gezochte wijze van spreken, alle gekunstelde en gezwollene wendingen; zeg nimmer iets, waarom men u als een geestig mensch zou aanzien of denken zal, dat gij geëerd, geacht, tot gewichtige zaken gebruikt wordt, of met eenige andere voorrechten begaafd zijt. In één woord, spreek bijna nimmer van u zelve en vermijd elk gezegde, wat ten uwe voordeele zoude pleiten.

10. Vermijd ook nog in den dagelijkschen omgang, wat men gelukkige vindingen of geestige gezegden noemt; allen spot of scherts, en ein-

delijk alles, wat naar het wereldsche riekt; spreek zelfs weinig over geestelijke zaken namelijk als wildet gij raad of onderrichting geven tenzij de betrekking, die gij bekleedt, u zulks tot plicht maakt; het zij u genoeg daarover op vragende wijze te spreken met hen, die er kennis van hebben en u inlichtingen kunnen verschaffen; want lessen te geven aan anderen is iets, wat een mensch van geleerdheid en doorzicht aanduidt, en nieuw voedsel schenkt aan den hoogmoed, waardoor onze ziel maar al te zeer is aangedaan.

II. Vlucht, zoo veel 't u mogelijk is, alle nieuwsgierigheid; verre zij van u het streven, alle dingen te zien, die de wereld met den naam van schoon, zeldzaam en prachtig

bestempelt; neen, wil niets anders weten dan wat tot uw plicht behoort en uwer volmaaktheid en zaligheid tot voordeel kan verstrekken.

12. Zijt er zeer naauwkeurig en oplettend op, alle bewijzen van achting of voorkomendheid te geven, niet slechts aan uwe overheden maar ook aan uws gelijken en aan uwe minderen. Voorkomen beleefdelyk, volgens den raad van den Apostel; zijt steeds de eerste om jegens een ieder de plichten van wellevendheid te vervullen, welke door het gebruik zijn voorgeschreven, ja tracht zelfs steeds meer te doen dan gij aan een ieder verschuldigd zijt.

13. Kies altijd volgens de leer des Evangelies, de laatste en de minste plaats; geloof oprecht, dat

alleen deze u past; en kies in alle omstandigheden des levens het lastigste voor u, als verdiendet gij van allen het minst ontzien te worden; tracht u zelve te overtuigen, dat in alles aan ieder ander het beste toekomt en aan u het mindere, wegens uwe groote onwaardigheid; eindelijk wensch van harte, dat men bij elke gelegenheid overeenkomstig het gezegde met u handele.

14. Welke berooving van tijdelijk genoeg en van geestelijke vertroosting gij ook moet verduren, geloof vastelijk, dat gij altijd nog te veel geniet, ten minste veel meer dan gij verdient en stel u met uwe ontbering tevreden.

15. Houd niet op u zelve te beschuldigen, te berispen en te ver-

oordeelen. Beoordeel gestreng al uwe daden, als waren zij door duizende onvolmaaktheden en aanhoudende uitvluchten der eigenliefde bezoedeld. Wek dikwijls eene billijke verachting in u op van uw gedrag wegens uw gebrek aan voorzichtigheid, eenvoudigheid en zuiverheid van bedoelingen, welke met uwe handelingen gepaard gaan. Kortom zijt een aanhoudend berisper van u zelve en vergeef u zelve niets. Die slechte opvatting van zich zelve, vereenigd met de aanhoudende veroordeeling van zijn eigen gedrag, zijn de ware bronnen der nederigheid en der christelijke volmaaktheid 1).

1) Om alle valsche of overdrevene opvatting te voorkomen, voegen wij hier bij, dat de bedoeling van het boven

16. Tracht een levendige overtuiging in u op te wekken, dat gij

gezegde volstrekt niet is, in alles ons tot *bevitters* en kwelgeesten van ons zelve te maken. Wij moeten ons zelve ook de kleinste kleinigheden niet vergeven met dien verstande echter, dat wij naauwlettend het oog op de geringste gebreken en ongetrouwheden, waaraan wij ons dagelijks herhaaldelijk schuldig maken, gevestigd houden ter onzer beschaming en vernedering doch niet om knorrig of ontevreden te worden op ons zelve: dat zou het gevolg zijn van eigenliefde, die verstoord wordt wijl zij de volmaaktheid nog niet bereikt heeft. De waarlijk nederige verwondert zich er niet over en wordt niet verstoord als hij nu en dan struikelt. Met ons zwakke schepselen kan het wel slecht anders. Intusschen moeten wij ons zelve en onze eigen feilen en gebreken verdragen; ze lief hebben zeker niet, doch evenmin met ontevredenheid en vitzucht ons zelve berispen maar met zachtmoedigheid, maar met geduld, en met den ernstigen wil om, al voortschrijdend op den weg der deugd, ons meer en meer van alle feilen en gebreken te onthouden. — Wij raden betreffende dit pun

wegens de grootheid uwer gebreken en het afschuwelijke uwer misdaden een onoogelijk voorwerp zijt geworden voor geheel de wereld. Zeker is het inderdaad, dat de zonde onze ziel voor God en voor de menschen, die al hare afschuwelijkheid weten te beseffen, onvergelijklijk afzichtelijker maakt dan het bederf der lijken afzichtelijk is in onze oogen. Dit in aanmerking genomen, zult gij u verwonderen, dat men u zoo lang in de wereld duldt en u niet als een pestzieke geheel uit de samenleving verbant.

17. Onthoud u, als ware het zeer groot kwaad, van elke oor-

zeer de lezing aan van *Franciscus van Sales* PENSÉES CONSOLANTES par le R. P. Huguet. pag. 119 — 142.

deelvelling over anderen op welke wijze ook; tracht in tegendeel al, wat zij zeggen en alles, wat zij doen, ten goede uit te leggen; zoek in u zelve, door vindingrijke liefde gedreven, de redenen tot hunne verontschuldiging en verdediging en tracht als de pleitbezorger van uwen naaste op te treden. Indien u dit, wegens de al te groote blijkbaarheid van het bedreven kwaad, onmogelijk is, verontschuldighen dan nog zoo veel gij kunt door hunne feilen aan onoplettendheid, aan verrassing of aan de hevigheid der bekoring en de listige boosheid des duivels, die hen verleide of aan de een of andere soortgelijke reden toe te schrijven; ten minste verwijder uit uwen geest de gedachte daarvan, bij

aldien uwe betrekking u niet tot plicht oplegt hen te verbeteren. Deze wijze van handelen is eene andere en zeer rijke bron van ware nederigheid.

18. Maak er eene gewoonte van in uw verkeer met anderen, wanneer het punten geldt, die twijfelachtig zijn of waarvan het voor en tegen kan verdedigd worden, niemand tegen te spreken; zijt in uw redetwist kalm en nooit opgewonden, maar geef met bescheidenheid uw gevoelen te kennen; indien men het niet goed vindt, bewaar dan nederig het stilzwijgen; doe even zoo in zaken, die van geen belang zijn, mocht gij er ook zeker van zijn, dat hetgeen men volhoudt, niet volgens de waarheid is. Doen zich andere gelegenheden

voor, waarin gij de waarheid moet verdedigen, dan geschiede het altijd zonder drift en zonder bitterheid; gij zult iemand veeleer door zachtheid dan door onstuimigheid en toorn overtuigen.

19. Draag in alles zorg uwen naaste, hoe gering hij ook zij, nimmer door uwe woorden of daden of door uwe handelwijze te bedroeven. Geef hem nooit reden tot misnoegdheid tenzij gij door plicht, gehoorzaamheid of liefde daartoe genoodzaakt wordt, want wanneer gij uwen broeder verdriet veroorzaakt dan bedroeft gij in zekeren zin Jesus Christus, die, wat men den minste der zijnen aandoet, beschouwt als ware het Hem aangedaan.

20. Als u iemand beledigt,

hoe erg ook, wacht niet totdat hij zijne fout erkenne en zich bij u kome verontschuldigen; maar voorkom hem nederig als waret gij niet de beleedigde persoon; vraag hem vergiffenis wegens de gelegenheid, die gij hem gesteld hebt, zich boos te maken, verontschuldig zijne fout en werp al de schuld daarvan op u zelven.

21. Indien het gebeurt, dat iemand er zich op toelegt, het u lastig te maken en er behagen in schept, u bij elke gelegenheid door beleediging, smadelijke behandeling, lastering of op eenig andere wijze te vernederen, beschouw zoo iemand als een werktuig in Gods hand en als een mensch, waarvan zijn eindelooze barmhartigheid zich bedienen wil om uwe ziel van de ver-

ouderde wonde des hoogmoeds te genezen; kortom heb hem lief als ware hij een uitstekend weldoener.

22. Dewijl de drift iets ondragelijks is voornamelijk in hen, die godvruchtigen willen heeten, en deze ondeugd al haar kracht uit de bron des hoogmoeds put, moet gij u inspannen, eene groote mate van kalmte en zachtmoedigheid daar tegen over te stellen, zoo zelfs, dat gij, wanneer u iemand eene belediging aandoet, hoe hevig zij ook wezen moge, wel verre van u tot opvliegendheid te laten vervoe-
ren, hem nederig gaat smeeken u wel te willen vergeven.

23. Verdraag met geduld en goedigheid de zwakheid en de gebreken van anderen, zonder van uwen kant eenige aanspraak te

maken, dat men insgelijks de uwen moet verdragen; integendeel tracht u te overtuigen, dat men jegens u niet te gestreng kan wezen, en dat uwe gebreken geene verschooning verdienen.

24. Hebt gij iemand jegens u verplicht, ja mocht gij hem met gunsten en weldaden hebben overladen, meen daarom niet, dat hij jegens u wederkeerig zoo dient te handelen, dat hij gehouden zij u te bedanken en goed met goed te vergelden; maar zeg tot u zelve, dat gij slechts gedaan hebt, wat gij verplicht waart te doen en hij van zijn kant u altijd mag miskennen en, wegens uwe onwaardigheid, niet de minste oplettendheid voor u behoeft te hebben.

25. In 't algemeen gesproken

verneder u in alle gelegenheden maar vooral voor hen, jegens wie gij afgekeerdheid of tegenzin ondervindt; en zeg niet gelijk sommigen doen: Ik koester niet den minsten afkeer tegen dien persoon doch ik kan zijne tegenwoordigheid niet verdragen; ik wil niets met hem te doen hebben. Dat gevoel van weerzin spruit voort uit hunne hoovaardij en uit hunne traagheid om met de hulp der genade hunne natuur, die trotsch en vol van zich zelve is, te beheerschen; want indien zij zich door de inspraken der genade lieten leiden, dan zouden zij, door een waarachtig gevoel van nederigheid gedreven, den afkeer, dien zij ontwaren, in zich uitdooven en met vreugde de lastigste en onhandelbaarste karakters leeren

verdragen; de genade zou hen zelfs naar den omgang met zulke personen doen verlangen, wegens de voordeelen, die zij daaruit trekken en de verdiensten, die zij daardoor zouden kunnen verwerven.

26. Geef in uw hart vrijheid aan een ieder, u alle mogelijke beledigingen aan te doen; en geloof, dat voor u niets anders geoorloofd is, dan het kwaad, hetgeen men u aandoet, met vriendschap en achting, in een woord met allerlei soort van weldaden te vergelden; dat is, wat de Apostel noemt: *vincere in bono malum* — het kwaad door het goed overwinnen.

27. Open nimmer uwen mond om u te beklagen over wien het ook zij; hoedanig het ongelijk, dat gij hebt ondervonden moge zijn;

welke kwade gezindheid men ook jegens u aan den dag legt, tracht u te overtuigen, dat men u geen verongelijking kan aandoen, die niet oneindig verre blijft van de kastijding, welke gij verdient.

28. Welke bekoring of droefheid u ook overvalle, draag uw verdriet met bereidwilligheid en vreugde, denkende het wel verdiend, ja nog meer verdiend te hebben en alle vertroosting onwaardig te zijn. Wensch daarvan niet ontslagen te worden tenzij gij er gevaar in zien mocht te bezwijken en God te beleedigen. Zoek zelfs niet naar verlichting, vooral als God u dien tegenspoed schijnt over te zenden om u te vernederen en den hoogmoed en de verwaandheid uwer ziel te genezen; maar zeg dan met

den koninklijken profeet: Het is goed voor mij Heer, dat gij mij vernederd hebt, om tot de kennis uwer geboden en uwer wegen te geraken.

29. Tracht zoo veel doenlijk de kleinere kwalen, die gij te lijden hebt, verborgen te houden als zijn: honger, dorst, hitte, koude, hoofdpijn en vele andere kleine ongemakken; tenzij gij verplicht mocht zijn ze in het belang uwer gezondheid of van uw levensbehoud te openbaren.

30. Vlucht in het algemeen alle schitterende bedieningen en eervolle plaatsen en zoek, indien God u niet tot de eersten roept, bij voorkeur de nederigste uit; doch weiger evenmin de laatste om bedoelingen, die door de hoovaardigen gehul-

digd worden, namelijk om des te meer gezocht en door anderen tot aanvaarding daarvan gedwongen te worden of wel uit een geest van ijdele roemzucht of om achting en loftuitingen in te oogsten; neen vlucht ze met oprechtheid uit minachting en wantrouwen jegens u zelve en uit waarachtige liefde voor de heilige deugd der nederigheid.

31. Om dezelfde reden moet gij ook de ruwere of slecht bereide spijsen, die u bij uwe maaltijden worden voorgezet, niet versmaden; doe dan gelijk de armen en bedelaars, die met graagte aan de deur des huizes, het overschot eten, dat men hun aanbiedt en zich nog gelukkig achten dat te vinden.

32. Gebeurt het, dat gij onver-

diende verwijten moet hooren of dat uw gedrag gehekeld wordt door iemand, die zelfs verre beneden u staat of zelf veel berispelijker is dan gij, en die in veel gewichtiger punten misdoet, wil dan om die reden zijne vermaningen niet versmaden of u tot opgewondenheid laten vervoeren; neen, in plaats van u te rechtvaardigen moet gij u, tegen u zelve, aan zijne zijde scharen en hem helpen om meer volkomen te erkennen hoezeer gij berisping en minachting verdient; mits intusschen uw naaste niet door uwen gewaanden misslag geërgerd worde of een blijkbaar nadeel lijde. Gij moet van harte toestemmen, dat de berisping u gegeven, billijk en redelijk is; overtuig u zelve, dat gij buiten-

dien feilen genoeg bezit, dat men er veel meer opmerkt dan men u doet kennen en, om uwe zwakheid te ontzien, u meer dan de helft daarvan verbergt. Zoo handelend, zult gij aanmerkelijken voortgang in de deugd der nederigheid maken en groote klippen vermijden; want het is altijd een groot bewijs van hoogmoed en verwaandheid zich zelve te verontschuldigen en het oordeel van anderen te verwerpen.

33. Nog een ander groot middel ter verkrijging der heilige nederigheid is, er volstrekt niet naar te streven, door dezen of genen bijzonder bemind te worden. Dewijl de ziel slechts beminnen kan, wat zij als goed hoogacht, is het duidelijk, dat bemind worden en

geacht worden twee zaken zijn , die onafscheidelijk samen gaan en men het eene niet kan wenschen zonder te gelijker tijd het ander te willen ; bij gevolg , gedreven door de oprechte begeerte , in nederigheid toe te nemen , niet hooggeacht te worden door iemand ter wereld , moet gij er ook niet naar streven , in het hart van iemand eene plaats te hebben . Gij zult daaruit zeer groot voordeel trekken ; want vooreerst zal uwe ziel , niet begeerig als zij is naar eenige vriendschap der schepselen . hare toevlucht nemen tot de heilige wonden van haren Zaligmaker ; zij zal eene onuitsprekelijke bevrediging in zijn Hart vinden , want na ter wille van Hem aan de harten van alle menschen edelmoedig vaar-

wel gezegd te hebben, zal zij in staat zijn overvloediglijk den honig van goddelijke vertroosting te genieten, waarvan zij verstoken zoude blijven indien zij hare gehechtheid aan aardsche vertroosting bleef behouden; de goddelijke vertroosting is toch zijn zoo zuiver en van zulk een verheven smaak, dat zij zich bijna niet met anderen troost kunnen vermengen en ons slechts worden geschonken in die mate, naar dewelke wij ons van den troost dezes levens ontdoen. Vervolgens zal zij veel beter in staat zijn zich tot God te keeren door zich, bij de gedachten aan zijne tegenwoordigheid en eindelooze volmaaktheden, met Hem te vereenigen. Eindelijk wijl niets zoo aangenaam is als door anderen bemind

te worden, zullen wij door ons dit genot uit liefde jegens God te ontzeggen, voorkomen, dat iemand de liefde, die ons hart Hem verschuldigd is, verdeele; en Hem tevens een offer brengen van aangenamen geur, waardoor wij ons groote verdiensten zullen verwerven. Wil niet vreezen, dat deze wijze van handelen in u de liefde tot den naaste zal verminderen, integendeel gij zult hem met een veel zuiverder en volmaaktere liefde beminnen, wijl niet eene belangzuchtige beweegreden van eigenliefde maar alleen de begeerte, God te behagen, u daartoe zal aansporen; de begeerte namelijk om te doen, hetgeen gij weet door God het vurigste van u verlangd te worden.

34. Verricht al uwe handelingen , hoe onbeduidend zij ook zijn, met oplettendheid, naauwkeurigheid en zonder eenige nalatigheid, want het is der hoovaardigheid eigen lichtzinnig en overeilend te werk te gaan; en wie inderdaad nederig is, is steeds op zijne hoede en bevreesd, ook in het geringste te kort te schieten. Dezelfde beweegreden moet u aansporen om, bij voorbeeld, de meest gewone oefeningen van godsvrucht te verrichten en alles, wat buitengewoon is en u door uwe neiging zou worden ingegeven, te vluchten; want gelijk de hoogmoed er op uit is, zonderling te wezen, zoo schept de nederigheid behagen in daden, die gewoon en zeer algemeen zijn.

35. Houd u overtuigd, geen verderfelijker raadgever te bezitten en niemand meer te vreezen te hebben dan u zelve; en wantrouw al uw eigen opvattingen als kwamen zij slechts uit een bron van verblinding en bedorvenheid voort. Geloof zelfs dat alles, wat gij van u zelve denkt of oordeelt, aan het onderzoek van anderen dient onderworpen te worden; en draag zorg, door die overtuiging geleid, zooveel mogelijk al uwe inzichten en plannen aan het oordeel van een ander te onderwerpen, en wil daarom nimmer iets op uw eigen zienswijze ondernemen. Mocht het ook gebeuren, dat de raad, dien men u geeft, niet zoo goed zij als de uwe, geef nochtans daaraan de voorkeur boven uwe meening, mits

hij u niet tot zonde brenge noch aan een ander eenige schade berokkene, want het offer te brengen van uw eigen denkwijze, ziedaar een groot middel, in de nederigheid voortgang te maken. Een inwendige vrede zal u, als gevolg daarvan, gewaarwordingen schenken, die u ruimschoots schadeloos zullen stellen voor het verlies, dat uit een minder voordeeligen raad, u gegeven, zou kunnen voortvloeien.

36. Hoe hoog de trap van genade of van deugd ook zij, dien gij bereikt hebt, hoezeer gij ook de genade des gebeds hebt verkregen en hoe lang de tijdruimte wezen moge, die gij in onschuld en godsvrucht hebt doorgebracht, niettemin moet gij steeds met vreeze

voorwaarts streven en u volstrekt niet op u zelve verlaten, vooral wat de heilige deugd van zuiverheid betreft; onthoud het wel, dat gij in uw hart eene onuitputtelijke bron van ongerechtigheden en zonden bezit, die niet opdroogt; en dat gij de zwakheid, onstandvastigheid en ongetrouwheid zelve zijt. Zijt daarom voortdurend op uwe hoede, sluit uwe oogen en ooren om niets te zien of te hooren, wat uwe ziel kan bezoedelen; vlucht, zooveel gij kunt, ook de minst gevaarlijke gelegenheden. Vermijd de nuttelooze gesprekken met personen van het ander geslacht en bewaar in die gesprekken, welke noodzakelijk zijn, eene zedigheid en, zou ik bijna zeggen, eene angstvallige ingetogenheid. Einde-

lijk wijl gij niets vermoogt tenzij door Gods genade, moet gij Hem onophoudelijk bidden medelijden met u te hebben en u geen enkel oogenblik te verlaten.

37. Welke talenten gij van den hemel ontvangen of welken grooten naam gij u ook verworven hebt, wil evenwel als waart gij door de ondervinding geleerd, steeds het besef en de overtuiging uwer zwakheid, ongenoegzaamheid en nietigheid in u versterken. Maak u veel kleiner dan de kleine kinderen, sla alle loftuitingen af, die men u wil geven, en weiger de eerbewijzingen, die men u aanbiedt. Verwonder u over de eenvoudigheid van hen, die wegens den bedriegelijken roem, dien zij in u bespeuren, zich inspannen u

bewijzen van eerbied te schenken, welke gij niet verdient; wil bijna gelooven, dat zij den spot met u drijven. Doch is er iemand, die niet de minste oplettendheid aan uwe verdiensten schenkt maar integendeel bij elke gelegenheid er op uit is, u te vernederen, zie zoo iemand moet gij als zeer verstandig hoogachten; zeg tot u zelven, dat die persoon u beter kent dan iemand anders; tracht hem zoo gij kunt, op uwe beurt een dienst te bewijzen en houd u overtuigd, dat hij voor uwe ziel van meer voordeel is dan zij, die u met eerbetuigingen, welke gij niet verdiend hebt, overladen. Eindelijk waan niet, dat zoo iets nederigheid is, maar louter billijkheid en waarheid.

38. Gebeurt het, dat men u eene zeer groote belediging of eenig grievend leed aandoet, zie dan niet op den persoon, die u zulks aandeed, maar richt uwe oogen ten hemel en zie op God, die u dit leed volgens zijne beminnelijke raadsbesluiten overzond of wel om daardoor uwe gebreken af te boeten of wel om in u den geest van hoogmoed te vernietigen door u de gelegenheid aan te bieden, oefeningen van geduld en verne-dering te verrichten. En als de gedachte bij u opkomt, dat God deze slechte behandelingen uit vaderlijke genegenheid jegens u heeft toegelaten doch de persoon, die daartoe in Gods hand het middel was, niet met dezelfde bedoelingen maar veeleer uit kwaad-

willigheid en haat heeft gehandeld, wil dan die gedachten geheel verwerpen, want aan God alleen behoort het in de harten der menschen te lezen en hunne geheime bedoelingen te beoordeelen.

39. Wanneer gij een of ander liefdewerk jegens uwen naaste hebt verricht, bijvoorbeeld, het verplegen en bedienen van een zieke of iets anders dergelijks, wil dan niet meenen reeds in ruime mate de liefde beoefend te hebben, al mocht gij u ook uit liefde tot God veel arbeid en moeite getroost hebben; geloof veeleer en tracht u te overtuigen, dat gij een liefdewerk hebt genoten; zeg dan tot u zelve, dat de eer van zulk een plicht te mogen vervullen, voor u zeer groot is en gij haar onwaardig waart. Hij, die

waarlijk nederig is, ziet een ieder, die zich gewaardigt van hem gediend te zijn en geduldig verdraagt, dat hij hem een goeden dienst bewijst, als zijn weldoener aan.

40. Neem blijmoedig de gelegenheid, die zich voordoet, aan, in het belang van den naaste een dienst te verrichten, die vernederend en beleedigend voor u is; doe dat met zooveel nederigheid als waret gij de dienstknecht van anderen en als waren anderen uwe heeren en meesters; ja doe zulks ook jegens hen, boven wie gij door uwen stand verheven zijt, laat niet na met bereidwilligheid en vreugde de gelegenheid aan te grijpen hun zelfs de laagste diensten te bewijzen. Daaruit zult gij u onmetelijke schatten van deugd en genade verwerven;

ziedaar de reden, waarom gij daarnaar streven moet met even veel ijver als de menschen der wereld toonen, hunne voorrechten en aanspraken te doen gelden. Wat zal ik ten laatste zeggen? Neen geheel de wereld weegt in waarde niet op tegen den laagsten trap van nederigheid, dien gij door deze oefening beklimt.

41. Meng u volstrekt niet in zaken, die u niet aangaan, en waarvan gij noch aan God noch aan de menschen verantwoording schuldig zijt, want u daarmede in te laten is het gevolg van geheime hoovaardigheid en verwaande opvatting van eigene bekwaamheid; iets wat de ijdelheid voedt en vermeerdert en oorzaak is van zorgen, ongerustheden en verstrooiingen zonder einde. Indien men zich

daarentegen slechts bemoeit met hetgeen tot zijnen plicht behoort, vindt men eene bron van vrede en rust, overeenkomstig de schoone woorden, die wij in de Navolging van Jesus Christus lezen: „Hij die bij alles, wat in de wereld voorvalt, het stilzwijgen bewaart, wordt door niets verstoord en blijft bij alles even kalm.” En in de Navolging van het H. Hart van Jesus: „Ontvlucht alle ijdele en nuttelooze zaken, sluit al het uiterlijke, waarmede gij u niet onledig *moet* houden, buiten uw hart; gewen er u aan, bij u zelve te verblijven en inwendig zoo te leven, als waart gij alleen met mij in de wereld.” 1)

1) De Navolg. v. h. H. Hart van Jesus in vier boeken door P. J. Arnold. Boek I p. 117, G. Mosmans te 's Bosch 1869.

De mensch, die ingekeerd leeft, bezit zich zelven, doch zoo doende, bezit hij God, den Beminde zijner ziel en is hij gevrijwaard voor ontelbare zonden, verstrooiingen en lauwheden.

42. Als gij u bij het verrichten van een of ander buitengewoon werk van versterving, voor het gift der ijdele glorie, die dikwerf ons alle verdiensten ontrooft, wilt behoeden, overtuig u dan, dat de gemakken, welke gij u ontzegt, wel aan anderen doch niet u veroorloofd zijn wijl het niet past, dat een zondaar, zooals gij, alles gemakkelijk en naar wensch hebbe, omdat gij wegens de vele zonden door u bedreven en de ongetrouwheden, waarin gij dagelijks valt, zoo iets ten eenenmale onwaardig

zijt. Denk ook, dat voor u de werken van boetvaardigheid noodzakelijk zijn om de kracht uwer hartstochten te breken en u binnen de grenzen uwer verplichtingen te houden, gelijk de toom en het gebit noodzakelijk zijn om een woest paard te temmen; dat anderen dit evenwel niet noodig hebben wijl zij wegens hun natuurlijke goede geaardheid en den bijstand der genade zich zeer gemakkelijk tot het volbrengen van al hunne plichten laten vinden.

43. Zoo dikwerf gij bij wederwaardigheden of vernederingen, die u overkomen, in u eene opwelling van weerzin of ongeduld ontwaart, moet gij met kracht aan de bekoring weerstand bieden, bijvoorbeeld door de herinnering aan de

ontelbare reeks van zonden, welke gij bedreven en waarvoor gij meer kastijding verdiend hebt, dan gij thans moet verduren. Tracht daarentegen in uw hart blijdschap op te wekken omdat Gods rechtvaardigheid, die volgens de woorden van den wijzen man, ¹⁾ het schild der ware blijdschap is, op u toegepast en in u bevredigd wordt. Wil die rechtvaardigheid als eene uitstekende eigenschap van Gods eigen Wezen aanbidden en hare slagen met eerbied ontvangen. Beschouw ze als bronnen van barmhartigheid en genade. Besef welk een geluk het is, reeds hier op aarde door de hand van zulk een Vader getroffen te worden, geef

1) Bock der Wijsh. V; 19.

u geheel en al met volkomen onderwerping aan zijne beschikkingen over. Kortom, zeg met den H. Augustinus: „Brand en kerf in dit leven, dat niet langer dan een oogenblik duurt, opdat ik in de eeuwigheid ontferming en vergiffenis moge ondervinden.” Te weigeren, de wederwaardigheden te lijden, is zich verzetten tegen de rechtvaardigheid Gods, wier beschikkingen voor ons zoo heilzaam zijn; is met verontwaardiging den lijdenskelk terugstooten, dien God in zijne barmhartigheid ons aanbiedt en die Jesus Christus, ofschoon de onschuld zelf, het eerst heeft willen ledigen.

44. Mocht het gebeuren, dat gij in eene feil vervalt, waarom anderen, die van uwen val getuigen zijn,

u minachten, zijt dan bedroefd over de beleediging Gode daardoor aangedaan en wegens het slecht voorbeeld, dat gij gegeven hebt; doch wil de minachting en de oneer, welke gij u door uwen val berokkend hebt als kostbare gesteenten en als een schat beschouwen, dien God voor u bewaard heeft ten einde uwe feil te herstellen en u nederiger en deugdzamer te maken; doch wanneer u daarentegen die oneer onrust baart, houd u dan overtuigd, dat gij de ware nederigheid nog niet bezit, maar dat gij door het gift der hoovaardigheid nog geheel zijt aangedaan. Vraag dan aan God met meerder aandrang om genezing en behoud, want als Hij uwer niet genadig is, dan zult gij in vele andere ongeregeldheden vervallen.

45. Mocht het gebeuren, dat er onder de personen, met wie gij verkeert, de een of ander is, voor wien gij minachting in u ontwaart, dan zal het van uwen kant zeer voorzichtig zijn, de goede hoedanigheden van zoo iemand bij u zelve oplettend na te gaan of de voorrechten, welke God hem verleend heeft, te beschouwen in plaats van uwe aandacht te vestigen op de gebreken, welke uw hoogmoedige en ijverzuchtige geest in hem doet ontwaren; en als gij zoo erkend hebt, wat goed en achtingwaardig in dien persoon is, moet gij u daarvan bedienen als een middel om elk gevoel van minachting in u te onderdrukken, en u zelfs tot hoogachting jegens hem te bewegen. Op zijn minst genomen zult gij

toch bevinden, dat hij een schepsel is van God, naar zijn evenbeeld geschapen, vrijgekocht door het kostbaar Bloed van Gods Zoon; een Christen, gemerkt met het teeken van Gods aangenomen kinderen; eene ziel, in staat Hem te aanschouwen en eeuwig te bezitten en wellicht een uitverkorene volgens de raadsbesluiten zijner aanbiddelijke Voorzienigheid. Wie weet, welke genade God in zijn hart heeft uitgestort of weldra zal uitstorten? Misschien zou het beter zijn terstond, alvorens in al deze beschouwingen door te dringen, al die gedachten als eene giftige ingeving van den bekoorder te verwerpen, met het antwoord, dat niet slechts die persoon maar ook de minste der menschen meer ver-

diensten heeft dan gij; en vast en onwankelbaar in dat gevoelen te volharden.

46. Sidder tot in het diepst uws harten, wanneer gij met lof van u hoort gewagen; vrees, dat dit het eenig loon zij voor de weinige goede werken, die gij hebt verricht. Erken inwendig uwe ellende en verwonder u er over, dat men aan zulk een verachtelijk persoon, als gij zijt, zooveel oplettendheid kan schenken. Tracht aan het gesprek eene andere wending te geven doch niet op eene wijze, die u nog grooteren lof bezorgt, gelijk zij doen, die eene gemaakte nederigheid bezitten doch behendig hunnen hoogmoed voeden. Doe het met een heilig overleg zoo, dat men aan u niet meer

denke. Doch indien gij dit ten laatste niet kunt voorkomen, breng dan op denzelfden oogenblik alle eer en allen lof tot God alleen terug, zeggende met Baruch en Daniël: „Aan u, Heer, zij de lof van al wat deugdzaam is, en aan ons slechts de beschaming en de schande.” 1)

37. Naarmate de lofspraak, welke men u schenkt, u bekommering moet veroorzaken, in dezelfde mate moet gij u verblijden over de loftuitingen en eerbewijzen, die gij aan anderen hoort geven. Geloof, dat zij deze inderdaad verdienen zelfs om redenen, die gij niet bevroedt, paar daaraan uwen lof, zooveel als de geest van

1) Baruch. I: 15.

eenvoudigheid en waarheid het u zal veroorloven. De afgunstigen kunnen niet zien, dat hun naaste geprezen wordt, zij beschouwen die lofspraak als eene vermindering van hun eigen roem; en ziedaar de reden, waarom zij behendig in het gesprek van dingen gewagen, die het prijzenswaardige van anderen kunnen verminderen. Vlucht zulk een gedrag; doch uwen naaste prijzend moet gij ook God loven, wegens de voorrechten, welke Hij hun heeft geschonken en wegens de voordeelen, die Hij er uit trekt. Zeg tot u zelve, dat Hij zich veeleer van ieder ander moet bedienen dan van u, wegens uwe gebreken en uw toegeven aan de eigenliefde, waardoor gij telkens op nieuw al uwe handelingen be-

zoedelt. Zeg daarenboven, dat uwen naaste eerder lofspraak toekomt dan u, ter oorzaak van den hoogmoed, de verwaandheid en het schuldig zelfbehagen, waarmede gij haar ontvangt. Eindelijk moet gij trachten hoe langer hoe meer behagen te scheppen in het goede, wat men van anderen zegt naar mate uwe hoovaardige en afgunstige geaardheid daarin meerder weerzin ondervindt. Ik zonder hier steeds van uit het geval, waarin men de ondeugd zoude prijzen of andere menschen, die van hunnen naam gebruik maken om de zielen te verderven, daarom zoude prijzen.

45. Het moet u tot droefheid stemmen als gij in het verkeer met anderen ten nadeele van uwen naaste hoort spreken. Veront-

schuldig in uw hart de zwakheid van hem, die kwaad spreekt; doch tracht van den anderen kant de eer te verdedigen van hem, die kwalijk besproken wordt; doe dit altijd op zulk een verstandige en voorzichtige wijze, dat gij door uwe verdediging geene gelegenheid stelt, hem nog zwarter te maken. Doe het, zeg ik, nu eens door te zinspelen op zaken, die hem aanbevelingwaardig maken, dan eens door er openlijk voor uit te komen, welke achting gij zelf hem toedraagt; nu eens door aan het gesprek behendig eene andere wending te geven of door teekenen van afkeuring te toonen, welk ongenoegen gij daarbij ondervindt. Daardoor zult gij zeer veel goeds stichten en voor u zelven en voor hem, die kwaad

spreekt, voor hen, die het aanhooren en voor den persoon van wien het kwaad gezegd wordt. Maar als gij nog vreugde smaakt bij de vernedering van uwen naaste of droefheid ondervindt als hij wordt geprezen, zonder u met geheel uw hart daartegen te verzetten, dan zijt gij er nog verre, zeer verre af den onvergelykelijken schat der nederigheid te bezitten.

49. Dewijl niets den geestelijken voortgang zoo bevorderlijk is als opmerkzaam gemaakt te worden op zijne gebreken, is het van wezenlijk belang hen, die zulk een liefdeplicht jegens ons zullen vervuld hebben, aan te moedigen, dit bij elke gelegenheid te doen. Na hunne berispingen met vreugde en dankbaarheid aangehoord te hebben,

moet gij het u tot plicht maken de ontvangene raadgevingen op te volgen, niet slechts wegens het goede, wat uit de verbetering van u zelve voortspruit, maar ook om aan die ware vrienden te toonen, dat hunne moeite niet te vergeefs werd aangewend en dat gij hun voor hunne welwillendheid ten hoogste dankbaar zijt. De hooftvaardige, dan ook wanneer hij zich wil verbeteren, wil niet den schijn hebben van zich onderdanig te schikken naar de heilzame raadgevingen, die hij ontvangen heeft; hij toont daarvoor niets anders dan verachting. Doch de waarlijk nederige stelt er roem in aan een ieder onderworpen te zijn om God, en beschouwt den wijzen raad, die hem wordt gegeven, als van

God zelven hem geschonken, hoedanig ook overigens het middel zij, waarvan God zich bedient, om ze hem te doen geworden.

50. Verlaat u geheel en al op God, bereid, u aan de beschikkingen zijner beminnelijke Voorzienigheid te onderwerpen gelijk een goed kind zich door zijn vader, wien hij lief heeft en van wien hij weet wederkeerig de liefde te bezitten, laat geleiden. Laat God met u handelen naar zijn welbehagen, zonder u te verontrusten of te bekommeren over hetgeen er ook moge gebeuren; neem met blijdschap, met vreugde en eerbied alles aan, wat Hij u verzendt. Door iets anders te doen, zoudt gij de goedigheid zijns Harten misskennen, uw gebrek aan vertrouwen

in Hem verraden, en, om zoo te zeggen, schijnen te duchten, dat Hij ons zoude willen misleiden; eindelijk zou het eenigzins den schijn hebben als wildet gij aan God eene betere wijze leeren, zijne schepselen te besturen. O, hoezeer is dit alles in strijd met de zachtmoedigheid en de godsvrucht eener ziel, die in waarheid nederig is! De nederigheid maakt ons klein en buitenmate nietig tegenover de oneindigheid van Gods Wezen, doch doet ons tevens in Hem alleen al onzen steun zoeken en al onze hoop stellen.

51. Dewijl het duidelijk is, dat gij zonder God niets goeds zoudt vermogen, bij elke schrede vallen en door de geringste bekoring ter aarde zoudt worden geworpen,

moet gij het besef van uwe zwakheid en onmacht ten goeden aankweeken en blijven erkennen, dat gij steeds van God afhankelijk zijt en zijne hulp u in al uwe daden noodzakelijk is. Blijf dientengevolge onafscheidelijk aan Hem gehecht gelijk een klein kind, dat geen steun bij vreemden vindend, zich vastklemmt aan den hals zijner moeder; zeg met den koninklijken profeet ¹⁾. Indien de Heer mij niet geholpen had, dan zoude mijne ziel nu reeds den afgrond der hel bewonen. Roep met den zelfden profeet: Heer sla uwe oogen op mij, ontferm u mijner, ik ben verlaten en arm ²⁾. Groote God, kom

1) Psalm XCIII: 17.

2) Psalm XXIV: 16.

mij te hulp, haast u, mij te helpen ¹⁾ Eindelijk, wil niet ophouden geheel uw hart in dankbaarheid voor den Heer uit te storten; bedank Hem voor de bescherming, waarmede Hij u voorkomt en beschut en bid Hem volhardend om den bijstand, dien gij noodig hebt en van Hem alleen kunt verkrijgen.

52. 't Is vooral bij de beoefening van het gebed, dat gij eene groote beschaming over u zelve, eene diepe vernedering en een heilige vreeze in de tegenwoordigheid der hoogste Majesteit, tot wie gij u durft wenden, moet bezitten. Immers: Ik zal tot God mijnen Heer spreken, ik die slechts stof en asch ben. ²⁾

1) Psalm LXIX: 2.

2) Genes. XVIII: 27.

Mocht gij door het gebed de een of andere buitengewone genade ontvangen, dan zij het met het levendigst besef uwer onwaardigheid; tracht u wel bewust te zijn, dat God ze u onverdiend en uit louter barmhartigheid schenkt. Wacht u wel, iets daarvan aan u zelven toe te schrijven of er u, uit zucht naar voldoening uwer eigenliefde, aan te hechten; doch indien gij geene bijzondere genade ontvangt, blijf dan even tevreden, denkende hoe weinig gij ze van God verdient en hoe uiterst goed God zich reeds jegens u toont door u zelfs voor zijn aanschijn te dulden. Wacht met geduld en nederigheid den oogenblik af, waarop Hij u wel zal willen bezoeken, juist zooals een arme doet, die uren lang aan

de deur des rijken blijft staan om, wanneer hij uitgaat, een kleine aalmoes te ontvangen, welke dikwerf nog zeer onvoldoende is om zijn ellende te verlichten.

53. Zijt uiterst naauwgezet, aan God al den roem te schenken, die de goede uitslag of de gelukkige samenloop van omstandigheden in de u toevertrouwde belangen oplevert en schrijf aan u zelve niets anders toe dan de feilen, die zich in het bestuur uwer zaken mengen; deze feilen alleen behooren u en het goede komt van God; en Hem alleen behoort daarvan alle roem en dankbaarheid. Prent deze waarheid diep in uwen geest om ze nimmer te vergeten. Geloof daarenboven, dat ieder ander, mits hij slechts door de genade zoo krachtig

gesteund ware, nog beter zou geslaagd zijn en minder feilen zou bedreven hebben dan gij. Weiger de loftuitingen aan te nemen, die men u wegens den goeden uitslag zou willen geven; zeg dat een onbeduidend werktuig, als gij waart, zoo iets niet verdient maar alle lof slechts behoort aan den grooten en verheven Werkheer die, als Hij slechts wil, zich van een stok kan bedienen om uit eene rots water te doen stroomen, of van een weinigje slijk om den blinde het gezicht weer te geven en ontelbare wonderen te wrochten.

54. Mocht het integendeel gebeuren, dat gij in de zaken, die u zijn opgedragen, volstrekt niet slaagt, schrijft dan den slechten uitslag daarvan ook geheel alleen

aan u zelven toe als waart gij iemand, die tot niets deugt en op wiens voorzichtigheid en geschiktheid men niets kan rekenen. Wacht u wel, de schuld daarvan op anderen te schuiven of in zekere bijzonderheden te treden, om te doen gelooven, dat het van u niet afhing de zaken tot eene betere uitkomst te leiden. Die handelwijze toch, waaraan zij, die weinig verstorven zijn, zich gewoonlijk schuldig maken, heeft geen anderen oorsprong dan geheimen hoogmoed, die tegen het ondergaan van vernedering en minachting opziet. Neen als uw geweten u geen andere beweegredenen voorhoudt om zoo te handelen, laat dan de wereld eenvoudig gelooven, wat zij wil, en aanvaard al de afkeuring en

schande, die daaruit voor u kunnen voortspruiten, als een rijk erfgoed. En mocht gij ook meenen u niets te verwijten te hebben, wijl gij niets, wat u konde doen slagen, hebt over het hoofd gezien, denk evenwel, dat het uwe zonden, uwe verwaandheid, en het groot vertrouwen op u zelven zijn, die u van den zegen des Hemels beroofden en eindelijk dat God de zaken geheel anders liet uitvallen dan gij wel hopen mocht, om u te straffen en nederiger te maken.

55. Indien gij bij uwe H. Communie ter heilige tafel een hart medebrengt, dat brandt van goddelijke liefde, dan moet gij tevens uwen geest doordringen met gevoel van waarachtige nederigheid; sta er verbaasd over, dat God, die zoo

heilig en zoo zuiver is, tot zulk een uiterste van goedheid komt om zich weg te schenken aan zulk een ellendig schepsel als gij zijt. Verdiep u, zoo veel het in uwe krachten ligt, in den afgrond uwer onwaardigheid; nader de aanbiddelijke Heiligheid niet tenzij met den diepsten eerbied; en als het dien beminnelijken Zaligmaker, die in dit Sacrament geheel liefde is, zal behagen u zijne teederheid te doen ondervinden door zich in den overvloed zijne zoetheden met u te vereenigen, wil dan evenwel niets van uwen eerbied voor zijne oneindige Majesteit verliezen; houdt u steeds op uwe plaats, dat wil zeggen, blijf het besef bewaren, dat gij geheel afhankelijk, verachtingwaardig en ten eenenmale niets

zijt. Evenwel moet dat gevoel uwer onbeduidendheid en ellende uw hart niet benauwen en u niets ontnemen van die heilige vrijheid, die gij bij dit heilig gastmaal moet medebrengen, integendeel dat gevoel moet strekken om des te meer uwe liefde te verhoogen voor een God, die zich vernedert zoo diep, dat Hij zelfs het voedsel uwer ziel wil worden.

56. Heb steeds eene groote liefde voor uwen naaste en toon hem eene onuitputtelijke goedigheid en hartelijkheid; grijp met een heiligen ijver elke gelegenheid aan, hem nuttig te zijn doch, let wel, altijd met het doel om God te behagen. Draag zorg de beweegredenen uwer handelwijze van alle bijoogmerken te zuiveren, opdat elk beginsel van

ijdelheid of eigenliefde daarvan blijve uitgesloten en schrijf al het goede, wat gij doet, slechts aan God toe; want gij moet wel overtuigd zijn, dat een goed werk door u verborgen en geheim gehouden, zoo, dat God alleen het kenne, voor u van onberekenbaar voordeel wordt; terwijl datgene, wat door uwe schuld den menschen ter kennisse komt, iets wat gij hadt kunnen voorkomen, voor de helft verloren, ja gevaar loopt geheel verloren te gaan! Het gaat daarmee als met een druiventros, die door de vogels wordt aangevallen en waarvan spoedig niets meer overblijft dan de steel alleen zonder zijne vruchten.

57. De vreeze, die gij hebben moet, God te mishagen, moet gij,

steeds, wegens het gevaar, waarin ge voortdurend verkeert van te vallen, vergezeld doen gaan met innerlijke verzuchting opdat het zijner goddelijke goedheid moge behagen u voor zulk een groot ongeluk te bewaren. Dat zijn die vrome zuchten, welke de Heiligen zoo zeer hebben aangeprezen en ten gevolge hebben, dat wij een aandachtigen blik slaan op ons zelve, ons er meer op toeleggen, al onze handelingen wel te verrichten, de goddelijke waarheden te overwegen, al het tijdelijke te verachten, te bidden met het hart en ons verre te houden van al hetgeen God niet is; in een woord, ziedaar de bron' van ware nederigheid en van armoede des geestes. Maak daarvan dus een veelvuldig

gebruik en mogen zij voor u, zoo-
veel mogelijk een soort van aan-
houdend gebed uitmaken.

58. Een zieke, die vurig naar
zijne genezing verlangt, draagt de
grootste zorg, alles te vermijden,
wat deze kan vertragen; hij ver-
mijdt alle overdreven gebruik zelfs
van de gezondste spijsen, en vraagt
bij alles, wat hij gebruikt, naauw-
lettend of het ook nadeelig zou
kunnen zijn voor zijne gezondheid;
zoo ook moet gij doen: indien gij
vurig wenscht bevrijd te worden
van de noodlottige kwaal der hoo-
vaardigheid; indien gij in waarheid
verlangt naar het bezit zulk eener
kostbare gave als de nederigheid
is, dan moet gij onophoudelijk
waken over u zelven om niets te
doen of te zeggen, wat u van haar

verder kan verwijderen; en daarom zal het goed zijn bij elke gelegenheid naauwlettend toe te zien of hetgeen gij gaat doen ten voordeele of ten nadeele der nederigheid strekt; om in het eerste geval met vreugde de gelegenheid aan te grijpen of in 't laatste geval het ten eenenmale te verwerpen.

59. Een zeer dringende reden, u tot liefde voor deze deugd aan te sporen, is nog daarenboven het voorbeeld van onzen goddelijken Zaligmaker, dat gij voortdurend voor oogen moet hebben. Hij zelf zegt ons, in zijn Evangelie: „Leert van mij, dewijl ik zachtmoedig en nederig van harte ben! ¹⁾ Inderdaad, welke is wel, zooals de H.

¹ Matth. XI: 29.

Bernardus aanmerkt, de hoogmoed, dien de nederigheid van dezen goddelijken Leermeeester niet zou vermogen te genezen? Men kan zeggen en in alle waarheid zeggen, dat niemand anders dan Hij zich waarlijk vernederd en gering gemaakt heeft. Wanneer wij ons schijnen te vernederen, dan vernederen wij ons in den eigenlijken zin niet, maar dan stellen wij ons slechts op de plaats, waar wij behooren te staan; wij nemen den rang in, die ons past, want wijl wij nietige schepselen zijn en daarenboven wellicht duizend misdaden hebben bedreven, hebben wij nergens aanspraak op tenzij op het niet en de eeuwige pijnen. Doch Jesus Christus onze Verlosser heeft zich oneindig verre vernederd be-

neden den rang, die Hem toekomt. Hij is de almachtige God, het oneindig en onsterflijk Wezen, de oppermachtige Beschikker van alle dingen; en Mensch geworden, zwak, lijdend, sterflijk en gehoorzaam wordend tot den dood des kruises, heeft Hij zich vernederd tot de grootste hulpeloosheid en tot de diepste armoede. Hij, die in den hemel de vreugde en zaligheid der Engelen en Heiligen uitmaakt, heeft der smarte vrijheid geschonken al haar geweld op Hem te beproeven en zich op aarde aan alle zwakheden der menschen onderworpen. Hij, de ongeschapen Wijsheid en de oorsprong aller wijsheid, heeft niet geweigerd voor een dwaze door te gaan; Hij, de Heilige der Heiligen en het wezen der heilig-

heid zelf heeft als een zondaar en boosdoener willen beschouwd worden; Hij, die in den hemel door de ontelbare scharen der zalige Geesten wordt aangebeden, heeft willen sterven in schande en op een kruis zijn laatsten snik willen geven; eindelijk Hij, die uit zich zelven het hoogste Goed is, heeft zich aan allerlei ellende prijs gegeven. Wat moeten wij doen, na zulk een voorbeeld van vernedering gezien te hebben, wij die slechts stof en asch zijn? En als wij eens bedenken, dat wij nog bovendien verachtelijke zondaars zijn, is er dan eenige vernedering mogelijk, die ons te zwaar moet schijnen?

60. Overweeg ook de toonbeelden, die de Heiligen van het *Oud en Nieuw Verbond* ons hebben

nagelaten. Jsaias, de deugdzame, een ijverig profeet, erkende voor God niets anders te zijn dan een onzuivere, wiens eigen gerechtigheden, namelijk zijne goede werken, geleken op een kleed, dat vuil en bezoedeld was. ¹⁾ Daniël, wien de Heer ons bij Ezechiël voorstelt als een heilige, machtig genoeg, door zijne gebeden de wraak van God te weerhouden, noemde zich sprekende tot God, een mensch beladen met misdaden, wiens gelaat voortdurend van schaamte moest blozen. De H. Dominicus, een wonder van onschuld en heiligheid, was zoo vol minachting voor zich zelve, dat hij door zijn onwaardigheid den vloek des Hemels

1) Jsaias LXV; 6.

meende te zullen afroepen op de steden, welke hij doortrok. Dat was de reden, waarom hij, alvorens eene stad binnen te gaan, eerst nederknielde en met tranen in de oogen bad: „Ik bezweer u, o Heer, bij uwe beminnelijke goedheid geen acht te slaan op mijne zonden en uwen toorn niet uit te storten op deze plaats omdat ik het waag daar binnen te treden” — De H. Franciscus, die wegens de zuiverheid zijns levens waardig werd gekeurd het afbeeldsel van den gekruisten Jesus te worden, geloofde vastelijk en verzekerde, de grootste zondaar te zijn op aarde; en die gedachte lag zoo diep in zijnen geest geprent, dat niemand in staat was ze hem te ontnemen. De reden, die hij voor zijne verzekering aangaf was,

dat als God aan den laagste der menschen zooveel genade hadde geschonken, als hij ontvangen had, deze daarvan een veel beter gebruik gemaakt zoude hebben en niet zoo ondankbaar zou geweest zijn als hij. Hij schepte er vreugde in zich onder armen en bedelaars te mengen, voor een dwaas gehouden en als de slechtste der menschen behandeld te worden. Andere Heiligen geloofden onwaardig te zijn de spijzen te genieten, welke zij nuttigden, de lucht, die zij inademen en de kleederen, die zij droegen. Anderen beschouwden het als een der grootste wonderen der goddelijke barmhartigheid, dat God hen op aarde duldde en hen niet neerstiet in den afgrond der hel. Anderen stonden verbaasd, dat men

hen in deze wereld duldde en dat niet alle schepselen samenspannden om hen van de aarde te verdelgen. Eindelijk alle Heiligen hebben een afschrik gehad van waardigheden loftuitingen en eerbewijzen en wij zien, dat zij wegens de groote verachting, welke zij jegens zich zelven betoonden, naar niets anders verlangden dan naar vernedering en versmading. Bezit gij meer wijsheid, hemelsche verlichtingen en heiligheid dan zij? Waarom zoudt gij niet, overeenkomstig hun voorbeeld, zeer gering worden in uw eigen oogen? Waarom zoudt gij niet, gelijk zij al uw geluk stellen in het bezit der heilige nederigheid.

61. Ten einde meer en meer in deze deugd vooruit te streven en u de vernedering gemeenzaam en

aangenaam te maken zal het zeer nuttig zijn, u dikwerf eenige smaadheden, eenige scherpe beleedigingen, die men u kan aandoen, voor den geest te stellen en dan innerlijk er u op toe te leggen, deze ondanks allen weerzin der natuur, aan te nemen als uitstekende gunstbewijzen, als zekere kenteekenen van 's Heeren liefde jegens u en als het waarachtig middel uwer heiligwording. Het kan zijn dat gij, alvorens het zoover te brengen, dikwerf een harden strijd zult hebben uit te staan; doch verlies den moed niet, volhard met edelmoedigheid en houd den aanval vol, totdat uwe hoovaardigheid overwonnen zij en gij u vast besloten gevoelt, met vreugde alles uit liefde tot Jesus Christus te verdragen.

62. Laat geen dag voorbij gaan zonder zelf u al de verwijtingen te doen, die uw grootste vijanden u zouden kunnen doen, minder om ze daardoor reeds bij voorbaat te verzachten als wel om u steeds in een nederig gevoel van minachting voor u zelven te bewaren. Vooral dan, als gij in den storm van hevige bekoringen, opwellingen van ongeduld en ontevredenheid over de wijze, waarop God u beproeft, in uw binnenste ontwaart, moet gij zeer gestreng u zelven wegens deze soort van verzet tegen God berispen. Verontwaardig u over u zelven omdat gij nog zoo vol hoogmoed zijt; zeg dan tot u zelven: Hoe is 't mogelijk, dat een ellendig zondaar zich nog over deze kwellingen kan beklagen? Heb ik niet

oneindig grooter kastijding verdiend? Weet gij dan niet, mijne ziel, dat de verachting en het lijden eigenlijk tot uw voedsel behooren, en een rijke aalmoes des Heeren zijn om u uit uwe ellende en behoefte op te beuren? Waarom ze dan niet met een dankbaar hart aangenomen? Deze te verwerpen, o 't zou niet anders zijn dan het bewijs leveren, dat gij ze niet waardig zijt; 't zou niet anders zijn dan een rijken schat weg te werpen, die u misschien ontnomen zou worden om over te gaan in de handen van anderen, die er beter vrucht mede zouden doen.¹⁾ De Heer wilde u verheffen tot den rang zijner gunstelingen en waar-

1) Matth. XV: 43.

achtige leerlingen van Calvarie, en gij zoudt lafhartig genoeg zijn den strijd te ontloopen? Men kan niet gekroond worden zonder gestreden, geen loon ontvangen zonder de hitte van den dag gedragen te hebben. Deze en dergelijke verwijtingen zullen uwen ijver nieuw vuur en leven schenken en u doordringen met de begeerte, naar het voorbeeld des Zaligmakers, een leven te leiden, dat rijk is aan smarten, vernederingen en versma- dingen.

63. Welke kalmte gij ook te midden van verachting en beledigingen in u moogt ontwaren, houdt u evenwel verzekerd, dat de nederigheid in u nog niet gevestigd is of reeds gezegevierd heeft, want dikwerf is de hoogmoed slechts

ingesluimerd; bij de eerste beste gelegenheid zal hij ontwaken en op nieuw ongekende verwoestingen in uwe ziel aanrichten. Zijt ook in de beoefening van kennis en wetenschap, in het vluchten van eerambten en in de liefde voor vernederingen steeds op uwe hoede. Daardoor zult gij, na eenmaal dit rijke erfgoed tot uw eigendom gemaakt te hebben, u buiten gevaar stellen het weder te verliezen; want om den kostbaren schat der nederigheid te behouden, moet gij onophoudelijk voortgaan, u te vernederen.

64. Om u in het verkrijgen van deze gunst te helpen, moet gij de allerheiligste Maagd Maria als uw voorspreekster en beschermster kiezen. Zij, zooals de H: Bernardus zegt, heeft zich meer vernederd

dan eenig ander schepsel; zij, de verhevenste van allen, heeft zich de geringste van allen gemaakt door de diepte harer vernedering. Door die bewonderingwaardige gesteltenis heeft zij de volheid der genade op zich afgeroepen en zich waardig gemaakt, Gods moeder te worden. Zij is tevens de Moeder der barmhartigheid en der teederheid, die men nimmer te vergeefs aanroept, werp u met vertrouwen in hare moederarmen; bezweer Haar u te helpen eene deugd te verkrijgen, die zoo kostbaar was in hare oogen; en twijfel niet of Zij zal in deze uwe belangen bepleiten; Zij zal die deugd voor u vragen aan Hem, die de nederigen verheft en de hoogmoedigen beschaamt; en wijl Zij bij haren zoon alles vermag,

zal Zij ongetwijfeld verhooring vinden. Neem tot Haar uwe toevlucht in al uwe bekommelingen, in al uwe behoefte, in al uwe bekoringen; Zij zij uwe toevlucht, uw steun en troost. Doch de voornaamste gunst, die gij Haar moet vragen, is de heilige nederigheid; blijf aanhouden met uwe smeekingen, totdat gij deze verkregen hebt en vrees niet Haar lastig te vallen; Zij bemint dat lastig aanhouden wijl het in het belang is der zaligheid uwer ziel en u behagelijker moet maken in de oogen van haren goddelijken Zoon. Eindelijk om Haar te eerder te overreden goedgunstig naar uwe smeekingen te luisteren, moet gij Haar zien te winnen door Haar te wijzen op hare eigene nederigheid, die de bron was harer ver-

heffing tot de waardigheid van Gods moeder, en door dat goddelijk Moederschap, dat de onuitsprekelijke vrucht was harer ootmoedigheid.

65. Wend u met hetzelfde doel tot de Heiligen, die in deze uitstekende deugd meer hebben uitgeschermd. Wend u bijvoorbeeld, tot den H. Aartsengel Michael, die de eerste was onder de nederigen gelijk Lucifer de eerste was onder de hoovaardigen; tot den H. Joannes den Dooper, die volgens de meening van den H. Gregorius, tot zulk een trap van heiligheid was verheven, dat hij voor den Messias werd gehouden en evenwel, volgens de getuigenis der H. Schriftuur, zulk een nederig gevoelen van zich zelven koesterde; tot den H. Paulus den

uitverkoren Apostel, die tot in den derden hemel was opgenomen, en na de geheimen der Godheid gehoord te hebben, niets anders dacht van zich zelve, dan de minste der Apostelen te zijn, niet te verdienen dien naam te dragen, ja zelfs, dat hij niets was; ¹⁾ aan den heiligen Paus, dien wij zoo even noemden, die meer pogingen aanwendde om de verhevenheid van den pauselijken zetel te ontvluchten dan de eierzuchtigen beproeven om tot de hoogste eeraambten te geraken; aan den H. Alexis, die liever versmaad en veracht wilde worden door zijn eigen dienaren in zijn woning, dan de onderscheiding en voorkomendheid te onder-

1) 2 Cor. XII: 11.

vinden, welke hij zich konde verschaffen; aan den H. Aloysius van Gonzaga, die ofschoon heer van een aanzienlijk vorstendom, daarvan met vreugde afstand deed en de voorkeur gaf aan een nederig en verstorven leven, boven den luister aller wereldsche grootheid; eindelijk aan zoo vele andere Heiligen, wier namen wij in de jaarboeken der Kerk vinden opgeteekend als aanbevelenswaardig wegens hunne nederigheid. Geloof mij, deze nederige dienaren van God willen in den hemel gaarne hun invloed gebruiken om navolgers van hunne deugden te hebben op aarde en u onder het getal van dezen op te nemen.

66. Eindelijk zult gij in het dikwerf naderen tot de H. Sacramen-

ten der Biecht en der H. Communie, overvloedige hulp vinden, u in de beoefening der nederigheid te ondersteunen. Het eerste der twee Sacramenten, waarin wij aan een mensch gelijk wij zijn, onze geheimste en schandelijkste ellende openbaren, vergt de grootste daad van vernedering, die Jesus Christus in zijne Kerk heeft voorgeschreven. De H. Communie, waarin wij zelfstandig en wezenlijk een God ontvangen, die mensch werd en zich uit liefde tot ons als vernietigde, is eene wonderbare leerschool der nederigheid en een allerkrachtigst middel, ons die deugd te verwerven. Kunt gij er aan twifelen, dat Hij u die bewonderingwaardige deugd zal mededeelen, wanneer zijn allerheiligste Hart, dat zachtzinnige en

nederige Hart, die brandende oven van liefde en welwillendheid, op zekere wijze in uw hart rust en gij Hem deze genade met al het vuur uwer begeerten afsmeekt? Nader tot dit aanbiddelijk Sacrament zoo dikwerf als het u veroorloofd wordt; nader met die heilige gesteltenissen, die het van u eischt, en dan zult gij daarin het geheimzinnig manna vinden, dat slechts gegeven wordt aan hen, die er met inspanning naar zoeken.

67. Draag daarenboven zorg, u niet te laten ontmoedigen door de moeilijkheden, welke gij ondervindt in de oefeningen, wier nut gij voor u nu eenmaal hebt ingezien, of door den strijd, dien gij in u zelven bespeurt. Wacht u wel te herhalen, wat de lafhartige leerlingen zeiden:

„die leer, is te streng; dat woord is te hard; wie kan het hooren en in beoefening brengen? 1) Want voorwaar, ik zeg het u, de bitterheden, die gij in den beginne zult ondervinden, zullen weldra in zoetheeden en onuitsprekelijke vertroosting veranderen. Eene heilige volharding in deze oefeningen zal u verlossen van duizend zielsangsten en u in dien toestand van rust en vrede verplaatsen, waarin de ziel dat gelukkig zaligend genot begint te smaken, dat haar in de eeuwigheid bereid is; doch zijt gij daarentegen lafhartig genoeg, de middelen, die u ter ware nederigheid noodzakelijk zijn, te verwerpen, dan zult gij steeds leven in kommer,

1) Joan. VI: 61.

overladen met ellende en ongerustheden, ondragelijk voor u zelven en misschien ook voor anderen; en ten laatste groot gevaar loopen uwe zaligheid te verliezen. Ten minste is het zeker, dat de deur der volmaaktheid voor u gesloten zal blijven; want het staat vast, men kan haar slechts door de nederigheid binnengaan. Ontsteek u dan met een heiligen ijver; moge niets in staat zijn u den moed te ontrooven. Verhef uwe oogen ten hemel en beschouw Jesus Christus, die beladen met zijn kruis, u den weg aanwijst der nederigheid en des gedulds, door zooveel Heiligen, thans met Hem heerschend in den hemel, bewandeld. Hij noodigt u uit, Hij dwingt u in zijne voetstappen en in die der getrouwe

navolgers zijner deugden te treden. Zie eens hoe de heilige Engelen, vol verlangen u eenmaal zalig te zien, u bezweren denzelfden weg te volgen, wijl hij de eenig veilige is, die alleen u ten hemel geleidt om daar de plaats in te nemen, die de oproerige geesten door hunne hoovaardigheid hebben verloren. Beschouw eindelijk hoe geheel de schare van Heiligen, u toeroept, dat zij door niets anders dan door lijden en vernedering gekomen zijn tot de onmetelijke glorie, welke zij thans genieten. Nu reeds nemen zij deel en juichen zij in de eerste begeerten, die gij in de deugd ontwaart en zij bezweren u die begeerten in uw hart niet uit te dooven of te laten kwijnen. Wapen u dan met kracht en moed om

zonder uitstel het groote werk te beginnen. Roep u de heilige verbintenissen in het geheugen, die u aan het Christendom hechten en wacht u aan de heiligste beloften, Gode gegeven, ontrouw te worden. Want ten laatste lijdt het rijk der hemelen geweld en het uitdrukkelijke woord des Zaligmakers luidt: „Slechts zij, die zich inspanning getroosten zullen het veroveren. ¹⁾ Gelukkig, duizendwerf gelukkig zijt gij, indien gij dit gevoelen omhelzend, vóór alles u toelegt op de nederigheid om verheffing en glorie in de eeuwigheid te verdienen.

68. Bij het gezegde zal ik dit nog ten slotte voegen: Onze goddelijke Meester beval zijnen leer-

1) Matth. XI: 12.

lingen zich nuttelooze dienstknechten te heeten, 1) ook dan als zij alles zouden gedaan hebben, wat hun geboden was. Eveneens moet gij na al deze onderrichtingen met de grootste getrouwheid beoefend en toegepast te hebben, niet nalaten het zelfde van u te zeggen: ik ben een onnutte dienstknecht. Geloof vastelijk, dat gij na eenmaal de kostbare deugd der nederigheid u eigen gemaakt te hebben, dit niet aan uw eigen arbeid of aan uwe verdiensten zult mogen wijten maar alleen aan de geheele onverdiende goedheid en aan de oneindige barmhartigheid des Heeren; zijt Hem dankbaar tot aan uwen laatsten snik voor zoo groote weldaad,

1) Luc. XVII: 10.

met al de teederheid en oprechtheid des harten, die u mogelijk is; eindelijk smeeke Hem elken dag u te helpen dien schat te bewaren tot op die laatste stonde, waarin uwe ziel, vrij van alle banden, zal kunnen heenvliegen in de armen van haren Schepper om daar te genieten de glorie den nederige voor eeuwig weggelegd.

DE BEKNOPTTE LEER
OVER
DE NEDERIGHEID
VAN DEN EERWAARDIGEN
JOANNES RUYSBROEK.

Kan. Reg. van de Orde van den H. Augustinus.

nder de verschillende midde-
len, waardoor men zich de
liefde, die verhevene en godde-
lijke deugd, door den Apostel
de voltooiing der wet genoemd,
ten eigendom kan maken, ken ik
geen korter en zekerder dan de
nederigheid. Zij is de eenige weg
om tot dien waren en degelijken

vrede te geraken, dien onze goddelijke Zaligmaker aan zijne leerlingen beloofde toen Hij zeide: Leert van mij, wijl ik zachtmoedig en nederig van harte ben, en gij zult de rust uwer zielen vinden. Inderdaad, de nederigheid, en zij alleen, heeft dien grooten schat, die zeldzame en kostbare gave tot geleide, waardoor alle droefheid des harten, alle smart en onrust des geestes ten eenenmale verbanen wordt. Nooit heeft iemand smart of tegenspoed met onrust, wrevel en ongeduld geleden of het was wijl hem de ware ootmoed ontbrak. De hoogmoed is het, waaraan alle kwaad zijn geboorte heeft te danken. Ware Lucifer nederig geweest, hij zoude nimmer een duivel zijn geworden;

de eenige oorzaak van zijn val was de trots en de verwaandheid des geestes. Daarentegen is de Koningin der Maagden de verhevenste en heerlijkste der schepselen geworden, omdat zij de nederigste was. Indien er thans iemand op aarde ware, die eene nederigheid bezat gelijkend aan die van Maria, zoo iemand zoude nooit een zonde doen, omdat de genade van God in hem zoude uitwerken, wat zij zoude willen. Dit bracht de H. Augustina tot het gezegde: Indien men mij de vraag stelde, wie van alle menschen de beste rechter zoude wezen, ik zoude hem antwoorden, de nederige; en als men mij honderd malen dezelfde vraag zoude herhalen, zou ik telkens een zelfde antwoord geven." Bijgevolg

zal het zeer nuttig zijn wel te onderzoeken, welke de gewaarwordingen, de beginselen en de handelwijze zijn van hem, die in waarheid de deugd van nederigheid bezit.

Allereerst met zich zelf beginnend erkent hij zijn eigen nietigheid en hoezeer hij nietswaardig, verachtelijk en onvermogen is; altijd zweeft hem voor den geest hoe hij door zijne zonden zich alle genade en elken bijstand onwaardig heeft gemaakt; daarentegen alle straffen en kwellingen, die hem van God of van de menschen kunnen overkomen, verdiend heeft. Hij erkent, wegens het misbruik door hem van zijn bestaan gemaakt, verdiend te hebben dat dit bestaan hem door God ware ontnomen geworden; en wijl Gods ein-

delooze goedheid evenwel niet ophoudt hem in het leven te sparen, ja niet ophoudt zijn wezen steeds ten goede te vormen, hij ook niet mag ophouden Hem de nederigste bewijzen van dankbaarheid voor zulk een groote weldaad te schenken. Al wat hij van de hemel aan deugd, talenten en genade ontving, erkent hij oprecht nooit verdiend te hebben en in die overtuiging doet hij niet anders dan ze wederom aan God offeren met al de goederen, die hem als een uitvloeisel der zuiverste barmhartigheid werden geschonken. Hij verheft zich niet op eenig natuurlijk of bovennatuurlijk voorrecht; dat wil zeggen hij gaat niet groot op wetenschap, op verstand, op sterkte, op schoonheid of rijkdommen of op eenig

andere volmaaktheid, maar onwrikbaar blijft hij staan bij de overtuiging zijner onwaardigheid en zijner afhankelijkheid van den wil Gods in alles, wat hij bezit, in alles wat hij is. Welnu, ik zeg dan, dat God in zulk een mensch geen enkel beletsel vindt noch tegen de gaven, waarmede Hij zijne ziel wil verrijken, noch tegen de plannen, die Hij door hem wil volvoeren; dat Hij hem aldus gemakkelijk tot den hoogsten trap van volmaaktheid geleidt om dat Hij, zoo dikwerf Hij in of door hem wil handelen, zijn hart van alles ontdaan en bereid vindt zijne goddelijke inspraken op te nemen, te gehoorzamen aan al zijne wenken en een geschikt werktuig te zijn om met het doel der genade mede

te werken. Overigens welke plaats deze nederige Christen ook mogen innemen, toch komt hij er rond vooruit ze niet te verdienen; want aan zich zelven schrijft hij niets anders toe, dan wat hij van zich zelven heeft, vele fouten en gebreken en wat hij ook doet om zich gering te maken en te verneren, hij gelooft evenwel, met het oog op zijne onwaardigheid, nog niets gedaan te hebben. In den omgang met anderen neemt hij voor zich altijd het slechtste en verachtelijkste, datgene, wat anderen niet willen. Wel verre van te denken, dat anderen te weinig of te onbeduidend voor hem overlaten, acht hij integendeel zichzelf ook voor dit nog onwaardig. Hij leeft zonder onrust, zonder

klacht of gemor, want van den eenen kant ziet hij alle kwalen, die hem overkomen aan, als door God hem toegezonden en hij weet hoe hij ze uit de handen van zulk een teeder weldoener moet aannemen; van den anderen kant is hij overtuigd, dat alle schepselen het recht hebben hem kwalijk te bejegenen wegens de beledigingen, waaraan hij zich jegens hun Schepper heeft schuldig gemaakt. Daarom denkt hij er niet aan zich over eenige belediging of eenig onrecht te beklagen. Mocht men ook al zijne plannen in duigen werpen, mocht men hem met schande wegzenden en op onwaardige wijze mishandelen, hij zal nog niet kunnen gelooven, dat hem onrecht geschiedt, noch daarom iemand

laken of daarover eenigen wrok in zijn hart bewaren; hij zou zelfs zonder eenige wraakzucht den dood ondergaan, altijd overtuigd, dat alles, wat hem overkomt, beschikt wordt door de bedoelingen des Heeren, en voornamelijk zijn eigen voordeel beoogt. De geestelijke mensch, die een vasten voet heeft gekregen op den deugdelijken grondslag der nederigheid, moet om steeds toe te nemen in de deugd der liefde, waardoor men God uit al zijn krachten en om Hem zelven alleen bemint, met de grootste zorg waken over alles, wat in zijn binnenste omgaat; moet naauwlettend luisteren naar hetgeen de Heer in zijn hart spreekt; hij moet zich ontdoen van alle overtollige bezigheden; hij moet alle overeiling

vermijden en in de vereeniging met God berusten. Zoo moet hij de allerzoetste en aangenaamste tegenwoordigheid van God genieten, en zich nooit door de zaken, die buiten hem zijn, noodeloos verstrooien; hij zij eenvoudig, zachtzinnig en zooveel mogelijk geheel hemels in zijn gesprekken en manieren; hij neme alles aan uit de hand van God; hij love Hem in alles, bedanke hem voortdurend voor zijne weldaden en diene Hem met geen ander oogmerk dan om Hem te behagen; hij overwege van den eenen kant de oneindige voortreffelijkheid, en de buitengewoon groote goedheid van Gods aanbiddelijk wezen en van den anderen kant zijn eigen nietigheid en onvolmaaktheden zonder einde. Na die

overweging moet hij, door verba-
zing getroffen, niet ophouden de
onmetelijke liefde van dien god-
delijken Weldoener te bewonderen
en deze met zijne ondankbaarheid
en ongetrouwheden vergelijkende,
zich geheel met schaamte door-
dringen. Daarenboven wantrouwe
hij zijn eigen oordeel en wachte
zich met de grootste zorg voor alle
ijdel zelfbehagen, hij schrijve niets
aan zich zelven toe dan hetgeen
hij uit zich zelven heeft namelijk
bederf en ellende. Hij streve on-
ophoudelijk naar een nieuw en
volmaakt leven en brenge geen
enkelen dag door zonder nieuwe
pogingen te beproeven om in de
deugd voortgang te maken, niet
met het doel alleen, in het gees-
telijke leven een verhevener trap

te beklimmen, maar om steeds nauwer en nauwer met God vereenigd te worden en op volmaaktere wijze zijn heiligen wil te vervullen. Hij zegge weinig en zij uiterst bescheiden in zijne gesprekken: wel verre van te verlangen, dat men hem toejuiche, wensche hij integendeel slechts veracht te worden door een ieder. Hij verlieze nimmer een enkel oogenblik wijl alle oogenblikken zijns levens Gode gewijd moeten zijn. Hij hebbe zooveel zorg voor zijn inwendig en uitwendig gedrag, dat hij nooit het bewustzijn van Gods tegenwoordigheid verlieze en een ieder, die hem ziet, aangespoord worde, zijn eigen leven te verbeteren. Wanneer hij zich genoodzaakt ziet, zich door vele zaken te verstrooien

of zich met vele zaken in te laten, blijve hij evenwel steeds ingekeerd in zich zelven; hij sterve zoo zeer den schepselen en zich zelven af, dat hij in zekeren zin onverschillig worde voor alle schepselen en ophoude een eigen wil te hebben. Hij vermijde zooveel mogelijk het gezelschap en den omgang der menschen, ten minste wat de verkleefdheid of de gedachten daaraan betreft, en brenge elk gevoel tot zwijgen, jage elke beeltenis uit zijnen geest, die hem tot de aarde zoude trekken. Hij vestigde dikwerf zijne oogen op het leven en de daden van Jesus Christus onzen Heer als op een zuiveren en helderen spiegel, en onderzoekte of hij op dat goddelijk voorbeeld eenigzins gelijkt. Hij aanschouwe

aanhoudend het begin en de bron, waaraan hij zijn oorsprong heeft te danken en stelle alle pogingen in het werk, daarheen terug te keeren. Eindelijk overwege hij ernstig, wat en waar hij is, van waar hij gekomen, waartoe hij vervallen is, waarheen hij weldra zal geroepen worden; wat hij gedaan en waarom en hoe hij dit gedaan heeft, ten einde met moed in de beoefening van al het goede, wat in het bereik zijner krachten ligt, te volharden. Ziedaar den weg der volmaaktheid en der ware heiligheid wijl deze de weg der volmaaktste liefde is. Daarenboven is hij de zekere weg, die ons op deze wereld reeds tot waar geluk geleidt.

GEDACHTEN
OVER
DE NEDERIGHEID
GETROKKEN UIT DE SCHRIFTEN VAN
VERSCHILLENDE SCHRIJVERS OVER
HET GEESTELIJK LEVEN.

anneer gij geacht of geprezen wordt, vereenig dan uwen geest met de verachting, de bespotting en de beledigingen, die de Zoon van God heeft geleden. Voorzeker een nederige en waarlijk vernederde geest gedraagt zich, zoowel te midden van eerbetooning als van versmading, gelijk

eene bij, die haren honig zoekt uit den dauw, hetzij deze op den alsem of wel op de roos nedervalt.

H. Vincent. van Paul.

Wij moeten ons den toestand voor oogen stellen van iemand, over wien het vonnis des doods is uitgesproken, die aan bewakers en gerechtsdienaren is overgeleverd, wien het koord om den hals gelegd en de handen gebonden zijn; wien men op een kar naar de rechtplaats sleept en wien al het volk, in de straten aan beide zijden geschaard opneemt; wien niemand zonder afschuw zou durven naderen en die weldra als een schuldig slachtoffer der openlijke gerechtigheid zal sneven. Welke eene verachting moet zoo iemand niet voor zich

zelveu ontwareu? Over welke ver-
smading, over welk blijk van ver-
ontwaardiging des volks, over welke
streuge en ruwe behandeling zou
hij zich kunnen beklagen? Onder
al die toeschouwers ziet hij er niet
een, hoe laag gezonken en ellendig
ook, die niet verre boven hem
verheven is.

Wij moeten ons in den geest in
de plaats van dien mensch stellen
en ons dezelfde verachting der
mensen, ja grootere nog van de
Engelen en van God waardig
keuren.

Pater Amelotte.

Wil men goud of diamanten
vinden, dan moet men eerst in
de diepe en vreeswekkende groeve
af dalen, langen tijd in de duisternis

der mijnen verwijlen en zich vele vermoeyenissen getroosten. Zoo ook moet men om de nederigheid, dien schat, die voor onze ziel duizendmaal meer waarde heeft dan alle rijkdommen der wereld, machtig te worden, zich in de diepte der vernederingen aflat en zich langen tijd voor de oogen der menschen verborgen houden.

Dat wij ons dus niet laten ter neder slaan door de vele inspanningen, die wij ons moeten getroosten noch door de kwellingen, welke wij moeten verduren om deze deugd te verkrijgen.

Segneri.

Wij behoeven niet te vreezen, dat het bewustzijn van hetgeen God ons heeft geschonken ons

hoovaardig zal maken, mits wij slechts de waarheid in het geheugen houden, dat al het goede, wat er in ons is, niet van ons voortkomt. Helaas, blijft de muilezel niet een traag en lomp lastdier ofschoon hij ook met de kostbare en welriekende meubelen van een vorst is beladen?

H. Franc. van Sales.

Zoolang een landman in zijn dorp verblijf houdt, kent hij zijn geringheid slechts op onvolmaakte wijze; maar toon hem de rijke paleizen der steden, een prachtig hof, dan erkent hij al de armoede, welke er in zijn dorp heerscht en kan hij, bij het zien van zooveel weelde, het gezicht zijner arme kleeding niet meer verdragen.

Insgelijks zien wij onze eigene afzichtelijkheid en nietigheid dan eerst geheel, als wij ze met de schoonheid en oneindige grootheid van God vergelijken.

Fenelon.

Waaraan schrijft gij de vruchten toe, die gij aan een boom bewondert? Aan den tak, waaraan zij hangen of aan den stam, waarvan zij voortkomen?

Dat geldt ook van uwe beste daden: door u het leven te schenken en het te behouden, door u zijne genade mede te deelen, brengt God in u zijne werken voort, doch deze zijn veel meer zijn dan uw eigendom.

Segneri.

Hoe rijker men is, des te meer

moet men vreezen zijne bezittingen te verliezen. Hoe meer deugden, kennissen en verdiensten men in de oogen van God heeft verworven, des te meer moet men bevreesd zijn alles te verliezen door het verlies zijner genade, des te meer moet men bijgevolg Hem beminnen en de nederigheid beoefenen.

Segneri.

De verachting van zichzelf en de liefde tot God schenken der ziel vleugelen.

En als men opvliegt ten hemel, heeft men de aarde als standpunt niet noodig.

Lenoir.

De nederigheid moet wel een zeer schoone deugd zijn, wijl de

hoogmoed zelf zich er mede tooit om niet bespottelijk te schijnen.

Daarentegen moet de hoovaardigheid uit haren aard wel iets zeer afschuwelijks zijn, wijl zij genoodzaakt wordt een masker te gebruiken, wanneer zij zich vertoont.

H. Bernardus.

De nederigheid beheerscht op zekere wijze het hart van God; zij verheft den mensch hemelhoog; zij opent hem de schatkamer van Gods barmhartigheden, zij leidt hem binnen in zijne vriendschap en in het wonderbaar licht der waarheden, welke hij verkondigt; ziedaar, zoo vele verzekeringen, die de H. Geest ons geeft.

De nederigheid is, om zoo te zeggen, de geliefkoosde deugd; de

alles beheerschende deugd van den God-mensch Jesus Christus. *O nederigheid, o deugd van Christus!* roept de H. Bernardus uit; door zijn verhevenheid staat Jesus Christus boven Engelen en menschen en door zijn nederigheid heeft Hij zich beneden allen gesteld.

„*Leert van mij*, zoo zegt hij tot ons, *wijl ik nederig van geest en harte ben*. Dat is de grondregel door Hem zelven gesteld en door zijne voorbeelden sinds zijne geboorte uit eene Maagd tot aan zijnen kruisdood bevestigd; een grondregel, waarin Hij kort en beknopt zijn Evangelie heeft saamgevat; een grondregel, waarin alle schatten van goddelijke wijsheid, die Hij zelf bevat, liggen opgesloten. Na een verborgen leven

van dertig jaren komt een God-
 mensch ons toeroepen: Menschen,
 ach! wil miskend, vergeten, als
 nietelingen behandeld worden. Te
 meer zult gij zijn in de oogen van
 God, naarmate gij minder zijt in
 uwe eigen oogen. Zich wel te ken-
 nen en naar waarde te minachten,
 dat is inderdaad de heilzaamste
 en verhevenste wetenschap, die de
 mensch vermag aan te leeren; van
 zich zelve niet de minste goede
 gedachte te hebben, maar zeer
 veel achting voor anderen te ge-
 voelen, ziedaar, waarin de chris-
 telijke wijsheid bestaat.

Pat. St. Jure.

Weinig te weten maar tevens de
 nederigheid bezitten, is veel meer
 waard dan schatten van kennis te

hebben en ijdel zelfbehagen te zoeken. Het is voor u van veel meer belang weinig te hebben dan een overvloed te bezitten, die u tot hoogmoed vervoert.

Waan niet iets waardig te zijn om het een of ander goede, wat gij verricht mocht hebben. Gij zijt eigenlijk slechts een zondaar, onderworpen aan vele hartstochten, wier slaaf gij zijt; wat u zelven betreft, neigt gij steeds tot het niet. Eene nietigheid doet u vallen, overwint u, werpt u der onrust en traagheid of verslapping in de armen; gij hebt niets, waarop gij u kunt beroemen, doch talrijke redenen hebt gij, u zelven te verachten, wijl gij veel zwakker zijt dan gij in staat zijt te beseffen.

Thom. à Kempis.

De nederigheid jaagt den duivel op de vlucht en bewaart in ons de gaven des H. Geestes; en daarom hebben alle Heiligen en wel bijzonder de Koning der Heiligen en zijne Moeder altijd deze achtingwaardige deugd, meer dan eenig ander der zedelijke deugden, lief gehad.

De ware nederigheid neemt niet den schijn aan van het te zijn en spreekt slechts zelden over de nederigheid; want de ootmoedigheid wenscht niet slechts de andere deugden maar voornamelijk ook zich zelve verborgen te houden; en indien het haar geoorloofd ware te liegen, te veinzen of den naaste ergernis te geven, dan zou zij verwaand en trotsch handelen om toch maar op deze wijze zich voor

het oog der menschen te verschuilen en onbekend te leven.

H. Franc. van Sales.

De nederigheid is altijd de grondslag der heiligheid geweest en de trotsche zucht naar verheffing heeft zich in den hemel geen verblijf kunnen vestigen.

H. Cyprianus.

Wie er naar streeft, zonder de nederigheid, vele deugden te verzamelen, gelijkt op iemand, die stuifzand blootstelt aan de kracht der winden.

Welke goede werken wij ook verrichten, zij gelden zoo veel als niets, bijaldien zij niet vergezeld gaan van de nederigheid.

H. Gregorius.

Wanneer eene ziel het zoo ver gebracht heeft, dat zij te midden van vernederingen, van verachting en verlatenheid evenwel aan de genade getrouw blijft, dan verkeert zij als in een paradijs, in een vrede en rust, die alle gevoel te boven gaat en door geen schepsel der wereld verstoord kan worden.

Moet hij een keuze doen, hij zal zich met de geringste en werkzaamste verrichtingen tevreden stellen.

Niets maakt ons zoo verachtelijk als de vreeze van veracht te worden. Er is in de minachting van anderen geen kwaad gelegen tenzij onze eigen weigering om ze te lijden.

Moge ik ook mijzelf vernederen toch is mijn ootmoed slechts

een schijnsel der nederigheid, zoo-
lang ik niet met een bereidvaardig
hart vernederd wil worden door
anderen.

Groote nederigheid lijdt gaarne
groote verachting; kleine nederig-
heid lijdt gaarne kleine versmading.

Wanneer ik dus niet de kleinste
versmading kan verdragen, dan
heb ik ook niet eens den eersten
graad der nederigheid bereikt en
hoe minder ik de nederigheid bezit,
des te meer heerscht ook de hoog-
moed in mijn binnenste.

Ik zal slechts zooveel vooruit-
gaan op den weg der volmaaktheid,
als ik gedoogen zal vernederd te
worden.

De onschuld, de eenvoudigheid
en oprechtheid der kinderen maken
het begrip uit der nederigheid, die

wij in Jesus en zijne Heiligen bewonderen.

Die langs omwegen zijn doel zoekt te bereiken, is niet kinderlijk.

Die zich niet weet te schikken naar het gevoelen en de neiging van anderen, is evenmin kinderlijk.

Die licht geraakt is over kleine onaangenaamheden en onophoudelijk spreekt over kleine miskenningen, verwijdert zich van Jesus Christus zooverre, als hij van de eenvoudigheid der kinderen verwijderd blijft.

Pater Huby.

Een God, die zich bijna vernietigt, een God-mensch nederig van harte en die niet anders dan vernedering zoekt — dat is voorwaar een goddelijk wonder. Ik,

geschapen uit niet; ik, die stof en asch ben; ik, die door mijne zonden lager sta dan de duivel, ik, hoovaardig — dat is voorwaar een duivelsch wonder gelijk een heilig leeraar zegt.

Zal dat wonder van verblinding mijns geestes en van bedorvenheid mijns harten altijd blijven voortbestaan? O neen, Heer, waarin ik u het eerst wensch na te volgen, dat zal de nederigheid uws Harten zijn; de tweede deugd zal nogmaals de nederigheid en de derde deugd zal andermaal de nederigheid zijn, want zij is de sleutel der kostbaarste schatten, zij is de wortel van alle andere deugden. Ik wil U zoeken, o mijn Jesus, dààr, waar gij waarlijk zijt, in vernedering. Daar wil ik leven en sterven met U.

De plichten, die de nederigheid en de liefde opleggen, zijn de beste omdat de nederigheid in ons den vrede en de rust en de gave Gods bewaart, en de liefde ons belangstelling inboezemt voor den naaste.

Laat ons nederig, geduldig, verstorven en met God vereenigd zijn. Hij zal onzen arbeid zegenen; van welken zegen Gods alleen de goede uitslag afhangt, zonder welken zegen onze geestesgaven en al onze pogingen niets beteekenen.

Wij vormen ons van de nederigheid gewoonlijk een valsch begrip, wijl wij haar als iets verlagends voor ons beschouwen. De nederigheid doet juist het tegenovergestelde, want wijl zij ons tot de ware kennis van ons zelve brengt, en zij zelve de zuivere waarheid

is, geleidt zij ons tot God en schenkt ons bijgevolg de ware grootheid, die wij buiten God te vergeefs zoeken.

De nederigheid verlaagt ons niet tenzij alleen in de achting der menschen, welke achting niets is; doch zij doet ons stijgen in de hoogachting van God, waarin onze ware glorie bestaat.

Wij moeten in de ontmoetingen, die der natuur zoo pijnlijk aandoen, wel in het oog houden, dat als de menschen ons veracht, bespot en versmaad zien, God ons te gelijktijd als zeer verheven beschouwt door diezelfde zaken, die ons in de oogen der menschen verlagen; Jesus Christus schept er behagen in, ons gekleed te zien met dezelfde liverei, welke Hij gedragen heeft,

eene eer, die de Engelen ons be-
nijden.

De mensch, die inderdaad nederig is, moet zich gedragen als een klein kind, als openbare slaaf, als een bekend gemaakt indringer; dat wil zeggen, hij moet wandelen met de eenvoudigheid van een kind, van een ieder afhankelijk zijn als een dienstknecht, zich zelve beschamen als een indringer, wiens bedriegerijen ontdekt en overtuigend bewezen zijn.

De nederigheid en het geduld zijn, om zoo te zeggen, de schouderen der liefde, wijl deze de lasten van beiden draagt.

Pat. Lallemant, S. 7.

Jesus Christus heeft gezegd:
Leert van mij zachtmoedigen nede-

derig van harte te zijn. Al die woorden zijn voor den juisten inhoud van het gebod noodzakelijk. Gij moet *leeren*, want de mensch aan zich zelve overgelaten, zal nooit nederig worden; de hoovaardigheid heeft hem ten verderve gevoerd. Gij moet *leeren van Jesus Christus*; geen ander leermeester kan ons in zulk een verhevene deugd onderwijzen en, wat meer is, geen ander leermeester kan ons de krachten geven, haar te beoefenen. Gij moet *leeren zachtmoedig te zijn*, zonder zachtmoedigheid immers bestaat er geene nederigheid. De opvliegendheid van karakter leidt tot hoogmoed of is daarvan het noodzakelijk gevolg. Men kan zachtmoedig zijn zonder nederig te wezen doch nooit is iemand nederig of

hij is tevens zachtmoedig. Eindelijk moet gij leeren *nederig van harte te zijn*: in het hart namelijk moet de nederigheid zetelen. In het hart moet de overtuiging, dat wij niets zijn, het verlangen om als zoodanig gekend en beschouwd te worden, gevestigd wezen.

O, wat al verhevens ligt er in deze deugd opgesloten! Hij die aan God vraagt, *ongekend* of *veracht* te zijn, is reeds verre in de kennis der nederigheid gevorderd, doch hij, die eenvoudig vraagt, *veracht* te worden heeft nog een hooger trap bereikt. Men neemt er vrede mée ongekend te zijn, zooveel toch zijn ongekend of wegens hun stand of omdat zij er van houden! maar gekend zijn en dan veracht, gelasterd, beledigd te worden ge-

lijk Jesus Christus en zijne Apostelen na Hem; van harte tevreden zijn met zijne vernederingen, God daarvoor danken en de genoegens van zulk een toestand met genot waarderen, ziedaar het toppunt der deugd.

Pat. Ricoleuc.

Jesus Christus is den menschen de nederigheid komen leeren, en Hij heeft haar door zijn voorbeeld eene zekere wijding moeten schenken. Deze deugd is de moeilijkste aller deugden; er was een God-mensch noodig om ons hare mogelijkheid te toonen. Elk ander, die niet God en mensch tevens was, zoude in de onderneming niet geslaagd zijn. En nadat Jesus Christus ons daarvan een voorbeeld

heeft gegeven, is deze deugd nog zeldzaam; evenwel bestaat zij; alle Heiligen zijn nederig geweest, zonder dat zouden zij niet heilig zijn geworden. Ziedaar de zegepraal, die Jesus Christus door zijne nederigheid behaald heeft, wel te verstaan, duizende menschen, die het zooverre brachten, dat zij ook nederig werden. De ongewijde geschiedenis levert ons daarvan geen enkel voorbeeld; de gewijde geschiedenis daarentegen teekent geen ander dan nederige menschen in hare jaarboeken op.

Welke lessen, o God, geeft gij dengenen, die U navolgen en in hen aan alle toekomstige geslachten! Gij begint uwe prediking met den menschen de deur des heils te openen en alle wegen, die gij hun

voorschrijft om daartoe te geraken, eischen, om wel bewandeld te worden, allereerst de liefde en de beoefening der nederigheid: „*Zalig de armen van geest! Zalig de zachtmoedigen en vredelievenden! Zalig zij, die barmhartigheid bewijzen! Zalig zij, die vervolging lijden te wille der deugd! Zalig zij, die het mikpunt zijn van den kwaadspreker! enz.* Telkens herhaalt Gij, dat hij, die zich verneert, verheven zal worden: dat men aalmoezen geven, dat men goede werken moet doen zonder praal of vertooning; dat men, om te bidden, zich moet afzonderen en zijne verlangens voor den hemelschen Vader in de eenzaamheid moet bloot leggen; dat men moet vasten zonder zelfs een verstorven

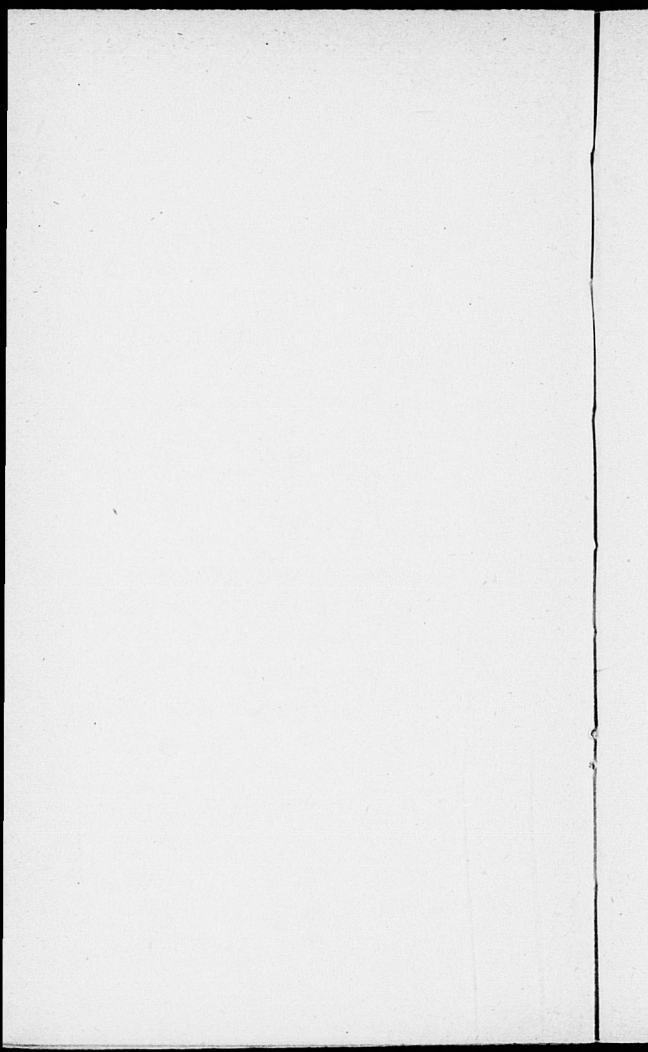
uiterlijk aan te nemen, waardoor men zijne werken van boetvaardigheid verraadt; dat men in plaats van de onvolmaaktheden eens anderen te gispē, denken moet aan zijne eigene gebreken en zich veel schuldiger moet gelooven dan zij, wier daden men geneigd is te veroordeelen; dat men, uitgenoodigd tot gezelschappen er aan denke, de laagste plaats te kiezen. Gij wascht de voeten uwer Apostelen en Gij gebiedt hun elkander wederkeerig den zelfden dienst te bewijzen. Gij leert hun, dat Gij niet gekomen zijt om gediend te worden, maar om aan anderen diensten te bewijzen, enz.

Tot op heden heb ik niet begrepen, hoeveel omvattend deze uitspraak van den Apostel is: *Jesus*

Christus heeft zich vernederd gehoorzaam wordend tot den dood, ja tot den dood des kruises; daarom juist heeft God Hem verheven en Hem een naam gegeven verheven boven alle namen, opdat alles, wat in den hemel op aarde en onder de aarde is, bij den naam van Jesus de knie buige. Zonder die vernederingen, mijn Zaligmaker, zoudt Gij dus niet in het bezit van zulk eene glorie zijn gekomen. Waart Gij onder ons opgetreden met de praal eens konings, dan zoudet Gij niet den verheven naam van Zaligmaker hebben verworven; dan zoudt Gij beantwoord hebben aan de verwachtingen der vleeschelijk gezinde joden, die zich een Messias beloofden, rijk aan roem en overwinningen, wíjl zij de voorspellingen

niet begrepen, waarin een koning werd aangekondigd gekroond met de nederigheid, wiens rijk op nederigheid gegrondvest zoude zijn, wiens wetgeving de nederigheid tot hoofdbeginsel zoude hebben, wiens volk bestaan zoude uit onderdanen, die slechts door de banden der nederigheid aan hun Meester en onderling aan elkander zouden verbonden zijn! O nederigheid, die de grootheid uitmaakt van mijn aanvoerder Jesus Christus en van al zijne leerlingen, de ware Christenen, die mijne vrienden en broeders zijn, wanneer zal ik wijs genoeg zijn, u te kennen, verstandig genoeg, u te waarderen, edelmoe- dig genoeg, u te beoefenen!

P. Berthier.

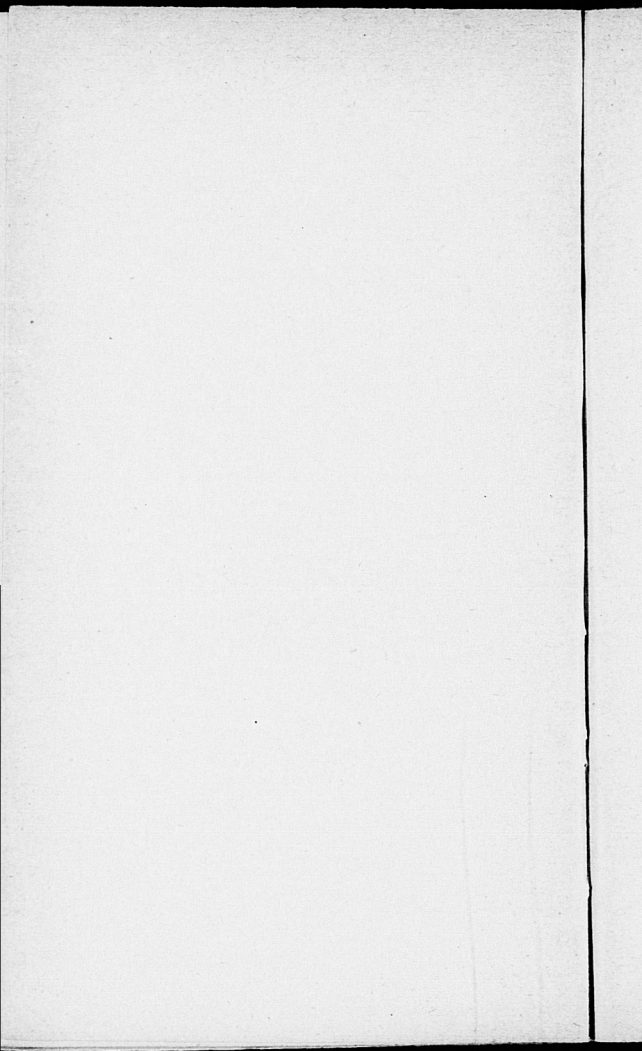

DAGELIJKSCHE GEBEDEN

VOOR DE BEMINNAREN

VAN

JESUS NEDERIG HART.

De plicht eens Christen.

DES MORGENS BIJ ZIJN ONTWAKEN.

Elken morgen moeten wij, gelijk de verheven dienaar Gods, Thomas van Kempen, zegt, onze goede voornemens hernieuwen en onzen ijver opwekken als moesten wij dien dag eerst voor goed met een deugdzaam leven beginnen; als moesten wij aan God bekennen, O Heer help mij in mijne goede plannen en in uwen heiligen dienst, en verleen mij de genade heden eens voor goed een begin te maken met het werk mijner zaligheid wijl ik tot dusverre nog niets heb uitgericht.

Om dezen raad van Thomas van Kempen wel en geheel op te volgen, is het noodzakelijk den dag op eene christelijke wijze te beginnen. Een eerste Christenplicht toch is het, bij ons ontwaken, onzen geest tot God te verheffen, Hem als onzen Heer en Meester te erkennen en door oefeningen van aanbidding, liefde, onderwerping en dankbaarheid de eerste oogenblikken van den dag te heiligen. Bijgevolg moet uwe eerste ge-

dachte gewijd zijn aan God, die de eerste bewerker is van uw heil en u gedurende den nacht met zooveel goedheid heeft bewaard. En naarmate gij meer zorg draagt, aan God die eerstelingen toe te wijden, naar die mate zal ook het overig gedeelte van den dag meer en meer geheiligd zijn. Zij daarom dan bij uw ontwaken uwe eerste gedachte:

Mijn God, mijn God, bij het begin van dezen dag bied ik mij U aan. O Heer, mijn geest is wel bereid doch mijn vleesch is zwak.

Ik bid U, die mijne sterkte zijt, ondersteun mij: Jesus, Maria, Joseph help mij. In den naam des Vaders enz.

Het kruisteecken makende, moet gij u terstond oprichten en met de grootste zedigheid kleeden, overtuigd van Gods tegenwoordigheid. Intusschen kunt gij nu en dan kleine gebeden doen, als:

Allerzoetste Jesus, ik aanbid U met geheel mijn hart. Jesus, ik

bemin U oprecht en teeder. Aan U beveel ik mijne ziel en mijn lichaam; bewaar mij voor de zonde en schenk mij uwe genade opdat ik van daag in uwe liefde en vriendschap moge leven.

Als gij behoorlijk gekleed zijt, kniel dan een oogenblik neder en vraag gelijk brave kinderen jegens hunne moeders doen den zegen van de goede Moeder des Heeren, de heilige onbevleete Maagd Maria:

Moge Maria en haar goddelijk Kind mij zegenen.

Zooals de H. Stanislaus Kostka de gewoonte had; of:

Moeder van Jesus en mijne Moeder, vertrouwend U geheel toe te behooren, geef ik U van daag mijne oogen, mijnen mond, mijne ooren, mijn hart geheel mij zelve. Heden wil ik de uwen zij,

verdedig mij, bescherm mij als uw kind en geef mij uwen heiligen zegen.

Beveel u vervolgens aan uwen beschermengel en, na geheel gekleed te zijn, begeef u ter plaatse waar gij gewoon zijt uw morgengebed te verrichten.

VERZUCHTINGEN TOT JESUS.

DES MORGENS BIJ ONS ONTWAKEN
ZOOALS JESUS AAN DE H. MECH-
TELDIS ZE LEERDE.

lberbeminlijkste Jesus, de
eerste verzuchting, die op
dezen dag uit mijn hart opwelt,
richt ik tot U. Ik smeeek U, neem
al mijne handelingen van dezen
dag aan, en bied Gij zelf tot eeu-
wigen lof ze uwen goddelijken Va-
der aan, na ze gezuiverd en geheil-
ligd te hebben in uw goddelijk Hart.

U, heiligste van alle harten
U zij mijn eerste morgengroet
U, Hart van Jesus rijk aan smarten
En rijk aan zooveel liefdegloed!
Ik treur, o God om zooveel wonden,
U, wreed geslagen door mijn zonden;
Doch nu, o Jesus, min 'k U teer!
In eeuwigheid geen zonden meer!

O heilig Hart van Jesus, ik aanbid u met al de krachten mijner ziel. Ik wijd mij met al mijn gedachten, woorden en werken en met geheel mijn wezen aan U toe. O goddelijk Hart, ik wenschte U de aanbidding, de liefde en de eer te kunnen bewijzen, die Gij uwen eeuwigen Vader hebt bewezen. Ik bid U, wil de geneesheer mijner feilen, de beschermer van mijn leven, mijne hulp en toevlucht zijn in het uur van mijnen dood.

Om de zuchten en smarten, waarin Gij tijdens geheel uw sterfelijk leven om mijnentwille verkeerd hebt, wil mij tot aan mijnen laatsten snik een volmaakt berouw verleenen over al mijne zonden, de volharding in uwe genade ten einde toe, de verachting van al het

wereldsche, een vurig verlangen naar de eeuwige glorie met een levendig vertrouwen eens deelachtig te worden aan uwe oneindige verdiensten.

O beminzenswaardig Hart van Jesus, deze nederige bede richt ik tot U, niet slechts voor mij, maar ook voor allen, die zich met mij op dit oogenblik vereenigen om U te vereeren; neem ze aan, verhoor ze in uwe onmetelijke goedheid en vooral voor hem, die van ons het eerst zal moeten sterven.

Doe hen allen, allerzoetst Hart, in de angsten des doods den troost van uwen heilbrengenden bijstand ondervinden; neem hen op in de heilige Wonden uwer zijde, opdat zij in dat brandpunt uwer liefde gezuiverd van alle zondesschuld ter

heerlijkheid mogen vliegen om als voorsprekers bij uwen troon voor ons, die in dit ballingsoord achterblijven, een zelfde stervensuur te verkrijgen.

Deze betuiging van mijnen eerbied en deze gebeden wensch ik voor U, o allergoedigst Hart, in mijn belang en in het belang van allen, die uw heilig Hart beminnen te herhalen bij elke zucht, die ik tot het laatste oogenblik mijns levens doen zal.

O barmhartig Hart van Jesus, ik beveel aan U de H. Kerk, uwe beminde Bruid, onze dierbare Moeder; de rechtvaardigen, de zondaren en vooral de stervenden en alle menschen, die op aarde leven; laat den prijs niet verloren gaan van dat goddelijk Bloed, dat

ten heile van allen heeft gevloeid, en wil het toepassen tot verlichting der zielen in het Vagevuur en vooral van hen, die U beminden.

Allerminnelijkst Hart van Maria, dat onder alle geschapene harten het meest op dat van Jesus gelijkt en het meeste medelijden hebt met ons arme zondaren, verkrijg voor mij dat alles, wat ik van het allerzoetst Hart van mijn en uwen Jesus gevraagd heb.

Ach, dierbare Moeder, ééne bede, ééne verzuchting slechts door uw beminnelijkst Hart tot Jesus Harte gericht, is in staat ons volmaakten troost te verwerven; ach weiger ze niet om de dankbaarheid, die Gij zelve aan dat goddelijk Hart schuldig zijt en om de kinderlijke liefde die Jesus wel-

eer voor u gevoelde en eeuwig u zal blijven toedragen Amen.

MORGENGEBED.

I.

Teeken u met het H. Kruisteeken en zegt met de H. Gertrudis :

O God heb medelijden met mij en zegen mij. Zend een blik van uw goddelijk Wezen op mij neder en ontferm U mijner, die een zondaar ben. Zegen mijn hart en doe het besef uwer tegenwoordigheid doordringen door de gevoelloosheid, die hetzelfde omsluit.

Allerheiligste Drievuldigheid, Vader, Zoon en Heilige Geest, U, die alleen mijn God zijt, aanbid

ik in het besef van al mijne nietigheid. Uwe goddelijke almacht zegene mij en verlevendige mijn geloof; uwe goddelijke wijsheid zegene mij en versterke mijn vertrouwen; uwe goddelijke liefde zegene mij en ontsteke in mij meerder liefdevuur voor U, mijn God, en voor mijn naaste uit liefde tot U.

II.

DANKBETUIGING EN OPOFFERING
DES HARTEN.

Ik aanbid, ik prijs en groet U, allerbeminnelijkst Hart van Jesus, honigzoete bron van alle genade waaruit nu en ten allen tijde alle goeds en alle zoets voortspruit. Met al het vuur der liefde mijns harten dank ik U, voor de bescher-

ming, die ik gedurende dezen nacht van U mocht ondervinden en voor al de dank- en eerbewijzen, die Gij voor mij aan God uwen Vader hebt geschonken. Daarom ook, o Jesus mijne liefde, bied ik U mijn ellendig en onwaardig hart dezen morgen ten offer aan, en met al de genegenheid, waartoe mijn hart in staat is sluit ik het in de Wonde uwer allerheiligste Zijde en beveel ik het aan uw allergoedigst Hart aan. Ik smEEK U het onophoudelijk uwen goddelijken invloed te doen gevoelen en het met uwe heilige liefde te ontsteken en te ontvlammen. Zoo geschiede het, o mijn Jesus.

Onze Vader; Wees gegroet; Ik geloof in God den Vader.

III.

SMEEKGEBED.

Heiligste Jesus, in vereeniging der liefde, waarmede Gij op het kruis uwen geest den Vader hebt aanbevolen, beveel ik U heden mijnen geest en mijne ziel en sluit ze in de heilige wonde uws Harten. O verdedig daar beiden tegen al de aanvallen van den vijand. Gij weet, o goede Jesus, en ik weet het helaas maar al te goed door de ondervinding, hoe zwak, hoe lafhartig en onstandvastig ik ben. Ik smEEK U dus om den eerbied, verschuldigd aan de vereeniging, die uwe aanbiddelijke Godheid om ons ongelukkigen te verheffen met uwe heilige Menschheid sloot, dat

Gij U wilt gewaardigen mijnen wil allernaauwst met uwen heiligen wil te vereenigen en met uwe genade te versterken, zoo dat hij U niet durft weerstreven. In vereeniging met uw heilig en schuldeloos Lichaam offer ik U geheel mijn lichaam op, opdat geen mijner ledematen iets verrichte tenzij uit liefde tot U, om U te prijzen en te verheerlijken Amen.

IV.

GOEDE MEENING.

Beminnelijkste Jesus, mijne eerste ademhaling op dezen morgen wijd ik U uit den grond mijns harten. Ik offer U op al de handelingen van dezen dag, dien uwe goedheid mij veroorloofd te leven. Gewaar-

dig U zelf in mij te werken en al mijne bedoelingen, mijne genegenheden, mijne woorden en werken zoo te regelen, dat zij alleen strekken tot uwe meerdere glorie. Gewaardig U daarenboven ze te zuiveren en te verbeteren in uw allerzoetst Hart en ze uwen Vader aan te bieden in vereeniging met uwe oneindig volmaakte handelingen, tot eeuwigen lof van uwen naam. Amen.

VOORNEMEN.

Dierbare Jesus, spreek tot mijn hart, uw dienaar luistert. Welk gebrek wenscht Gij in mij uitgeroeid te zien? Welke deugd wenscht Gij, dat ik heden vooral beoefenen zal? Wat verlangt uw heilig Hart, dat ik van daag

vooral zal doen of laten? Welk goed voornemen heb ik besloten elken morgen te hernieuwen? . . .

Denk hier eenige oogenblikken na over de beoefening van de een of andere deugd — of over de bestrijding van de een of andere feil of ondeugd — en waardoor gij wel bijzonder op dezen dag aan Jesus een blijk uwer liefde zoudt kunnen geven — en na in Gods tegenwoordigheid uw plan gemaakt te hebben zeg dan:

Zoo zij het lieve Jesus — Dat zal geschieden — Ziehier mijn hart, ik sluit het in het uwe en schenk het voor dezen dag geheel aan U. Ach help mij! O Jesus, ondersteun en bemoedig mij!

V.

VERTROUWEN OP HET H. HART VAN JESUS.

O Jesus, mijne liefde, bewaar mij in de veilige schuilplaats van

uw allergoedigst Hart; verdedig daar de zuiverheid mijns harten en versterk mijn vertrouwen, U nimmer te beleedigen. Draag zorg, dat ik mijn hart onder uwe hoede onbesmet beware en het U zoo eenmaal aanbiede in het uur van mijnen dood. Druk het afbeeldsel uws Harten als een zegel op mijn hart; opdat ik leven moge volgens uwe goddelijke geboden en volgens uw heilig verlangen en aan het einde mijner ballingschap op aarde waardig moge bevonden worden U voor eeuwig te aanschouwen.

Goede Jesus, ik bid u, in het boek des levens naast uwen honigzoeten naam ook den mijnen te willen schrijven. O, zeg het tot mijn hart: „Ik ben uwe zaligheid.” Verlaat mij niet, o Jesus bescherm

mij en stel mijn hart gerust. Moge uw geest, die niets dan goedheid is, mij dezen dag en gedurende geheel mijn leven begeleiden op den weg uwer heilige geboden tot aan de poorten van het rijk der rechtvaardigen en der eeuwige zaligheid, het land der levenden, waar ik het geluk zal hebben altijd, eeuwig met U te leven. Amen.

GEBED TOT DE H. ONBEVLEKTE MOEDER DES HEEREN.

Verhevene Moeder van mijnen God, Koningin des Hemels, mijne bijzondere Voorspreekster, ik groet U in het H. allerzoetst Hart van Jesus, uwen beminnelijken Zoon; en in plaats mijner liefde, die zoo koud en onbeduidend is, offer ik U de liefde van dat goddelijk Hart

op. Ik smEEK U, dat, gelijk Hij, mensch en onze broeder wordende U tot Moeder over ons heeft aangesteld, Gij ook heden uit liefde tot Hem U gewaardigen moogt mij als uw kind aan te nemen en te erkennen. Moeder, ik verdien het wel niet, doch moge uwe moederlijke liefde mij die gunst verleenē. Neem mij als eene liefdevolle moeder, onder uwe hoede en bescherming, ondersteun mij in alles wat ik doe, in alle bekoringen, in alle angsten. Toon steeds voor mij een moederhart te bezitten, bezorgd mij te helpen in dit leven en mij tot Jesus te geleiden in het uur van mijnen dood. Amen.

GEBED TOT ZIJN BESCHERMENGEL.

Ik groet U in het allerminnelijkst

Hart van Jesus Christus, den Zoon van God, o heilige Engel, die de Bewaarder zijt van mijne ziel en van mijn ligchaam. Neem mij uit liefde tot Hem, die bij het H. Doopsel mij aan U aanbeval, onder uwe zorgzame hoede en leiding. Sta mij ter zijde met uwe hulp, opdat ik zonder struikelen de stormen van dit ellendig leven doorworstele. Richt krachtdadig mijne schreden op den weg des heils, opdat ik in uw gezelschap eenmaal moge geraken tot de aanschouwing van het Wezen mijns hemelschen Vaders, dat Gij immer geniet, om met U en met alle zalige Geesten eeuwig te prijzen de aanbiddelijke heilige Drieëénheid, die al, wat zoet en zalig is overtreft. Amen.

VI.

GEBED OM DEN GODDELIJKEN ZEGEN.

Zegen mij, Vader, Zoon en H. Geest, eenig God! Zegen mij, o Heer Jesus Christus met de teederste liefde uws Harten! Geef, dat ik gedurende dezen dag met bereidvaardigen wil en met brandende liefde mij verblijde in de vervulling mijner plichten en uwer heilige wenschen in alles, wat er gebeure of wat Gij over mij zult beschikken. Geef, dat ik in den geest van liefde met een volgzaam en zuiver hart en met verlooche-ning mijner hartstochten en mijner eigenliefde, getrouw uwe goddelijke inzichten, uwe genade en uwe heilige inspraken volge.

Kus ten slotte het kruisbeeld en zeg met den H. Franciscus Xaverius.

God mijns harten, om de vijf Wonden door de liefde U aan het Kruis geslagen, wees uwer dierbaren gedachtig, die Gij met uw kostbaar Bloed hebt vrijgekocht. Wees ons genadig, lieve Jesus, altijd doch bijzonder gedurende dezen dag, Amen.

Alvorens op te staan van uw gebed moet gij bedaard en aandachtig elken morgen een der christelijke grondregels lezen, welke onmiddellijk na dit tweede morgengebed zijn aangegeven. Zie bladz. 171.

KORTER MORGENGEBED.

Dewijl onze bezigheden of andere oorzaken somtijds een beletsel kunnen zijn, des morgens langen tijd aan het gebed te wijden, en de mensch dikwerf in dat beletsel zelf een beweegreden vindt, des morgens in het geheel niet te bidden, laten wij hier een korter morgengebed

volgen met de herinnering aan de ernstige en dubbele waarheid. „Die goed bidt, wordt zeker zalig; die niet bidt, gaat zeker verloren.” Wanneer ons hart nog een greintje wederliefde bezit voor dat heilig Hart, dat brandt van liefde voor ons, dan zullen wij elken morgen, ten minste de weinige oogenblikken kunnen vinden om met de volgende gebeden den dag te heiligen. Maak het tot uwe gewoonte terstond bij uw ontwaken u te teekenen met het teeken des kruises en te zeggen:

Jesus, Maria, Joseph ik beveel mij aan uwe heilige Harten.

Tracht terwijl gij u kleedt, bezig te zijn met de een of andere goede gedachte en gereed zijnde zeg dan neder knielend:

O allerheiligste Drievuldigheid, Vader, Zoon en H. Geest, één God in drie personen, ik geloof, dat Gij hier tegenwoordig zijt. Ik aanbid U met diepen eerbied; ik bemin U boven alles uit geheel mijn hart.

Ik dank U, o God vol goedheid en barmhartigheid, voor al de weldaden, die Gij mij tot op dezen oogenblik hebt geschonken, vooral dank ik U wíjl Gij mij dezen nacht hebt bewaard.

Daarom dan ook offer ik U alles op, wat ik gedurende dezen dag zal doen of lijden. Al mijne handelingen op dezen dag vereenig ik met den arbeid en het lijden van Jesus en Maria zijne heilige onbevleete Moeder. — Maak o, goede God, al mijne wenschen, woorden en werken gelijkvormig aan de wenschen en gewaarwordingen van Jesus heilig Hart en geef, dat ik aan alle gunsten, aflaten en genaden, die uit de rijke bron van goddelijke liefde heden voor mij kunnen voortspruiten deelachtig worde.

O Jesus, bescherm mij dezen dag en al de dagen mijns levens met de alvermogende liefde uws Harten! O Maria, heilige onbevleete Moeder van Gods Zoon, neem mij als een uwer kinderen onder uwe hoede. Zijt mij eene Moeder bid en zorg voor mij, en Gij Vader onttrek mij uwe genade en uwen bijstand niet om de liefde, die Gij Jesus en Maria toedraagt. Heilige Engel, die mij door God tot geleider en beschermer zijt gegeven — mijne H. Patronen staat mij overal en in alles bij.

Alle gedachten en begeerten, alle ingevingen en gewaarwordingen, alle bekoringen en gelegenheden tot zonde, kortom alles wat strijdt, mijn God, met uwen heiligen wil, verklaar ik plechtig niet te

zullen willen. Bijzonder hernieuw ik mijn voornemen, deze deugd (hier noemt men die deugd) te beoefenen en die gewoonte of die zonde (men noeme ze) met alle krachtsinspanning te vermijden. Duizend maal liever sterven dan U, o Jesus, te beleedigen en uw heilig Hart op nieuw te doorboren. Zoo dikwerf de bekoring mij op dezen dag ten kwade zal lokken, wil ik vluchten tot uw heilig Hart en in mij zelven herhalen: Ik bemin U Jesus! want Gij hebt mij zooveel bemind. Ik geef mijn Hart aan U alleen, mijn God, want Gij hebt tot den laatsten druppel bloeds uws Harten gegeven voor mij! — Jesus Maria, voor U wil ik leven en sterven!

Ik beveel mij in alle gebeden, en goede werken en in alle heilige

offers, die U, o God, heden over geheel de aarde worden opgedragen. Hart van Jesus, brandend van liefde voor ons, ontvlam meer en meer de harten van alle menschen met liefde voor U.

En wijl ik niets Gode behagelijks vermag uit mijn zelven, bid ik in het besef van al mijne nietigheid en ellende, zwakheid en gebreken: dat de zegen van God den Vader, den Zoon en den H. Geest met den zegen der onbevleete Maagd Maria en van den H. Joseph op mij nederdale en mij gedurende dezen dag voor alle tijdelijke en geestelijke rampen beware. Amen.

Men eindige hier niet zonder eerst, met allen ernst en oplettendheid, een der volgende spreuken gekozen te hebben om gedurende den dag dikwijls herdacht te worden.

CHRISTELIJKE GRONDREGELS

EN

OPMERKINGEN.

De volgende punten zijn als zoovele enkele, korte maar veel omvattende gedachten neergeschreven om ter onzer overweging te strekken. Zeer geschikt zal men er elken dag een uit kunnen kiezen om als hoofdgedachte gedurende den dag herhaaldelijk in ons geheugen teruggeroepen of als onderwerp voor ons bijzonder dagelijksch onderzoek gebezigd te worden.

1. De belangrijkste zaak voor u, is uwe toekomst in de eeuwigheid.

2. Hetzij gij er aan denken wilt of niet, ook voor u zal het tijdelijke plaats maken voor het eeuwige, en spoediger dan gij meent.

3. Tusschen dit leven en de eeuwigheid ligt slechts één enkel oogenblik.

4. Gij moet kiezen tusschen eeuwig geluk of eeuwig lijden. Er is geen middenweg. Kunt gij dan nog weifelen in uwe keuze?

5. Gij zijt op de wereld gekomen uitsluitend om te arbeiden, haar heilig te verlaten.

6. Om waarlijk te leven, moet gij leven volgens de grondbeginselen van het H. Evangelie.

7. Misschien sterft gij nog heden avond, wordt het dan geen tijd er aan te denken, als goed Christen te leven?

8. Welke dwaasheid, zoo lang te wachten met het begin, totdat het tijd is om te eindigen!

9. Zeg niet *morgen* zal ik beginnen; misschien komt er voor u geen *morgen* meer.

10. Naauwelijks hebt gij een enkelen oogenblik ter uwer beschikking, en 't schijnt als of gij zeker waart op eene eeuw te kunnen rekenen!

11. Waarlijk, het is niet voorzichtig, u te verlaten op het onzekere.

12. Een slecht sterfuur is onherstelbaar; slecht of goed — wij sterven maar eens.

13. De wereld bedriegt u en voert u ten verderve. Zijt gij wijs genoeg, dit te gelooven?

14. Als gij de zonde en 't gevaar der zonde te gemoet loopt, wat doet gij dan anders dan de eeuwige vlammen te gemoet te loopen?

15. Het genot, wat de zonde en de wereld schenkt is vluchtig en vergankelijk, doch de wroeging en de straf der hel duurt eeuwig.

16. Het kwaad, wat gij lachende bedrijft, zult gij met bittere tranen moeten boeten.

17. Al den tijd, dien gij verbeuzelt en verliest, vindt of koopt gij niet terug.

18. Heden misschien zal God u oordeelen, heden zal Hij misschien de eeuwige rekening met u willen vereffen — en van uwen kant is er niets in orde.

19. Gij lacht en vermaakt u, en de diepte der hel gaapt aan uwe voeten.

20. Als gij zelf de zonde niet in u verdelgt, dan zal de zonde u verdelgen.

21. Hoe meer wij ons inspanning getroosten, des te eerder zal de vrede en kalmte des harten ons eigendom zijn.

22. Vergeef u zelven niets en God zal u alles vergeven.

23. Door zich zelven te sparen en te ontzien, verliest men zich; door zich zelven te vleien en te vertroetelen, brengt men zich den dood toe.

24. Hij, die er niets voor over heeft zijne zaligheid zeker te maken, kan verzekerd zijn, zijne zaligheid te verliezen.

25. 't Is groote wijsheid al het nietige dezer wereld op te offeren om al het wezenlijke der andere wereld te winnen.

26. Een geluk, dat eeuwig duurt

is toch wel eenige oogenblikken van offer en inspanning waard.

27. O dwaasheid der wereld! om den hemel te wagen voor eene nietigheid dezer aarde!

28. Wie Gods vriendschap en genade bezit op aarde, mocht hij overigens ook niets bezitten, is rijk in de hoogste mate.

29. Niet geld of goed, maar deugd is de ware rijkdom onzer zielen.

30. Heilig, zijn is alle ware goederen bezitten.

31. Hoe kan iets ter wereld, waarin alles vergankelijk is, den mensch bevredigen, die slechts bevredigd wordt, door het eeuwig bezit van God?

32. Dan voorwaar bezit men

alles, wanneer men niets meer verlangt.

33. Zijt tevreden met God en God zal over u tevreden zijn.

34. Slechts door lijden en moeilijkheden streeft men tot eeuwig geluk.

35. Niet de troon maar het kruis is de ladder om ten hemel te klimmen.

36. Hoe is 't mogelijk niet te vallen als wij slechts steunen op het brooze dezer aarde.

37. Als de wereld u tot kruis verstrekt, dan zal Jesus uwe zaligheid zijn.

38. God is liefde, wat zaliger dan Hem te beminnen en Hem geheel toe te behooren?

39. Indien gij uw kruis blijmoedig en standvastig draagt, dan zal het u dragen: een kruis, dat edelmoedig door ons gedragen wordt is maar een half kruis.

40. Waarom zet gij al uw zinnen op het tijdelijke, gij die onsterfelijk zijt?

41. Uwe ziel is uitsluitend voor God geschapen, waarom is zij dan gehecht aan iets, wat God volstrekt niet is.

42. Het heelal in al zijn omvang. is te klein voor een hart, dat slechts gevuld kan worden door God alleen

43. Uwe ziel alleen is meer waard dan alle goederen dezer aarde.

44. Zoek waar gij wilt, den vrede vindt gij in God alleen.

45. Het geheim van 't ware rustbezit, bestaat in niets te verlangen van hetgeen vergankelijk is.

46. Laat God begaan: Hij zal veel beter slagen dan gij het zoudt vermogen.

47. Dikwerf bederven wij alles door de overdreven bemoeiingen van ons zelve: God alleen weet zeer goed, wat wij noodig hebben.

48. Zijt gij bevreesd voor den dood, vrees dan bovenal den ewigen dood.

49. Naarmate uwe ziel voortreffelijker is, moet gij des te meer vreezen haar te verliezen.

50. Dat heet niet ons zelve minnen, indien wij onze zaligheid niet beminnen.

51. Die zich heden blijde maakt,

zal wellicht dezen avond nog zijn laatste uur bereikt hebben en zonder herstel verloren zijn.

52. Wat is vermeteler dan te spelen op den rand eens afgronds.

53. Ofschoon gij geen vrees ontwaart, waan daarom niet zonder gevaar te zijn.

54. God beleedigen en niet vreezen, is dat niet het verstand of het geloof verloren hebben?

55. 't Kost moeite en opoffering om deugdzaam te leven, maar hoe zoet is het als deugdzame te sterven.

56. De boetvaardigheid is bitter doch zij zuivert en geneest onze zielen.

57. Beter is het zich zelven te verloochenen en te kastijden dan

de kastijding der goddelijke rechtvaardigheid af te wachten.

58. Niets is klein of van weinig beteekenis, wanneer het geldt God te behagen of te mishagen.

59. Wilt gij heilig en in vrede sterven, tracht dan heilig te leven.

60. Moet gij u niet schamen nog niets gedaan te hebben van hetgeen, waarvoor gij alleen op de wereld zijt gekomen?

61. God alleen bestaat uit zich zelven; wat u betreft, weet het wel, gij bestaat slechts door den wil van God.

62. Alles, wat gij slechts aan u zelven toeschrijft, is voor u verloren.

63. Niets is zeker op deze wereld,

dan hetgeen gegrondvest is op het onveranderlijk Wezen, God.

64. De grootste heilige is hij, die zich het meest inspant den wil van God te vervullen zelfs in de kleinste zaken.

65. Kan een leven, zonder liefde voor God doorgebracht, wel in waarheid een leven heeten?

66. Sterven buiten de vriendschap Gods, is oneindig meer dan sterven.

67. De grootste deugden zijn wel die, welke het minst in het oog loopen daarentegen het krachtdadigst slagen in de uitroeiing onzer bedorvenheid.

68. Geef aan God zonder achterhouding, en hij zal u geven zonder mate.

69. Maak u klein, zoo klein als gij kunt, zoo klein, dat men u zelfs niet meer ontwaart; dat is het middel om waarlijk groot te worden.

70. Hoe meer de menschen u vergeten, des te minder zult gij vergeten worden door Jesus Christus.

71. Een volgeling van het Woord, dat Mensch geworden is, stijgt slechts hooger, naarmate hij zich dieper vernedert.

72. Zeg niet, dat men u vernedert, men zet u slechts op uwe plaats.

73. Gij staat altijd nog veel te hoog, wijl gij de eeuwige straffen verdiend hebt.

74. Smart en versmading, zie daar de schatten van heilige zielen.

75. Gij zijt rijk genoeg, wanneer gij slechts tevreden zijt met uwe armoede.

76. De Christen, die onthecht is van alles, is meester van hemel en aarde.

77. Te hooger neemt de ziel hare vlucht ten hemel, naarmate zij minder verkleefd is aan het aardsche.

78. Om geheel met God vereenigd te worden, moeten wij sterven aan alles, wat God niet is.

79. Naarmate wij ons hart lediger maken van de schepselen, vervullen wij het ook meer met den Schepper.

80. De ware liefde is niet altijd die, welke ons voldoet, maar wel die, welke ons vernedert en onthecht.

81. Wie zich zelve niet bezit,
hoe zal hij God kunnen bezitten!

82. Zachtzinnig en geduldig zijn
tijdens voorspoed, dat zegt niet
veel; men moet dit zijn bij kruis
en tegenspoed.

83. De zachtmoedigheid is de
levensles van onzen Zaligmaker;
doch als gij die les niet leert en
opvolgt in uw leven, zijt gij dan
wel een leerling van uwen Zalig-
maker Jesus Christus?

84. Zeg niet, dat gij Christen
zijt, als gij niet willig bereid zijt
kwaad met goed te vergelden.

85. Voorwaar het is een schoone
wraak en wel naar het voorbeeld
des Heeren, hen met goedheden
te vergelden, die u met kwaad en
smaadheden overladden.

86. Wie zijn hartstochten weet te beheerschen, is in staat te heerschen over geheel de wereld.

87. Een kalme en weltevredene ziel is een troon en welgevallige rustplaats voor God.

88. Hoe zijn uw oogen zonder tranen terwijl gij u toch schuldig kent aan zooveel zonden?

89. Tranen zijn er noodig, tranen van berouw om het vuur der helle uit te dooven, dat wij voor onze zonden verdiend hebben.

90. Daar zijn slechts twee wegen naar den hemel, de weg der onschuld, de weg der boetvaardigheid.

91. Hij, die het gevoelt, wat het is als balling hier te leven, kan voorwaar, zijn tranen slecht weerhouden.

92. Wat is meer beklagenswaardig dan zijn eigen ellende niet te kennen?

93. Kan men nog smaak vinden in wereldsche vreugde bij de onzekerheid of een eeuwig leven of een eeuwige dood ons wacht?

94. Al de vreugden dezer wereld wegen in waarde niet op tegen een enkele traan van berouw.

95. Het groot geheim, het hart van God te winnen, bestaat in smeeken en verzuchten.

96. Elke schrede op onzen levensweg, is een schrede nader tot het graf; wij zijn aan het einde van dien weg, dan, als wij dit nog verre wanen.

97. Een ieder kan zeggen: gisteren was ik. Niemand kan zeggen, morgen zal ik zijn.

98. Wat baat het den onboetvaardige lang te leven, tenzij, om meerder schatten van Gods toorn en wrake op zijn hoofd te stapelen.

99. Een goede dood, is een meesterstuk, er zijn dus wel door ons tijdens ons leven meerdere proeven te nemen, ter voorbereiding om eenmaal wel te slagen.

100. Welk een zorg besteedt men voor den tijd die rusteloos voortsnel! Waarom wijdt men niet evenveel zorgen aan de eewigheid, die geen einde zal hebben?

101. Wij doen zooveel om ons ongelukkig te maken naar de ziel; waarom doen wij niet een deel daarvan om ons een waarachtig eeuwig geluk te verzekeren?

102. Gij zegt, dat gij ten hemel

wilt, maar kiest gij wel den weg daarheen?

103. In welk een ongelukkigen toestand verkeert de mensch, die in staat van zonden is; de dood behoeft maar één wenk en hij is voor altijd verloren.

104. Daar zijn geen twee hemelen: wij kunnen niet volmaakt gelukkig zijn in dit en in het ander leven.

105. Wie verslaafd is aan het bezit van aardsche goederen, zal geen deel hebben aan de eeuwige goederen.

106. Wie hier niet de versmaading van Jesus wil deelen, zal ook niet eenmaal met Hem heerschen.

107. Wie hier den beker der

versmading, der verachting en der bespotting drinkt om Jesus wil, zal eenmaal glorie en verheerlijking genieten ten eigen heile.

108. Er tegen opzien, zijne misstappen af te boeten, dat heet niet waarlijk boetvaardig zijn.

109. De zondaar stelle zich een verworpeling voor oogen, deze alleen is in staat hem te zeggen, welke waarde de tijd voor hem heeft om zijne zonden te boeten.

110. Tusschen deugd en ondeugd ligt geen midden.

111. Wie niet oprecht omgaat met God en met zijn geweten, wie deugd en ondeugd aan elkander wil paren, is een halfslachtige en een huichelaar, die zich zelven bedriegt en ten verderve rent.

112. Waarom haat gij niet hier op aarde, wat gij eenmaal wilt haten in den hemel — de zonde?

113. Waarom bemint gij niet op deze aarde, wat gij schijnt eenmaal te willen beminnen in den hemel — God en de deugd?

114. Verlangen — smachtend verlangen naar God, is oneindig beter dan te hunkeren naar eene schijnbare verzadiging, welke het geschapene ons biedt.

115. O! de smaak in het hemelsche, schenkt des menschen hart zulke een ware bevrediging.

116. Hoe meer wij hongeren naar de eeuwige zaligheid, des te meer ontwaren wij een voorsmaak van het hemelsche.

117. Hongerig te zijn op deze

aarde is het erfdeel der Heiligen ;
 verzadigd te worden is het deel
 der Gelukzaligen in den hemel.
 Welnu die hier heilig leeft —
 wordt ginds een gelukzalige.

118. Wie waarlijk verlangt naar
 den hemel, is zat van de aarde
 en hare goederen.

119. Wie meent naar God te
 verlangen en niet alles overheeft
 om God te bezitten, wordt door
 zijn meening en verlangen bedrogen.

120. Het gebed schenkt ons
 reeds hier verzadiging — ga dan
 tot die bron om uwen dorst te
 lesschen.

121. De bestrijding en het ver-
 zetten der nuttelooze gedachten is
 de dood der slechte gedachten.

122. Heilige geestelijke verza-

diging is de vrucht van een langdurig en liefdevol gebed.

123. Een vast besluit, een hecht voornemen draagt de zegen weg over alle verzet der natuur.

124. Waken, bidden, strijden, zich verloochenen, ziedaar de groote middelen tot volmaaktheid.

125. Zonder stilte en ingetogenheid is de godsvrucht een hersenschim.

126. Nimmer zult gij voortgang maken in het innerlijk geestelijk leven als gij niet streeft, voortdurend in Gods tegenwoordigheid te wandelen.

127. Wordt wederom een kind met Jesus en weldra zult gij met Hem groeien in wijsheid en Gode behagelijk worden.

128. Doe nu, wat u getoond wordt op het kruis — dat is de beknopte inhoud van alle deugd.

129. Gij vraagt, welke is de weg ten hemel? — ik ken geen anderen weg dan dien het Evangelie aanwijst.

130. Om niet te verdwalen moet gij noodzakelijk de voetstappen van Jesus Christus volgen.

131. Ik ben de weg, de waarheid en het leven, zegt uw Verlosser. Welaan, ga dan tot Hem en volg Hem na en verwijder u geen oogenblik uit zijne omgeving.

132. Wat zijt gij wel op dezen oogenblik voor het Hart van Jesus en wat is Jesus wel voor uw hart?

133. Zult gij dan altijd blijven zeggen: ik zou wel willen — en

nimmer zeggen: het is geschied,
heden nog ben ik begonnen?

134. Weet wel, terwijl gij weifelt
en telkens uitstelt eene keus te doen,
komt de dood en gaat alles verloren.

135. Niet begeerten en schoone
wenschen, maar deze verwerkelijkt
in ons leven, redden ons voor de
eeuwigheid.

136. Wijd u aan God en aan
de deugd op dezen oogenblik;
draal niet langer want de tijd, die
komt, is niet ter uwer beschikking.

137. Wel zijn alle beginselen
moeilijk en vermengd met heel
veel bitters doch de volharding
verzoet ten laatste alles.

138. Schep moed, de genade
des Heeren is duizendmaal sterker
dan de duivel en de hel.

139. Hoeveel vermag eene ziel,
die God vreest en op Hem al
haar vertrouwen stelt!

140. Welke verblinding van ons
mensen — wij zien anderen
dagelijks rondom ons sterven en
wij denken niet na, dat ook een-
maal onze beurt zal komen.

141. Wat helpt het te bedenken,
dat men sterven moet, als men
niet bedacht is goed te sterven?

142. Hier — hebt gij nog de
keuze tusschen eeuwig geluk of
ongeluk. Dáár — aan gene zijde
van het graf, rest ons geen keuze
meer.

143. Het verleidend schijnschoon
dezer wereld betoovert en verblindt
ons — doch men denke aan het
eind van alles.

144. Zal het dan eenmaal niet beter zijn hier geleefd te hebben voor God en voor de deugd in plaats van voor ons lichaam en den lust der zinnen?

145. Wie wijs is, draagt zorg niets te doen, waarover hij zich eenmaal bitter zal moeten beklagen.

146. Tracht nu zóó te zijn als gij wenschen zoudt in de ure des doods te wezen.

147. De ware deugd, zij moge moeilijk schijnen en veel offers van ons vergen, — bezit evenwel meer zoet dan bitterheden.

148. Is het niet beter hier God tot vriend te houden dan Hem eenmaal tot vijand te hebben.

149. Wat is de aardsche vriendschap, wat der menschen eer en

achting? Zij sterft met u weg — zij maakt uw ziel niet zalig — zij helpt u niet voor den troon van Hem, wiens vriendschap reikt tot over het graf — wiens vijandschap verschrikkelijk is.

150. Wilt gij vriend zijn van Jesus, maak u dan vriend der armen; wat gij den minste zijner doet, dat hebt ge aan Hem gedaan.

151. Als gij geen medelijden hebt voor anderen, hoe wilt gij dan het hart uws Rechters tot medelijden stemmen.

152. Zie de aalmoezen niet aan als een gunstbewijs, als louter wellwillendheid, neen, zie daarin de voldoening eener schuld en een handel om den hemel.

153. God beminnen boven alles

en zijn naaste beminnen als zich
zelven, ziedaar geheel de wet.
Zich zelven liefhebben en zich
zelven in alles zoeken, ziedaar de
bron van alle zonden.

154. Wilt gij gelukkig leven
hier en eens zeker gelukkig worden
daarboven, bestrijd dan de eigen-
liefde in uw hart — en zie in dien
strijd niet tegen offers op.

155. Wilt gij dat uw hart, zoo
ledig van u zelven, iets hebbe te
beminnen, iets hebbe ter volmaakte
bevrediging, sluit het dan in de
harten van Jesus, van Maria en
Joseph.

156. Wilt gij eindelijk, dat uw
hart rust vinde in die heilige Har-
ten beschouw ze dan, leer ijverig,
wat daarin omgaat, tracht de

gewaarwordingen, die daarin opwellen, in u over te nemen. Kortom tracht met uw hart op de Harten van Jesus, Maria en Joseph te gelijken.

Christelijke Levensregel.

Vele personen, die den Heer op meer volmaakte wijze willen dienen, verlangen een richtsnoer voor hun daden om veilig te wandelen en hunne voeten niet in eene hinderlaag te zetten. Daarom willen wij hier een levensregel laten volgen, die den beminnaren der deugd welkom en van veel voordeel zal zijn.

I.

Besteed elken morgen, terstond na uwe gewone gebeden verricht te hebben, eenigen tijd aan de godvruchtige overdenking der eeuwige waarheden, of van het leven van onzen goddelijken Verlosser. Een kwartier uurs daaraan gewijd zal zeer goed besteed zijn.

Om deze overweging goed te doen moet gij met ijver de punten voorbereiden, naar een of ander boek, als bijvoorbeeld, de Ponte, Avancinus. Het Evangelie overwogen, door Segnery. De Navolging van het H. Hart; Thomas à Kempis, Chaignon, of anderen.

De wijze hierin te volgen, zij als volgt:

1. Plaats u in de tegenwoordigheid van God en vraag Hem de kracht, u aan die overweging met geheel uw hart te wijden.

2. Vervolgens moet gij, zonder overdreven inspanning, met uwe verbeelding u eene zinnelijke voorstelling trachten te maken van datgene, wat gij ter overweging hebt gekozen.

3. Doorloop van punt tot punt,

zij het ook met behulp van een boek, de voorbereide stof der overweging.

4. Pas haar op u toe, u bij het gezicht dezer waarheden opwekkend, nu eens tot verfoeiing uwer zonden, dan weder tot verbetering van uw leven, namelijk tot versterving van u zelve, tot beteugeling der hartstochten, die u het meest kwelen hetzij de zinlijkheid, hetzij het ongeduld of de hoovaardigheid enz. en tracht u zelve aan te sporen tot zuiverheid van meening in de werken van liefde, van ijverige deugds-betrachting enz.

5. Besluit het geheel met een bijzonder voornemen, dat gij dienzelfden dag wilt volvoeren, en met eene korte samenspraak tot Jesus of Maria, opdat Zij u de genade

verleenen, in daden uit te voeren, wat gij in uwe goede voornemens hebt besloten.

Eindelijk laat nimmer uwe overweging wegens dorheid, verveling of verstrooiing, die u overvalt, achterwege, en wanneer eene wet-tige reden u belet haar des morgens te doen, tracht haar dan in den loop van den dag of des avonds in huis of voor het allerheiligst Sacrament te verrichten.

II.

Elken avond, vóór dat gij u ter ruste begeeft, moet gij ten eerste uw gewone gebeden verrichten, waaronder de vernieuwing der akten van Geloof, Hoop en Liefde, die zoo zeer tot het wezen van een christelijk leven behooren, tenzij gij zulks

reeds des morgens gedaan mocht hebben. De H. Vincentius van Paula verzekerde, dat men van een christen, die zijn morgen en avondgebeden verwaarloost, niets goeds kan verwachten. Ten tweede, besteed vervolgens vijf of zes minuten aan het onderzoek van uw geweten, doorloop vluchtig uwe handelingen van geheel den dag en merk op, wat daarin gebrekkigs is geweest, en wek eindelijk een levendig berouw in u op en het voornemen het den volgende dag beter te maken.

III.

Onder alle dagelijksche oefeningen van godsvrucht moet altijd het bijwonen van het heilig Misoffer de eerste plaats innemen. En

daarom moet gij u ten eerste vast voornemen, indien gij zonder groote moeite daarbij tegenwoordig kunt zijn, dit nimmer uit lauwheid of nalatigheid te verwaarloozen. De H. Augustinus prijst zijne heilige moeder Monica zeer omdat zij dagelijks bij het H. Misoffer tegenwoordig was; schrijf u ten tweede eene godvruchtige wijze voor om de heilige Mis te hooren, daarbij niet te vergeten de geestelijke Communie, die van zooveel gewicht is.

IV.

Wat het sacrament der Biecht betreft.

1. Kies u een Biechtvader, die de wetenschap, en dien godvruchtigen geest bezit als gij bij uw sterfbed zoudt wenschen, en deel

hem met vertrouwen en gehoorzaamheid al de belangen uwer ziel mede, zonder u evenwel zoo vast aan hem te hechten, dat gij, wanneer eene voldoende beweegreden u aanspoort tot een anderen te gaan, gij het niet zoudt kunnen. ¹⁾

2. Wat de menigvuldigheid der H. Biecht betreft, heeft de H. Ignatius geschreven, dat het goed was eenmaal in de maand ter H. Biecht te gaan, maar beter alle acht dagen tot dat H. Sacrament te naderen. En indien Jesus u ingeeft deze betere wijze te volgen, laat u dan niet weerhouden door gezegden van anderen, die geen smaak voor het goddelijke bezitten.

1) Lees hier „Faber, Groei in Heiligheid” bladz. 451 G. Mosmans. 's Bosch.

3. Om wel te biechten moet gij goed uw geweten onderzoeken, hetgeen voor iemand, die dikwerf ter H. Biecht gaat, niet moeilijk is, doch leg er u meer met voordacht op toe, ware gevoelens van berouw, in u op te wekken wijl daarvan de vrucht der Biecht vooral afhangt.

4. En openbaar vervolgens den Biechtvader zonder schroom, wat uw geweten zegt, zonder te vergrooten, zonder te verkleinen, zonder iets te verhelen.

5. Indien gij het ongeluk hebt, in eene groote feil te vallen, wend u dan zoo spoedig mogelijk tot het goddelijk Bad van boetvaardigheid.

6. Eindelijk, draag groote zorg, niet te spreken noch over den

Biechtvader noch over uwe biechten zonder zwaarwichtige redenen.

V.

Zoo menigvuldig als gij tot het Sacrament van boetvaardigheid naderd, moet gij ook tot de H. Communie naderen. En daarom

1. Wat den tijd betreft, sla in den loop des jaars de voornaamste feesten des Heeren, der H. Maagd, en van uwe bijzondere Patronen niet over.

De H. Carolus had dit gebruik in de stad Milaan ingevoerd, met zulk gevolg, dat de feesten der H. Maagd Maria, wat aangaat het getal dergenen, die tot de Sacramenten naderden, niet van het hoogtijd van Paschen verschilden.

2. Wat de wijze betreft, waarop gij dit H. Sacrament moet ontvangen, tracht ter heilige Tafel te naderen met al de voorbereiding, welke vereischt wordt. De H. Aloysius van Gonzaga besteedde drie dagen tot voorbereiding en de volgende drie dagen tot dankzegging.

3. Ten minste moet de naaste voorbereiding zooveel mogelijk uit vurige akten van geloof, eerbied en liefde bestaan.

4. En als gij uwen goddelijken Meester ontvangen hebt, zijt dan niet zoo vrij Hem terstond te verlaten, gedachtig aan de woorden der H. Theresia „dat er geen tijd meer geschikt is, genade te verwerven dan de tijd, onmiddellijk na de H. Communie.”

VI.

Indien gij elken dag, een oogenblik aan godvruchtige lezing kunt besteden, dan moet gij dit niet verwaarloozen. Tracht het ten minste op feestdagen te doen, op welke gij ook niet verzuimen moet de verkondiging van Gods woord aan te hooren. Jesus zegt „dat zij, die niet naar zijne stem luisteren, ook niet tot zijne schapen behooren.”

VII.

Om u gedurende den dag met uwen Goddelijken Meester vereenigd te houden moet gij u eerst vertrouwd maken, met het gebruik van schietgebeden, nu eens tot Jesus, dan tot Maria, dan tot de

Heiligen gericht al naar de omstandigheden, welke uwe verschillende behoeften in het leven roepen; of naar de verschillende bekoringen, welke de gesteltenis uws geestes doet ontstaan; vooral overeenkomstig de deugd, die gij van plan zijt u eigen te maken, en de ondeugden, die gij u hebt voorgenomen te bestrijden. Ten tweede, moet gij zoo mogelijk elken dag een klein bezoek brengen aan het allerheiligst Sacrament en aan de beeltenis der H. Maagd, uwe Moeder.

VIII.

Wat de beoefening der deugd betreft, moet gij u er diep van overtuigen, dat geheel het christelijk leven beantwoordt aan de ont-

trekking, zij het ook met geweld, van hetgene der zinnelijkheid voldoet, en aan de volkomen onderwerping, aan de wet van God in alles, wat u mishaagt, of wel door de versterving van het vleesch, of wel door de verloochening van den geest; en daarom moet gij u er met ernst op toelleggen, van uwe hartstochten juist die het meest te bestrijden, welke in u de heerschende is, en die gij gemakkelijk zult erkennen, indien gij slechts nagaat, welke gedachten uwen geest het meest bezig houden, welke gevoelens uw hart het meest innemen, en welke de oorzaak van de meeste uwer feilen is. Vervolgens, zonder den strijd tegen uwe overige hartstochten, wanneer zij zich doen gelden, en de beoe-

ening van andere deugden, wanneer zich daartoe de gelegenheid aanbiedt achterwege te laten, moet gij u oefenen, bij al uwe handelingen, zelfs bij de kleinste, vooral een zuivere meening op den voorgrond te stellen. Daarom moet gij, bij het eerste ontwaken, aan God alles opdragen en later gedurende den dag of ten minste bij uwe voornaamste handelingen die opdracht hernieuwen om alles tot zijne glorie te verrichten. Eindelijk draag bijzonder zorg ten opzichte van die deugden, welke aan uwen staat eigen moeten zijn: de onderwerping en de gehoorzaamheid indien gij nog een kind zijt; de waakzaamheid zoo gij vader of moeder zijt; de liefde tot het werk, indien gij dienstbaar zijt; de spraakzaamheid

indien gij overste zijt; het geduld
indien gij arm zijt; de liefde indien
gij rijk zijt; het volhardend lijden
indien gij in ziekte verkeert, enz.
wie gelooft aan God te kunnen
behagen zonder de deugden van
zijn staat te beoefenen, bedriegt
zich zelve en erkent den geest
van Jesus Christus niet.

IX.

Doe uw best, u een geheel
bijzondere godsvrucht eigen te
maken tot het allerheiligst Hart
van Jesus Christus, die beloofd
heeft geene grenzen te zullen stel-
len aan zijne genade voor hen,
die Hem in dien brandenden oven
van liefde zoeken en daarom:

1. Tracht het goddelijk Hart
zoo innerlijk mogelijk te leeren

kennen door de overweging of door de lezing van een of ander boek, wat over die godsvrucht heeft geschreven.

2. Verricht de een of andere godvruchtige oefening tot het H. Hart, hetgeen gij elken dag doen kunt tijdens uw bezoek bij het heilig Sacrament, of ten minste elken Vrijdag en bovenal den eersten Vrijdag van elke maand.

3. Tracht u door godvruchtige negendaagsche oefening tot de viering der feestdagen van het H. Hart voor te bereiden.

4. Tracht door bijzondere gesprekken een bevordenaar dezer godsvrucht te worden, en indien de ijver en de omstandigheden u in staat stellen haar in eene kerk of parochie in te voeren, laat dan

niet na u deze schoone verdiensten ten opzichte van Jesus te verwerven.

X.

Na Jesus, verdient Maria op de eerste plaats door de christenen bemind te worden. Wil daarom steeds meer en meer uwe liefde tot Haar aankweeken. En daarom:

1. Laat geen dag voorbijgaan zonder Haar eenigen dienst te bewijzen, voornamelijk door het bidden van den rozenkrans hetzij alleen of met uw huisgezin.

2. Vraag zooals de H. Stanislaus deed, elken morgen bij uw ontwaken en elken avond alvorens gij u ter ruste begeeft, haren zegen.

3. Leg u elken morgen, bijzonder op den Zaterdag, Haar ter

eere eenige versterving of een bezoek bij haar altaar op.

4. Kunt gij voor hare voor-
naamste feesten geene novene doen
met geheel uw huisgezin, doe het
dan ten minste voor u in het bij-
zonder.

5. Tracht de godvruchtige vie-
ring der Meimaand te bevorderen
door ze bij u in te voeren, zoo zij
nog niet bestaat.

6. Eindelijk tracht bij gelegen-
heid ook anderen te bezielen met
een levendig vertrouwen en met
eene teedere liefde jegens die goede
Moeder.

XI.

Besteed op eenen dag van elke
maand eenigen tijd om u tot den
dood voor te bereiden, en vestig

bij deze gelegenheid uwe aandacht op vier zaken. Ten eerste stel een klein onderzoek in omtrent u zelve om te zien of gij niets kunt vinden, wat u in die stonde zou kunnen verontrusten ten einde het thans te verbeteren. Spreek ten tweede eene goede Biecht en ontvang de heilige Communie als ware deze de laatste van uw leven. Houd u ten derde bij die gelegenheid bezig met dezelfde gevoelens, welke gij zoudt wenschen alsdan te bezitten. En maak eindelijk ten vierde uwe plannen, voor hetgeen gij in de volgende maand zult uitvoeren.

XII.

Neem in uwen omgang met den naaste boven al ter harte, aan uwe familie, hetzij uwe ouders, hetzij

uwe ondergeschikten een goed voorbeeld te geven. Houd ten tweede wat uwe kleeding, ook uwen stand in acht genomen, betreft zorgvuldig de eischen der christelijke zedigheid in het oog, ondanks hetgeen de wereld met hare stellingen en voorschriften daartegen overstelt. Wacht u met ijverige zorg voor den vrijen omgang en het verkeer met een ieder, die voor u eene aanleiding tot zonden zoude kunnen worden. Ten vierde, wat vermaken aangaat, vlucht volhardend al die uitspanningen, welke gij niet zonder wroeging des gewetens kunt nemen, als zijn zekere bijeenkomsten, zekere dansen, zekere schouwspelen, die de zedigheid kwetsen. Houd u zelfs met geoorloofde vermaken niet langer bezig dan eene gepaste ontspanning eischt.

Verkwist, ten vijfde, uwen tijd niet met het lezen van ijdele en lichtzinige boeken veel minder met die, welke gevaarlijk zijn, omdat zij de zedelijkheid ondermijnen, of wel omdat zij het geloof aanvallen. Ten zesde, gedraag u in huis en in gezelschappen altijd christelijk; duld niet, dat men in uwe tegenwoordigheid iets zegge, dat de reinheid des geloofs of de goede zeden kwetst, en veel minder, dat men afkeurenswaardige schertsen make zonder uwe afkeuring te doen blijken. De H. Stanislaus bracht het zoo ver, dat men zich in zijne tegenwoordigheid niet een enkel maal een ongepast gesprek veroorloofde. Ten zevende, maak u nooit eene gewoonte, of zoo gij ze bezit, leg dan de gewoonte af,

bastaard vloeken uit te spreken, die, mogen zij ook al geen vloeken of eeden zijn, evenwel slecht klinken in den mond eens christens. Eindelijk ten achtste draag zorg, niet slechts zelf niet liefdeloos te spreken over anderen — eene ondeugd zoo menigvuldig in onze dagen, maar ook niet te veroorloven, dat anderen kwaad spreken in uwe tegenwoordigheid. De H. Theresia placht te zeggen, dat waar zij zich bevond, de goede naam van een ieder veilig was, zoo krachtig verzette zij zich tegen alle kwaadsprekendheid.

XIII.

Aan de christenen die een godvruchtig leven willen leiden past bovenal de ijver, en in deze tijden

is dit vooral noodzakelijk, opdat men niet zeggen kunne, dat de boozen meer ijver bezitten voor het kwaad dan de rechtvaardigen voor het goed en daarom.

1. Schaam u niet, over goddelijke zaken te spreken met personen met wie gij gemeenzaam moet omgaan of die van u afhankelijk zijn, en toon u zelfs bezorgd voor alles, wat het heil hunner zielen betreft.

2. Indien gij lid zijt van zekere congregatie of godvruchtige vereeniging of mede doet in sommige liefdewerken, bevorder dan den goeden geest door uwe bereidvaardigheid om op gestelde tijden bij de vergaderingen tegenwoordig te zijn en met ijver de godvruchtige oefeningen te vervullen.

3. Bevorder alle krachtdadige middelen voor het heil van anderen, als zijn het lezen van goede boeken, door ze anderen te leenen als gij kunt; het dikwerf naderen tot de H. Sacramenten, door het gebruik daarvan en de voordeelen daaraan verbonden in het geheugen te roepen en aan te bevelen; de zuiverheid en zedigheid, door zooveel het in uw vermogen ligt uwen naaste van gevaarlijke vermaken terug te houden en in allen den lust voor een christelijk en godvruchtig leven aan te wakkeren.

XIV.

Eindelijk, houdt altijd deze drie belangrijke zaken in uw hart geprent: ten eerste, een teedere liefde tot de H. Kerk, zoodat gij nooit

twijfelt aan hetgeen zij u te gelooven voorstelt; maar hoogacht en bemint zoo vurig mogelijk alles, wat zij doet en voorschrijft. Ten tweede, een teeder vertrouwen in Jesus Christus, zoodat gij u nimmer laat ter nederslaan in welke ontmoeting van tegenspoed, ziekte, angsten, armoede, geestelijken kommer, van leven of van dood. Doch hebt gij het ongeluk gehad in zonde te vallen dan is dat vertrouwen voor u zeer noodzakelijk. Tracht met kracht van ziel terstond op te staan, uwe goede besluiten te hernieuwen en u op Jesus Christus te verlaten; voortaan standvastig te zijn en doe dit, zoo dikwerf gij het ongeluk mocht hebben te hervallen.

Ten derde verhef u boven

alles, wat de wereld van u zal zeggen, veracht zoowel hare loftuitingen als hare berispingen, hare beloften en hare bedreigingen, haar belooning en hare kastijding en alles, wat zij behagelijks of verschrikkelijks heeft, overtuigd als gij zijt, dat wie der wereld wil behagen, aan Jesus niet welgevallig kan zijn. — *Hoc fac et vives.* — Doe dit en gij zult leven.

Herlees ten minste eenmaal in de maand dezen levensregel en stel daarover een kort onderzoek in om te zien, hoe gij dien hebt nageleefd.

•

AVONDGEBED.

LITANIE VAN DE HEILIGE MAAGD MARIA.

HEER, ontferm U onzer.
Christus, ontferm U onzer.
Heer, ontferm U onzer.
Christus, hoor ons.
Christus, verhoor ons.
God hemelsche Vader, ontferm U onzer.
God Zoon, Verlosser der wereld, ontferm
U onzer.
God H. Geest, ontferm U onzer.
H. Drievuldigheid, één God ontferm U
onzer.
H. Maria, bid voor ons.
H. Moeder Gods,
H. Maagd der maagden,
Moeder van Christus, •
Moeder der goddelijke genade,
Allerreinste Moeder,
Allerzuiverste Moeder,
Ongeschonden Moeder,

bid voor ons.

Onbevleete Moeder, bid voor ons.
 Minnelijke Moeder,
 Wonderbare Moeder,
 Moeder des Scheppers,
 Moeder des Zaligmakers,
 Voorzichtigste Maagd,
 Eerwaardige Maagd,
 Lofwaardige Maagd,
 Machtige Maagd,
 Goedertierene Maagd,
 Getrouwe Maagd,
 Spiegel der Rechtvaardigheid,
 Zetel der Wijsheid,
 Oorzaak onzer blijdschap,
 Geestelijk Vat,
 Eerwaardig Vat,
 Schoon Vat van godsvrucht,
 Geheimzinnige Roos,
 Toren van David,
 Ivoren Toren,
 Gulden Huis,
 Ark des Verbonds,
 Deur des Hemels,
 Morgenster,
 Heil der zieken,
 Toevlucht der zondaren,
 Troosteres der bedrukten,
 Hulp der christenen,

bid voor ons.

Koningin der Engelen, bid voor ons.

Koningin der Aartsvaders

Koningin der Profeten,

Koningin der Apostelen,

Koningin der Martelaren,

Koningin der Belijders,

Koningin der Maagden,

Koningin van alle Heiligen,

Koningin zonder vlek ontvangen,

Lam Gods, dat de zonden der wereld
wegneemt, spaar ons, Heer.

Lam Gods, dat de zonden der wereld
wegneemt, verhoor ons, Heer.

Lam Gods, dat de zonden der wereld
wegneemt, ontferm U onzer.

Christus, hoor ons.

Christus verhoor ons.

Onze Vader, Wees gegroet, enz.

bid voor ons.

Gedenk, o goedigste Maagd
Maria, dat het nooit is gehoord,
dat iemand, die tot uwe bescher-
ming vluchtte, om Uwe hulp smeekte,
uwe voorspraak inriep, verlaten is
geworden. Bezielt door zulk ver-

trouwen vlucht ik tot U, Maagd der maagden, Moeder; tot U kom ik en stel mij als zondaar zuchtende in uwe tegenwoordigheid; wil niet, Moeder des Woords, mijne woorden versmaden, maar hoor ze goedgunstig aan en verhoor ze. Amen. ¹⁾

Onder uwe bescherming nemen wij onze toevlucht, o heilige Moe-

1) Z. H. Pius IX verleende den 25 Juli 1846 aan dit gebed, met een berouwhebbend hart verricht, telkens een aflaat van 300 dagen en een vollen aflaat eens in de maand op een dag naar keuze aan ieder, die het alle dagen dier maand zal gebeden en de gewone voorwaarden zal volbracht hebben voor den vollen aflaat gesteld namelijk: waardig te naderen tot de H. Biecht en de H. Communie, en eene kerk of openbare bidplaats te bezoeken om daar eenigen tijd te bidden volgens intentie van Z. H. bijv. vijfmaal Onze Vader wees gegr. en Glorie zij den Vader of iets anders gedurende denzelfden tijd.

der Gods, versmaad onze gebeden niet in onzen nood maar verlos ons altijd van alle gevaren, o roemwaardige en gezegende Maagd; onze Vrouwe, onze Middelaressen, onze Voorspreekster, verzoen ons met uwen Zoon vertoon ons aan uwen Zoon, beveel ons aan uwen Zoon.

Bid voor ons H. Moeder Gods, opdat wij der beloften van Christus waardig worden.

Wij bidden U, o Heer, stort uwe genade in onze harten, opdat wij, die door de boodschap des Engels de Menschwording van Christus, uwen Zoon gekend hebben, door zijn lijden en kruis mogen gebracht worden tot de heerlijkheid der verrijzenis door denzelfden Jesus Christus onzen Heer. Amen.

Heilige Joseph, vriend van het heilig Hart, bid voor ons. ¹⁾

Wij bidden U Heer, geholpen te worden door de verdiensten van den Bruidegom uwer heiligste Moeder, opdat ons door zijne voorpraak gegeven worde, wat wij niet in staat zijn door ons zelven te verkrijgen. Die leeft en regeert in eeuwigheid. Amen.

O Engel Gods, die mijn beschermmer zijt, wil mij, door de opperste goedheid aan uwe hoede toevertrouwd, verlichten, bewaren, geleiden en bestieren. Amen. ²⁾

1) Een aflaat van 100 dagen eens elken dag Z. H. Pius IX. 3 Juni 1874.

2) Een aflaat van 100 dagen telkens. Pius VI. 2 Oct. 1795. Daarenboven een volle aflaat op het feest der H. Engelen (2 October) voor hen, die dit gebed elken morgen en avond hebben gebeden. Een

DANKBETUIGING.

U, o God, prijze mijn hart,
 mijne ziel al mijne zintuigen, al
 mijne krachten, geheel mijn geest.
 Mogen alle schepselen U loven en
 danken, o allergoedigste en trouw-
 ste Beminnaar van des menschen
 zaligheid, voor de vele barmhar-
 tigheden, die Gij mij op dezen
 dag hebt bewezen. Het was uw
 goedig Hart niet genoeg zoo vele
 ondankbaarheden van mij te ver-

volle afluat in het uur des doods voor
 hen, die het dikwerf gedurende hun leven
 hebben gebeden (11 Juni 1796.) Een
 volle afluat eens in de maand, naar keuze,
 die het gedurende eene maand elken mor-
 gen en avond hebben gebeden. Deze
 volle aflaten allen te verdienen op de
 gewone voorwaarden.

dragen, zoovele feilen en zooveel onverschilligheid over het hoofd te zien, neen de onpeilbare overvloed van uwe goddelijke weldadigheid heeft zich daarenboven nog gewaardigd met zoovele genaden zulk een nietswaardig, ondankbaar nuteloos schepsel als ik ben te ondersteunen, te bewaren en te helpen.

Roep hier in het geheugen de gunsten, de goede inspraken, het welslagen uwer pogingen, het ontvangen der H. Sacramenten, of de bescherming in bekoringen of gevaren, die u van God geworden als zoo vele genadebewijzen van de liefde van Jesus Hart en zeg dan:

Ik dank daarvoor uwe goedgunstige ontferming, o mijn minnenswaardige Heer en Meester, ik dank uw allergoedigst Hart en zoo veel liefde van uwen kant vergelijkende

met de gebreken en beledigingen,
die ik daarvoor wedergaf, verneder
ik mij vol schaamte voor uwe
voeten.

GEBED OM VERLICHTING DES VER-
STANDS.

Ach Heer, voeg nieuwe gunsten
bij zoo velen mij op dezen dag
gegeven, ik smeeek het om uwe
onuitsprekelijke goedheid, geef mij
ook nog de genade om wel in te
zien, waarin ik heden vooral uwe
goddelijke Majesteit beledigd heb.
Moge het licht, dat uit uw van
liefde vlammend Hart straalt, mijnen
geest en mijn geheugen verlichten
om te erkennen met welke gedachte,
ik mij heden tegen uwen wil heb

bezig gehouden ; welke woorden ik heb gesproken in strijd met uw goddelijk welbehagen ; welke genegheden , of welk behagen ik in mijn hart heb toegelaten in strijd met de zuivere gewaarwordingen van uw allerzuiverst Hart ; welke handelingen ik verricht of nagelaten heb in strijd met uw goddelijk verlangen. Een enkele straal van uw goddelijk licht zal mijn geest helpen om mij daarvan de boosheid en de afschuwelijkheid te doen kennen. Voeg o goede Jesus , bij dat levendig besef mijner verzui menissen en zonden een heilig gevoel van leedwezen en een onherroepelijk voornemen , mij te verbeteren. Zonder U , o goddelijke bron van alle licht , verkeer ik in duisternis ; zonder U , o bron van

goddelijk liefdevuur ben ik koud en gevoelloos. Schenk mij daarom die tweevoudige genade om wille der droefheid, die het ondervond van mijne zonden, om wille der liefde, die het uwen hemelschen Vader toedraagt en om wille der oneindige begeerte, die het heeft, alle zonden uit te delgen. Ik vertrouw dit van de goedigheid van uw allerheiligst Hart en door de voorspraak van uwe en mijne Moeder Maria.

ONDERZOEK DES GEWETENS.

Kom, o H. Geest, en zend de stralen van uw goddelijk licht over ons neder. Gij zijt een Vader voor ons armen, de Gever van alle goede gaven het licht voor onzen geest

en voor ons hart. Gij zijt de beste Trooster, de zoetste Levensgezel en een Verkwikker onzer zielen. Vervul, o goddelijk Licht ons binnenste met uwe helderheid. Ach, zonder U is er in ons niets onschuldig. Reinig, ik smEEK het U, wat in mij bezoedeld, besproei, wat in mij verdord, genees wat in mij gewond is. Buig mijn weerspanningen wil, verwarm mijn koud gemoed en regel in mij, wat onge-regeld is. Schenk mij de verdiensten mijner goede daden, de volharding ten einde en eenmaal de eeuwige vreugde. Amen.

O God, die ons in de ware wijsheid door de verlichting des H. Geestes hebt onderwezen, geef dat wij door dien zelfden Geest mogen kennen, wat recht en goed

is en altijd in zijne vertroosting ons mogen verblijden. Amen.

Denk na: 1°. Of gij dezen morgen opstaande uwe gedachten terstond tot God hebt gericht.

2°. Of gij, u kleedend, Hem bedankt hebt door heilige verzuchtingen voor de genoten rust en bescherming, en den nieuwen dag met zijn bezigheden door eene goede meening aan Hem hebt opgedragen.

3°. Hebt gij het heilig Misoffer bijgewoond — of zijt gij tot de H. Sacramenten genaderd? zoo ja, hebt gij van uwen kant uw best gedaan, dit met de vereischte aandacht en godsvrucht te doen? Zoo neen, hoe zijt gij dan aan uwen dagelijkschen arbeid gegaan? Bereidvaardig, ijverig met het oog op Gods eere en uwe eigene zaligheid?

4°. Hoe hebt gij den dag, den morgen, den middag, den avond doorgebracht? Aan welke feilen of zonden hebt gij u schuldig gemaakt in gedachten, begeerten, woorden, werken?

5°. Hebt gij twee of drie maal, gedurende den dag u kort, met een enkelen oogslag ten hemel of met eene verzuchting des harten, gesteld in Gods tegenwoordigheid — zoo alsof Jesus bij U ware en toezag of gij alles wel deedt

voor Hem zoo liefdevol en goed mogelijk?

Het verblijven in Gods tegenwoordigheid, zoo gemakkelijk voor een ieder te beoefenen, is een krachtig werkend hulpmiddel tot voortgang in deugd en tot vermijding van alle zonden.

Dit gewetensonderzoek, wanneer het dagelijks geschiedt, behoeft slechts een vijf minuten te duren. Daarna wekken men zich op tot een hartelijk berouw.

O God, wees mij genadig, naar uwe groote barmhartigheid en delg, overeenkomstig de menigte uwer ontfermingen, mijne misdaden uit. Reinig mij geheel en al van mijne ongerechtigheden en van al mijne zonden, want ik erken nu mijne overtredingen en mijne misdaden staan mij steeds voor den geest. Tegen U alleen heb ik gezondigd en gedaan, wat kwaad was in uwe oogen, zóó, mijn God, dat gij gerechtvaardigd zijt in uw vonnis en in uwe rechtspraak over mij

overwinnaar blijven zoudt. Doch zie, in ongerechtigheden ben ik ontvangen en met een bedorven en tot zonden geneigd hart kwam ik op de wereld. Wel is waar, hebt Gij mij gereinigd en het H. Doopsel; mij uwe waarheid geleerd en het onbekende en verborgene uwer wijsheid doen kennen, ach ja en overvloedige genaden aangeboden, over mijne neigingen en hartstochten te heerschen en te zegepralen, doch, mijn God breng mijne zwakheid en onstandvastigheid nogmaals in rekening en wasch mij, barmhartige Vader nogmaals in het kostbaar Bloed uws Zoons. Reinig mij en ik zal witter worden dan sneeuw. Geef mij de ware blijdschap en vrede des harten weder. Wend uw aangezicht af

van mijne zonden en delg al mijne
boosheden uit. Schep wederom in
mij een zuiver hart en hernieuw
den rechten geest in mijn binnenste.
Verwerp mij van uw aanschijn niet
en neem uwen heiligen geest niet
van mij weg. Geef mij de vreugde
des heils terug en ondersteun mij
met een gewilligen geest. Bevrijd
mij van al mijne schulden o God
mijns heils en met blijdschap zal
ik uwe gerechtigheid prijzen. Ont-
sluit, o Heer, mijne lippen, opdat
ik uwen lof verkondige en U een
hernieuwd offer aanbiede van mijn
hart; verslagen en vermorzeld als
het is door innig berouw zult Gij,
o God, het niet versmaden. Doe
wel, o Heere aan mijne arme schul-
dige ziel, bouw het Jerusalem uwer
vriendschap en genade weder in

mij op, dan zullen mijne offers van gerechtigheid, mijne liefde, toewijding en mijn dienst U welgevallig zijn.

BEROUW.

Hoe is het mogelijk, mijn God, dat mijn hart altijd zoo onverschillig blijft jegens U en zich heden zoo afkeerig en liefdeloos jegens U heeft gedragen? Ach er blijft mij niets anders over dan mij beschaamd aan uwe voeten neder te werpen in vereeniging met de bittere droefheid, die Jesus Christus uw Zoon in zijn lijden verduurde, en in uwe tegenwoordigheid van harte te zuchten en te schreien, de overtredingen verwenshende, waardoor ik U be-

leedigd heb. Ja mijn Jesus met al de oprechtheid mijns harten, met al de kracht mijner ziel betreur ik ze allen. Ik betreur ze, omdat ik daardoor verdiend heb eeuwig van U gescheiden te worden; ik betreur ze wijl ik voor eene nietswaardige bevrediging mijner harts-tochten het hoogste goed, den hemel heb prijs gegeven; ach maar veel meer nog betreur ik al mijne zonden, omdat ik daardoor U beleedigd heb, U die mij bemind hebt met geheel uw Hart, die mij overladen hebt met allerlei weldaden en die om uwe eindelooze goedheid boven alles verdientet bemind te worden. Ach Jesus mocht ik u nooit beleedigd hebben! Ach mocht ik al mijne zonden kunnen uitwisschen met mijn bloed!

Doch wijl ik dat niet vermag, wil den heilzamen invloed van uw goddelijk Zoenbloed doen gelden en ter wille van dat heilig Bloed mij mijne misdaden vergeven.

O God wil een berouwvol en ootmoedig hart niet versmaden. Uit de diepten mijner ellende en bedorvenheid roep ik tot U, o Heer! Heere geef gehoor aan mijne stem! Laat uwe ooren luisteren naar mijne smeeking! Indien Gij mijne onge-rechtigheden gadeslaat, o Heer, hoe zal ik dan bestaan? Doch bij U is vergeving en ter oorzaak van uwe wet, die den rouwmoedigen zondaars vergiffenis predikt, stel ik op U mijn vertrouwen. Ja, mijne ziel hoopt op U, o Heer, van den dageraad af tot den nacht toe, want bij U is barmhartigheid en

overvloedige verlossing. Gij zult mij
verlossen van al mijne ongerech-
tigheden.

Heer, ontferm u mijner!
Christus, ontferm u mijner!
Heer, ontferm u mijner!
Onze Vader. enz.

En leid ons niet in bekoring
Maar verlos ons van den kwade.

Amen.

Verlos de zielen uit het vagevuur,
Heer geef haar de eeuwige rust.
En het eeuwig licht verlichte haar,
Dat zij rusten in vrede. Amen.

Heer verhoor mijn gebed
En mijn geroep kome tot U.

O God, die ons geboden hebt
vader en moeder te eeren en onze
bloedverwanten te beminnen ont-
ferm U grootmoedig over de zielen
onzer ouders en naastbestaanden,

vergeef hun alle zonden en schulden en schenk ons de genade hen eenmaal weer te zien in de eeuwige vreugde.

O God, Schepper en Verlosser van alle geloovigen, verleen aan de zielen uwer dienaren en dienaressen vergiffenis van alle zonden, opdat zij de kwijschelding, naar welke zij altijd verlangd hebben, door godvruchtige smeekingen mogen verwerven.

Goddelijke Jesus, mensch geworden Zoon van God, die ter onzer redding U gewaardigd hebt in eene stal geboren te worden, het leven in armoede, kommer en ellende te slijten en op het kruis onder smarten te sterven, zeg aan uwen goddelijken Vader, ik smeeke het, in den oogenblik van mijnen

dood: *Vader schenk hem vergiffenis* ; zeg aan uwe beminde Moeder: *ziedaar uw zoon* ; zeg tot mijne ziel: *Heden zult gij met mij zijn in het Paradijs*. Mijn God, mijn God, verlaat mij niet in die ure. *Ik heb dorst*: ja mijn God mijne ziel dorst naar U, die de bron der levende wateren zijt. Mijn leven gaat als eene schaduw voorbij; nog een weinig tijds en alles zal volbracht^e zijn. Daarom, o mijn aanbiddelijke Zaligmaker, van dezen oogenblik, *beveel ik mijnen geest in uwe handen* voor alle eeuwigheid. Heer Jesus ontvang mijne ziel. Amen. ¹⁾

¹⁾ 300 dagen aflaat voor wie dit gebed met een berouwvol hart bidden tot verlichting eens zieken. Pius IX 10 Juni 1856.

Mijn Jesus, barmhartigheid! ¹⁾

Zoet Hart van Jesus, zijt mijne
toevlucht! ²⁾

Bemind zij overal het heilig Hart
van Jesus. ³⁾

Jesus, zachtmoedig en ootmoedig
van Harte,

Maak mijn hart gelijkvormig aan
het Uwe. ⁴⁾

Zoetste Jesus, zijt mij niet een
Rechter maar een Zaligmaker. ⁵⁾

Zoet Hart van Jesus, geef, dat ik

1) 100 dagen aflat Pius IX 23 Sept. 1846.

2) 300 " " "

3) 100 " " " " 23 Sept. 1860.

4) 300 " " " " 25 Jan. 1868.

5) 50 " " " " 29 Nov. 1853.

Een volle aflat eens jaars van de eerste
vespers des H. Hieronymus Aemilianus
(20 Juli) en gedurende het Octaaf voor
hen, die na godsvruchtig gebiecht en ge-
communiceerd te hebben eene Kerk be-
zoeken en de voorgeschreven gebeden
volgens de intentie van Z.H. verrichten.

U altijd meer en meer beminne! ¹⁾

O grootmoedigste Jesus, ons behoud, ons leven, onze opstanding zijt Gij alleen. Daarom vragen wij U, verlaat ons niet in onze benauwdheden en beproevingen, maar door den doodstrijd van uw allerheiligst Hart en door de smarten uwer onbevleete Moeder, kom uwe dienaren te hulp, die Gij door uw kostbaar Bloed hebt vrijgekocht. ²⁾

Ik om U mijne dankbaarheid te betuigen en mijne ongetrouweden te herstellen, geef U mijn hart en wijd mij geheel aan

1) 300 dagen aflat Pius IX 26 November 1876. Volle aflat eens in de maand op een dag naar keuze op de gebruikelijke voorwaarden.

2) Een aflat van 100 dagen Pius IX 6 Oct. 1870 eens daags.

U toe, o mijn beminnelijke Jesus en met uwe hulp neem ik mij vast voor niet meer te zondigen. Amen. ¹⁾

Aan het einde van dezen dag, o Schepper aller dingen, kom ik uwe barmhartige grootmoedigheid smeeken onze helper en beschermer te willen zijn. Bewaar ons dezen nacht voor alle kwade droomen en ingevingen des duivels. Jaag alles, wat onzer ziel vijandig is, verre van ons weg opdat wij heilig slapen, U ter eere, en heilig en verkwikt voor U weer mogen ontwaken. Aan U, o Jesus, die uit

1) Aan dit gebed dagelijks gedurende eene maand voor eene beeltenis van het H. Hart van Jesus gebeden heeft Pius VII 9 Juni 1807 een vollen aflaat verbonden; op een dag naar keuze te verdienen onder de gewone voorwaarden. Eens elken dag 100 dagen aflaat.

de onbevleete Maagd Maria geboren zijt, zij met den Vader en den H. Geest aanbedding. en eere in alle eeuwen der eeuwen. Amen.

O God wil ons dezen nacht bewaren
Voor alle zonden en gevaren.

Bezoek o God, wij smeeken het U, deze woning en verdrijf daaruit alle listen en lagen onzer vijanden. Dat uwe heilige engelen er in wonen om ons in vrede te bewaren, en dat uwe zegening altijd over ons zij. Door onzen Heer Jesus Christus, die met U en den H. Geest leeft en regeert in eeuwigheid. Bescherm ons terwijl wij waken, behoed ons terwijl wij slapen, opdat wij steeds met Christus wakende zijn en in vrede rusten. Amen.

O Jesus, Maria, Josef bewaart ons voor een haastigen en onvoor-

zienen dood en zegent ons in den naam des Vaders en des Zoons en des H. Geestes. Amen.

GEBEDEN

GEDURENDE HET H. OFFER DER MIS.

Dagelijks aandachtig tegenwoordig zijn bij het H. offer der Mis en zooveel mogelijk van het begin tot het eind ons met den Priester aan het altaar te vereenigen, is van onuitsprekelijk nut, van onbegrijpelijk werkenden invloed voor ons geestelijk leven. Immers, is het H. Misoffer de onbloedige hernieuwing van het offer des kruizes, dan is ook het altaar een ander Calvarie — welnu, dan overwege men, wat het zeggen wil dagelijks ons te scharen om dat dierbaar wereldreddend kruis hetzij schuldeloos als Maria of Joannes, de smarten van Jesus begrijpend en deelen en zijn liefde in de zoetste zoetigheden smakend — hetzij schuldig als eene Magdalena al schreijende dien stam des kruizes, omhel-

zend waaraan het Lam, dat de zonden der wereld wegneemt, onze zonden boet. O zeker het H. Misoffer is de kracht en uitharding der rechtvaardigen — is de bronwel van rouwvolle tranen en de volharding der boetvaardigen. Beiden dáár ontvangen den liefdevollen blik van Jesus — beiden dáár hooren zijne woorden van opwekking bemoediging en troost — beiden daar, en zondaar en onschuldige, worden besproeid met het Bloed, dat van dit kruis, den boom des levens, rijkelijk nederdruppelt — beiden dus worden overstroombd met onbeschrijfelijk kostbare genadegaven.

Zij, die te huis den tijd niet kunnen vinden, hunne dagelijksche overweging te verrichten zullen weldoen na het gebed van voorbereiding tot aan de opheffing of Consecratie hunne overweging gedurende de H. Mis te doen. Zij kunnen vervolgens met de gebeden der Consecratie beginnen.

GEBED VAN VOORBEREIDING TOT
DE H. MIS.

Zie mij hier, o mijn God, neergeknield aan uwe voeten om getuige

te zijn van het grootste en heiligste uwer geheimen. Ik dank U, mijn God, voor de weldaad der Scheping, ik dank U voor de genade der Verlossing, ik dank U voor de groote genade, die Gij mij thans wilt verleenen door mij te veroorloven bij dit uw heiligst Offer tegenwoordig te zijn. Doordring mijn hart met heilige, godsdienstige vreeze, maar vul het tevens met diepe, zuiverende smart en ontvlam het met verkwikkende hemelsche liefde voor het verheven Offerlam, Jesus, wiens Bloed op Calvarie heeft gestroomd tot uitdelging mijner zonden en die thans op nieuw zich offeren gaat voor de zaligheid mijner ziel.

Van harte vereenigd met uw welbeminden Zoon, O Vader, veroor-

loof mij U deze zuivere ylekkelooze offerande aan te bieden om uwer majesteit eene waardige hulde van aanbidding en van liefde te be-
tuigen, eene hulde, waartoe ik in mijne geestelijke armoede niet in staat ben. Onmachtig als ik ben, U te aanbidden op eene wijze uwer waardig, vermag ik evenmin U passend dank te zeggen voor de weldaden, waarmede Gij niet op-
houdt mij te begiftigen — mij het onwaardigste en ondankbaarste uwer schepselen. Gedoog dan, goede Vader, dat ik U den kelk des heils ten offer breng en mijne stem, hoe onwaardig dan ook, vereenige met de heilige smeekingen van dat kostbaar Bloed uws Zoons en zoo tot voor den troon uwer heerlijkheid den U meest volkomen

lofzang van dank en eere brenge.

Doch luister ook, o God en Vader, naar de kreten van dat aanbiddelijk Bloed, dat bij U om genade en ontferming smeekt voor alle ongelukkige zondaren. Ik de grootste zondaar van hen allen, o God, ik heb behoefte aan ontferming en ik durf U nogmaals dat kostbaar Zoenbloed aan te bieden om voor mij vergiffenis te verwerven. Moge dat H. Bloed mij besproeien en mij zuiveren, moge het mij een kleed worden, dat aan de blikken uwer rechtvaardigheid al mijne misdaden onttrekt.

Ter wille van Jesus uwen welbeminden Zoon in wien Gij behagen hebt, o Vader, vergeef mij al mijne zonden, let op mijne zwakheid en ellende, denk aan mijne armoede

en geestelijke behoefte en verleen mij al de genade, die ik noodig heb om met offervolle bereidwilligheid en met volharding U en Jesus te beminnen en alles te doen en te onderhouden, wat uw heilige wet gebiedt en de zaligheid mijner ziel vereischt. Amen.

VAN HET BEGIN DER H. MIS TOT
AAN HET EVANGELIE.

Doordrongen van het besef mijner nietigheid en diepe ellende, belijd ik, o mijn God, dat ik een onwaardige ben en niet verdien tegenwoordig te zijn bij dit ontzagwekkend Offer, het heiligste en verhevenste, wat onze godsdienst bezit. 't Is dan ook door mij diep te vernederen en mij te vereenigen

met Jesus, die op onbloedige wijze zijn smartelijk lijden en sterven van Calvarie U tot glorie, mij tot zaligheid gaat hernieuwen, dat ik het wagen durf hier in uwe tegenwoordigheid te verschijnen en genade en ontferming van U te verhopē. Om U met Jesus te verheerlijken, o driewerf Heilige, vereenig ik mij met de bedoelingen van Jesus kruisoffer op Golgotha, met de bedoelingen, welke Hem hier bezielen op het H. Altaar. Ik vereenig mij met de verhevene wenschen en bedoelingen, waarmede de H. onbevleete Moeder des Heeren stond onder het kruis en hier haren Zoon met geheel den hemel begeleidt. O mocht ik in mijn hart kunnen overstorten de gevoelens van aanbidding, van

diepe vernedering en van smartelijk lijdende liefde, die hare reine onbevleete ziel vervulden, toen zij op den bloedigen lijdensheuvel hare tranen mengde met het Bloed haars eenigen Zoons en door eene vereeniging van smart, liefde en onderwerping, die elke andere smarte, liefde en onderwerping overtrof, met haar goddelijk Kind, uwen eenigen Zoon, één offer werd!

Mocht ik de zonde kunnen haten, mijn God, gelijk Maria ze haatte toen zij zag, wat al lijdens het haren Jesus kostte om ze uit te boeten voor ons. Mocht ik kunnen weenen als die troosteloze Moeder toen zij haar goddelijken Zoon overdekt zag met wonden van het hoofd tot de voeten, uitgeput van smarten, oververzadigd van smaad-

heden en ondankbaarheid! O mocht ik de zonde kunnen verfoeien zoo als zij, de Onbevleete, ze verfoeide toen zij onder den falen sluier des doods de oogen van haar stervend Kind zag breken en zijn laatste stervenskreet, zijne laatste zuchten hoorde! — Ja, ja mijn God, ik verfoei ze uit den grond mijns harten, ik verfoei ze alle feilen en gebreken, alle ondankbaarheden en overtredingen, waaraan ik mij heb schuldig gemaakt. Ik heb mijne ziel bezoedeld en tot een voorwerp van walging en afschuw gemaakt in uwe oogen — mijne ziel, door U geschapen, door Jesus verlost en door uw beider H. Geest geheiligd — mijne ziel voor welke Gij, o God in grenze-looze liefde alles deedt en ik —

ondankbare — U niets dan zwarten
ondank wedergaf. Ik geloof, o
mijn God, met diep berouw en
smart maar toch ook met een vast
vertrouwen, dat Gij mij vergiffenis
wilt schenken, nu ik U het Bloed
mijns Zaligmakers, de smarten en
de tranen van Maria tot verzoe-
ning aan kom bieden. Vergeet uwe
rechtvaardigheid, o Heer, om mijne
ellende en uwe oneindige barm-
hartigheid ontfermend te gedenken.

Weerhoud den arm der wrake,
o mijn God, en heb medelijden,
want ik ben voor uwe oogen niet
meer dan een bezoedeld vat, ont-
reinigd door de zonde, dat uw
toorn kan verbrijzelen en vernie-
tigen, doch dat uwe genade ook
kan zuiveren en dienstbaar maken
aan uwe eere.

Spaar mij, Heer, en handel niet met mij overeenkomstig de grootheid en hoeveelheid mijner misdaden; och uw goddelijk liefdevol hart wil liever vergeven dan straffen; meer schittert uw glorie in ontferming dan in wrake — en Vader, Jesus uw aanbiddelijke Zoon heeft zich uwer gerechtigheid geslacht-offerd, opdat Gij jegens mij slechts uwe barmhartigheid zoudt doen gelden.

Eere zij U, o God, wiens rechtvaardigheid voldaan werd op Calvarie en wiens barmhartigheid zich uitstrekt over de aarde als een breede mantel in wier plooien zich verschuilen allen, die gezondigd hebben maar daarom schreien — maar hopen en te meer beminnen. Eere aan U ook, o aanbiddelijk

Offer-Lam, wiens Bloed ons vonnis heeft uitgewischt en de aarde met den hemel en God met de aarde heeft verzoend! Eere, lof dank en liefde eeuwig aan Hem, die ons heeft bemind en zich leverde voor ons — en vrede zij allen, die met goeden wil oprecht verlangen aan de vruchten der Verlossing deelachtig te worden?

Maak mij er deelgenoot van, o God, pas ze toe op mij die vruchten der Verlossing; want heeft de zonde in het verleden zoo dikwerf mijnen wil in verzet gebracht met uwen heiligen wil, — thans, o Heer, behoort mijn wil, mijn hart met al zijn neigingen, mijne ziel met al hare vermogens U toe, en mijn vurigst verlangen en mijn omwrikbaarst voornemen is,

voortaan het smadelijk lijden en den
wreeden dood uws Zoons nimmer
meer vruchteloos voor mij te maken,
maar met heilige trouw en weder-
liefde uwe oneindige onverdiende
liefde te beantwoorden.

VAN HET EVANGELIE TOT DE
CONSECRATIE.

Niet tevreden, o Heer, mijn
Verlosser en Zaligmaker te zijn,
wilt Gij nog voor mij de weg, de
waarheid en het leven wezen. Gij
wilt mij onderrichten door uw voor-
beeld en uwe lessen en mij in uw
heilig Evangelie den weg aanwijzen
en een levensregel geven, die mij
zeker leidt naar mijn eenig doel,
mijn vaderland hier boven. Ach
Heer, voeg bij zooveel goedheid,

waarvoor ik u met eerbied dank,
nog meer genade en vorm en neig
mijn hart tot de trouwe vervulling
uwer geboden. Geef, dat uwe wet
des Evangelies de regel worde van
mijne gedachten, woorden, ge-
waarwordingen en werken, mijn
levensgids; geef, dat ik wille leeren
mij zelve te verloochenen om uwe
verhevene voorschriften trouw te
volgen; geef, dat ik mijn kruis met
moed en blijdschap op de schouders
neme en het pad bewandele, dat
Gij mij voorgingt op deze aarde,
het pad van lijden, vernedering,
offer en strijd. Geef mij geduld in
tegenspoed, onderwerping in alles
wat Gij over mij beschikt, geef
mij de genade nimmer te vergeten,
dat het Kruis het zinnebeeld is en
blijft der vereeniging van onze

arme harten met uw rijk, aanbiddeljk heilig Hart.

Ik geloof, o God, alle waarheden, die uw heilig geloof mij leert en uwe Kerk mij te gelooven voorstelt. Mag ook mijn verstand niet doordringen tot de diepte der geheimen, ik breng het blij ten offer aan uw gezag, aan uw onfeilbaar woord; mijn geest aanbidt met eerbied, wat mijn verstand niet kan omvatten en mijn hart verlustigt zich in uwe geheimen, die ondanks het heilig donker, waarin zij schuilen, toch bronnen zijn van troost en hoop, van liefde en onuitsprekelijke bemoediging. Doch, goede God, wat baat mij het geloof en het vasthouden aan uw leering, als mijne werken daarmêe strijden, als mijn gedrag niet

strookt met uwe wetten? Wat is gelooven zonder doen? Wat katholiek te heeten en niet katholiek te leven? — 't Is spotten met uw goedheid, Heer, die mij, boven anderen, tot het eenig waar geloof hebt uitverkoren. — 't Is mij schuldig maken veel meer dan anderen, die niet zooveel genade en gunsten van U ontvingen. 't Is schatten van toorn opstapelen voor den dag der wrake, waarop ik rekenschap aan U mijn rechtvaardigen Rechter zal moeten geven. Bewaar mij dan daarvoor, o goede God! Neen ik wil niet slechts katholiek, niet slechts deugdzaam *heeten* maar het ook *zijn* in mijn gedachten en woorden, in mijn wenschen en in mijn daden. Ondersteun mij daarom met uwe genade, leer en help mij,

mij zelven te overwinnen, allen weerzin, alle beletselen, welke ik in de beoefening der deugd ondervind, te boven komen; help mij goede God door uwe hulp en kracht om over mijne zwakke natuur, over mijn bedorven hart, over alle moeilijkheden in de beoefening van uw Evangelie te zegepralen.

O mocht ik bij de offergave, die heden U uw Priester aanbiedt, ook een waardig offer voegen — het offer eens harten, dat brandt van heilig liefdevuur voor U, o God, die alleen de waardigste zijt op aarde en in den hemel om door ons bemind te worden. — Helaas, mijn hart is nog bezoedeld met duizend zwakheden, zonden en gebreken; wanneer zal het een offer zijn uwer waardig, o God, die zelfs

in de Engelen vlekken ziet. Mijn hart is koud, is trotsch, is liefde-loos, is arm en beroofd van alle ware goederen. Maar toch, o liefdevolle Jesus, hoe onwaardig ik ook moge wezen, och versmaad mijn hart, mijn offer niet, maar bied het met uw H. Offer aan God Uw Vader aan. Zuiver het, heilig het, maak het rijk aan ware goederen, versier het met uw gaven, beur het op uit de diepte der ellende, waarin het zucht en maak het waardig zijn lof en dank te mengen met de eer en jubelzangen, die de Engelen en Heiligen aanheffen bij uw troon. Veroorloof mij het Heilig, heilig, heilig te herhalen; eere en glorie en aanbidding zij God, die heerscht in den luister der hooge hemelen.

Heilig, heilig, heilig, ook en eere en aanbidding aan U, o God der liefde, die U vernedert en verschuilt op onze altaren, die dagelijks, telkens U slachtoffert voor het heil van ons ondankbaren, voor de zaligheid van ons zondaren, voor de zaligheid van onze onverschillige zielen.

Hoor alles zwijgt! Doodsch is de stilte rondom mij — als bode van het ontzagwekkend oogenblik, dat gaat komen. — De hemel is geopend — en God gehoorzaamt aan het woord van zijn schepsel, van zijn Priester — welkom, welkom, goede Jesus, in ons midden! Gezegend Gij, die komt in den naam des Heeren — welkom — welkom lieve Jesus, het is zoo goed bij U! Zoo zalig in uw bijzijn te

verwijlen. — Hoe dekken de Engelen, die daar met U komen hun aangezicht met hunne vleugelen. Wie schetst de schoonheid der Seraphijnen — hun zangen, hun smeekingen en gebeden. De Heerschappijen, de Tronen, de Machten en alle koren van zalige geesten omgeven U, o Jesus onze Offeraar en Offerande. — Jesus is dáár! Hoe Hij zich vernedert — hoe Hij zich offert! — Hoe Hij zich vernedert voor ons zondaren — Mijn God — ik geloof — ik vertrouw — ik bemin — ach wees mij zondaar toch genadig!

Geloofd en gedankt zij ten allen tijde het heillgst en goddelijkst Sacrament des Altaars. ¹⁾

1) Aan deze verzuchting met gods-

VAN DE CONSECRATIE TOT HET
EINDE DER H. MIS.

Uwen eigen Zoon, o God, heeft het machtig woord des Priesters van den hemel neergeroepen en ter aanbidding opgeheven — Jesus, onze hoop en onze liefde, heeft zich uwer rechtvaardigheid aangeboden om uwe wraak en onze straf te voorkomen. De kelk des heils met Jesus kostbaar Bloed dwingt U tot barmhartigheid en tot vergeving. Verhoor, o Vader, de geheimzinnige smeekingen van uwen Zoon, die genade en ontferming

vrucht en berouw tot het H. Sacrament gericht verleende Z. H. Pius VII den 7 Dec. 1819 onder elke H. Mis een aflat van honderd dagen.

vraagt voor ons schuldigen. Wasch ons zondaren rein in dat kostbaar Bloed en doe de kracht daarvan gevoelen in dat droevig oord van lijden en verbeiden, waar onze dierbaren, onze broeders en zusters allen, nog voldoen voor hunne schulden. Ach goede God heb medelijden met de zielen in het Vagevuur, doe uwe liefde niet langer geweld aan. Het losgeld, dat Jesus u biedt en wij in vereeniging met den Priester aan het altaar U bieden, Vader, uw eigen Zoon, is meer dan genoeg om alle zielen te verlossen van hare pijnen en over te voeren naar den hemel, het land van vreugde en vrede. Zij kunnen niet meer bidden voor zich zelve, maar des te vuriger bidden wij U, Vader, ter wille

van Jesus uwen Zoon, heb medelijden met de lijdende zielen in het Vagevuur. Heb medelijden met die zielen, voor wie dit H. offer U wordt opgedragen, heb medelijden met die zielen, voor welke wij bijzonder verplicht zijn te bidden, heb medelijden met allen, die daar lijden, vooral met hen, o goede God, voor wie men op deze aarde vergeet te bidden, en die U meer bijzonder vereerd hebben op deze aarde in het heiligst Sacrament, of die zich bijzonder toegewijd hadden aan de H. harten van Jesus, Maria en Joseph.

O goede God, Gij machtige en verhevene, die U wel verwaardigen wilt ons te veroorlooven U als onzen Vader te beschouwen en zoo te noemen, die in waarheid

voor ons zoo teeder en zorgvol
zijt als een Vader, gedoog dat
uw kinderen, die hier nog als ban-
nelingen zwerven hunne oogen
schreiend richten naar dat geluk-
kig vaderland, die schoone woning,
waar Gij zijt en heerscht en wij
hopen eens met U te zijn en in
eeuwigheid te heerschen. Heersch
daarom hier op aarde over onze
harten, heilig in ons uwen naam
en geef, dat de ongeloovigen en zon-
daren uwen naam leeren kennen
en eerbiedigen; verder en verder
op de wereld strekke zich uw rijk,
uw ware Kerk uit, dat alle schep-
selen U kennen en beminnen en
vermeerder uwe kennis en uwe
liefde ook in onze harten, opdat
eenparig de lofzang U ter eer
weerklinke over geheel de wereld:

Eere zij den Vader, eere zij den Zoon, eere den H. Geest, gelijk het was van den beginne en thans en in de eeuwen der eeuwen. Amen.

Uw heilige wil, o beste en teederste der vaderen is de grondregel aller deugd; verleen dan aan uwe kinderen de genade, dien wil met liefde en getrouwheid te vervullen dan ook, wanneer Gij offers vraagt of zware beproevingen ons overzendt. Geef ons ook, o Vader, het dagelijksch voedsel, wat wij noodig hebben; niet slechts lichamelijk onderhoud maar vooral uw goede inspraken, uw genade en het waardig ontvangen der H. Sacramenten. O leer ons toch, U en onze zielen niet te vergeten in de zorgen van dit leven maar met kinderlijk vertrouwen in tijdelijke

en geestelijke behoeften ons op U te verlaten.

Schuldig voor uwe oogen, bezwaard met zooveel zonden, wie zou het durven wagen zich een onschuldige te gelooven — wij allen hebben reden ons diep in het stof voor uwe Majesteit te buigen en om ontferming en barmhartigheid te smeeken. Doch onze onwaardigheid vermindert niet in ons het vertrouwen op uwe goedheid, maar met een rouwvol hart herhalen wij de bede, vergeef ons onze schulden gelijk een vader vergiffenis schenkt aan zijne kinderen en gelijk ook wij vergiffenis willen schenken aan allen, die ons krenkten en beleedigden. Eindelijk zet de kroon op al uw goedheden en genade, bescherm ons voor bekoringen, onder-

steun en sterk ons in den strijd, verdedig ons tegen den duivel en zijne listen; o goede Vader, bewaar ons dezen dag en heel ons leven voor alle zonden.

O Jesus, Lam Gods, dat de zonden der wereld wegneemt, voor ons geslachtofferd op Calvarie, bepleit onze belangen bij uwen Vader en ter wille van het kostbaar Bloed, dat Gij aan het Kruis voor ons vergoten hebt, smeeke toch, dat God uw hemelsche Vader medelijden hebbe met onze ellende en onze smeekingen verhoore.

O Jesus, goddelijk Offerlam, dat heden nog op onbloedige wijze uw lijden en dood hernieuwt en uw Bloed doet stroomen op dit altaar, ontferm U onzer — Ach, ontferm U onzer en pas de ver-

diensten van uw Heilig Bloed en lijden op onze zielen toe — maak ieder onzer deelgenoot van de verdiensten aan het Kruis door U verworven, maak ons rijk met de vruchten der Verlossing.

O Jesus vlekkeloos Lam, geofferd voor uws Vaders eere en ons tot spijs ten eeuwigen leven toebereid, ach zuiver onze harten, wasch ons rein in uw aanbiddelijk Bloed, opdat wij minder onwaardig worden, U in ons binnenste te ontvangen.

O kom, beminde Jesus, mijn hoop en troost, mijne zaligheid en vreugde op deze aarde, kom in mijn hart ten minste op geestelijke wijze. — Wat heb ik U miskend, oneindig Goede, wat heb ik U miskend! Zoo dikwerf in mijn leven! Hoe weinig U bemind, die toch

alleen en al mijn liefde waardig
zijt. Thans leest Gij in mijn hart,
schaamte en spijt, minachting
jegens mij zelve maar toch liefde
voor U en smartelijk verlangen,
U nimmer meer te beleedigen,
dat alles stemt mij tot een levendig
berouw en wekt de heiligste voor-
nemens in mij op. Ach voeg bij
de genade des berouws, die Gij
mij hebt geschonken nog meer,
nog grootere genade. Zie gelijk
een reiziger, vermoeid en uitgeput,
dorst naar rust en naar verkwikking
zoo verlangt mijn hart naar U, o
Jesus, mijne rust, mijne verzadi-
ging, mijn geluk en mijne vreugde.
Mijne ziel wenscht U te ontvangen,
zich met U te vereenigen, om zich
nimmer meer van U te scheiden,
die mijn eenig leven, het eenig

voorwerp mijner liefde zijt. O mocht ik heden aanzitten aan het H. Gastmaal, mij lesschen aan de purperen bron, die welt en stroomt zoo zegenrijk in het heiligste der Sacramenten. Doch ben ik thans niet waardig, mag ik U heden niet werkelijk ontvangen, kom, goede Jesus kom, ik smeeek het U met diepen eerbied, met geloof, hoop en liefde met droefheid over mijne zonden, kom op eene geestelijke wijze in mijn hart.

Kom tot mij met uwe genade, stort uw gunsten en rijkste gaven over mijn hart uit, opdat ik U van daag getrouw blijve, o mijn dierbaarste Meester en Verlosser, en door geen vrijwillige dagelijksche zonde, veel minder goede God, door eene doodzonde U beleedige

en bedroeven, en maak mij waardig
U spoedig en werkelijk in een wel
voorbereid hart te ontvangen.

Uw H. Offer is voltooid, o Heer!
Wederom, mijn God, heeft het
vlekkeloos Offerlam, dat de wereld
redde, de geheimen van Calvarie
hernieuwd; wederom heeft Jesus
kostbaar Bloed om genade en ont-
ferming gesmeekt voor mij en allen
bij God zijn hemelschen Vader.
Wederom hebt Gij, goede Jesus
mijne zaak, mijn heil bepleit bij
uwen Vader! Wat zijt Gij goed,
o Heer, wat zijt Gij toch oneindig
goed! Waarom mij boven zooveel
anderen uitverkoren om tegenwoor-
dig te zijn bij uw H. Offer — ik
een zondaar, ik een ondankbare —
ik de minste en onwaardigste uwer
kinderen. Wat zijt Gij onbegrijp-

pelijk goed o Heer, ik dank U duizendmalen. Ik smEEK U vergiffenis voor de verstrooiing en de oneerbiedigheid, waaraan ik mij wellicht in uwe heilige tegenwoordigheid heb schuldig gemaakt. Vergeef het mij, o goede Jesus, en maak mij ter wille uwer barmhartigheid deelgenoot van alle genade en verdiensten aan het bijwonen van uw H. Offer verbonden. — En Gij, o Vader, verhoor de stem van Jesus uwen Zoon, zegen mij ter wille van dat H. Offer, zegen allen, die mij dierbaar zijn. Regel mijne gedachten, bestuur mijne woorden, regel en bestuur o God, van daag al mijne daden. Dat de kracht van dit H. Offer zich doe gevoelen in alles, wat ik heden doen zal, opdat

alles strekke tot uwe eer , tot mijne
eeuwige zaligheid en dat uw zegen
mij. en ons allen een onderpand
zij van uwe genade en van uwen
bijstand in het uur van onzen
dood. Amen.

Bezoek bij Jesus

IN HET

ALLERHEILIGST SACRAMENT.

Dagelijks een kort bezoek te brengen bij onzen goddelijken Meester, die met zooveel opofferende liefde voor ons dag en nacht eenzaam en verborgen leeft in zijn H. Tabernakel, is eene godvruchtige oefening, die niet genoeg kan worden aanbevolen en waarvan de verdiensten en genaderijke gevolgen voor ons deugdsleven onberekenbaar zijn. Jammer, dat zoo velen daar niet aan denken of zich de moeite daarvoor niet getroosten. Zeker, niemand is onder zonde verplicht zulk een liefdebezoek te brengen doch als wij, die zoo vele uren weten te vinden voor dagelijksche bezoeken en plichtplegingen jegens de schepselen en misschien, dit doende, dikwerf dicht bij of langs de Kerk komen, waar onze goddelijke Meester woont, geen oogenblikje tijds, zij 't dan vijf of tien minuten weten af te zonderen om Hem een bezoek te brengen, dan verraadt dit toch zeker in ons gebrek

aan vurige liefde voor onzen dierbaarsten Heer. Hij eischt het onmogelijke niet. Worden wij verhinderd door onzen arbeid, betrekking of levensstaat, dan zal Hij ons niet minder daarom beminnen, doch is er niets, wat redelijker wijze ons belet Hem deze hulde te brengen, herinneren wij er ons dan aan, dat de mate onzer liefde ook de maatstaf worden kan van zijne wederliefde. Onverschilligheid van onzen kant verdient ten antwoord onverschilligheid van den kant van God. Is ons zoo licht iets te veel voor Hem, dan verdienen wij ook door Hem voor evenveel behandeld te worden en dan lijden wij de meeste schade, want wij hebben den goeden God voortdurend noodig in duizend zaken, Hij echter heeft ons niet noodig.

Zieken op hun legerstede, ook de gezonden, die om redenen niet ter kerke kunnen gaan, zullen toch soms dit bezoek dagelijks kunnen doen door zich eenige oogenblikken af te zonderen in hunne woning en zich richtend naar den tempel en naar de plek, waar het Allerheiligste rust, de volgende gebeden te verrichten.

Geloofd en gedankt zij ten allen tijde het allerheiligst en goddelijk Sacrament.

Maak u tot gewoonte deze verzuchting telkens te doen, zoo dikwerf gij eene Kerk binnentreedt of door kniebuiging voor het Allerheiligste uwe aanbidding betuigt.

Z. H. Pius VI verleende den 24 Mei 1776 aan alle geloovigen, die ten minste met een berouwvol hart godvruchtig deze verzuchting tot eer van het H. Sacrament des Altaars verrichten, honderd dagen aflate elken dag.

Een aflate van 100 dagen driemaal op alle Donderdagen van het jaar en op alle dagen gedurende het Octaaf van H. Sacramentsdag.

Een vollen aflate aan hen, die het gedurende eene maand alle dagen verrichten, mits zij op een dag hunner keuze naderen ter H. Biecht en H. Communie en bidden volgens de bedoeling van Z. H.

Pius VII bevestigde deze gunsten en verleende daarenboven den 7 Dec. 1819 nog een aflate van honderd dagen voor alle geloovigen eens onder iedere H. Mis, die bij de H. Opheffing godvruchtig en berouwvol het bovengenoemd gebed zullen verrichten.

O Jesus, mijn Heer, die om de genegenheid, welke Gij den menschen toedraagt nacht en dag vol

barmhartigheid en liefde verwijlt in het H. Sacrament, afwachgend, roepend en ontvangend allen, die U komen bezoeken; ik geloof dat Gij in het H. Sacrament des Altaars tegenwoordig zijt; ik aanbid U daar uit de diepte mijner nietigheid, en ik bedank U voor alle genaden, welke Gij mij hebt bewezen, in het bijzonder, dat Gij U in dit H. Sacrament aan mij gegeven hebt; dat Gij mij Maria uw heiligste Moeder als voorspreekster hebt geschonken, en mij geroepen hebt U in deze kerk te bezoeken. Ik groet heden uw zeer minnend Hart en mijne meening is het te groeten om drie redenen: eerst om U te bedanken voor deze kostbare gave; ten tweede de beledigingen te vergoeden, die Gij van al uw vijanden in dit Sacrament hebt

ontvangen; ten derde heb ik met dit bezoek de bedoeling U te aanbidden op alle plaatsen der wereld, waar Gij het minst vereerd wordt en het meest verlaten zijt in uw H. Sacrament. Mijn Jesus ik bemin U uit geheel mijn hart. Het doet mij leed in het verleden zoo dikwijls aan uwe eindelooze goedheid mishaagd te hebben. Ik neem mij voor met de hulp uwer heilige genade, U in de toekomst niet meer te beledigen; en voor heden wijd ik mij, zoo onwaardig als ik ben, geheel aan U toe; ik verzaak aan mijnen wil, aan mijne gehechtheden, aan mijne begeerten: ik geef U alles, wat mij toebehoort. Handel met mij voortaan en met alles, wat het mijne is, overeenkomstig uw welbehagen. Ik vraag en wil niet

anders van U dan uwe heilige liefde, de volharding ten einde toe en de volmaakte vervulling van uwen wil. Ik beveel U aan de zielen in het Vagevuur en wel bijzonder, die dit heiligst Sacrament en der heiligste Maagd Maria de meeste godsvrucht hebben toegedragen. Ook beveel ik U nog alle arme zondaren aan. Eindelijk vereenig ik, o mijn welbeminde Verlosser al mijn gewaarwordingen met de aandoeningen van uw zeer minnend Hart en zoo vereenigd, offer ik deze aan uwen eeuwigen Vader, en bid ik Hem uit liefde tot U en in uwen naam ze wel te willen aannemen en verhooren. ¹⁾

1) Z. H. Pius IX heeft den 7en September 1854 aan alle geloovigen, die ten minste in hun hart berouw hebben en

G E B E D.

O, tot welk toppunt is uw buiten gewone liefde geklommen, zeer minnende Jesus! Gij hebt van uw heilig Vleesch en kostbaar Bloed mij een hemelsch voedsel bereid, ten einde U geheel aan mij te geven. Wie heeft U tot zulke groote krachtsinspanning der liefde kunnen brengen? O aanbiddelijk Hart van mijn Jesus, brandende oven der goddelijke liefde, ontvang mijne ziel in uwe heilige wonden, opdat ik

dit gebed godvruchtig voor het H. Sacrament zullen bidden, verleend:

Een aflat van 300 dagen iederen keer. Een vollen aflat eens in de maand voor die het dagelijks zullen hebben gebeden en op een dag naar keuze tot de H. Sacramenten naderen en de gewone gebeden verrichten.

in deze leerschool der liefde leere
dezen God te beminnen, die mij
zoo wonderbare bewijzen zijner
liefde gaf. Amen. ¹⁾

E E R E B O E T E.

Met den diepen eerbied dien het
geloof mij inboezemt, o mijn God,
en mijn goddelijke Zaligmaker Jesus
Christus, waarlijk God en waarlijk
Mensch, bemin ik U met geheel
mijn hart en aanbid ik U in het
verhevenst Sacrament des Altaars;
ik offer U deze liefde op tot
vergoeding voor al de oneer-

1) Paus Pius VI en Pius VII verleen-
den 9 Februari 1818 honderd dagen
aflaat aan ieder geloovige eens elken dag,
die ten minste met een berouwvol hart
dit gebed godvruchtig verrichten.

biedigheden, de ontheilighingen en de heiligschennissen, welke ik tot mijn ongeluk mocht hebben kunnen bedrijven als ook voor die, welke bedreven zijn door anderen en ongelukkig genoeg nog in de toekomst kunnen bedreven worden. Ik aanbid U dan, mijn God, niet gelijk Gij het zoudt verdienen, niet gelijk ik het zou behooren te doen, maar ten minste voor zooveel ik het kan; ik zou willen het te kunnen doen, met al de volmaaktheid, waartoe de redelijke schepselen in staat zijn. Bovendien stel ik mij voor, U thans te aanbidden en altijd niet slechts voor de Katholieken, die U niet beminnen en niet aanbidden maar ook in plaats en voor de bekeering van alle ketters, scheurmakers, mahomedanen, joden

afgodendienaars en slechte christenen. Ach ja, o mijn Jesus zijt gekend, aangebeden, bemind en gedankt door alle menschen en op elk oogenblik in het heiligst en goddelijkst Sacrament. Amen.

Ik aanbid U elken oogenblik, o Brood des eeuwigen levens, o heiligst Sacrament.

Goddelijke Jesus, hart van Maria, Zegent mij ik smEEK U dit.

Ik geef U mijn hart
O mijn Jesus, o mijn Zaligmaker. ¹⁾

1) Z. H. Pius VII verleende den 21en Januari 1815 een aflat van 200 dagen aan alle geloovigen iederen keer, dat zij minstens met een berouwvol hart bovenstaand gebed en die verzuchtingen zullen hebben gebeden.

SMEEKGEBEDEN.

Mijn God, ik bid U om de liefde, waarmede Gij zijt mensch geworden, geleden hebt en gestorven zijt, medelijden te hebben met alle ongelooovigen, met alle zondaren, met alle onze in het geloof dwalende broeders en zusters, bijzonder in ons vaderland. Ach geef Heer, dat allen U leeren kennen, de waarheid in uwe heilige katholieke Kerk omhelzen, U leeren dienen en van harte beminnen, zoo dat over de geheele wereld het één lofzang worde: Eere zij den Vader, eere den Zoon, eere den H. Geest gelijk het was in den beginne en nu en altijd en in eeuwigheid. Amen.

Mijn God, om de liefde, waarmede

Gij uwe H. Kerk hebt gesticht en uwen leerling Petrus en zijne opvolgers tot plaatsbekleeders hebt aangesteld smee ik U, uwe bescherming en genade neêr te zenden op zijne Heiligheid onzen Paus Leo XIII. Geef hem kracht en gezondheid om zijn verheven zending heilig te volbrengen. Bescherm hem tegen alle listen en lagen zijner vijanden, geef hem de genade als uw plaatsbekleeder veel te doen tot uwe eere, tot zaligheid der menschen en tot zijne eigene eeuwige zaligheid. Amen.

Mijn God om de liefde, waarmee Gij met uw Hart allen omsluit bid ik U voor mijne Ouders, bloedverwanten, vrienden en weldoeners en voor allen, die zich in mijne gebeden hebben aanbevolen,

Zegen ons allen naar het tijdelijke,
 zegen ons vooral in onze geestelijke en eeuwige belangen, geef dat wij allen hier op aarde zoo leven, dat wij U eenmaal in den hemel eeuwig mogen aanschouwen.
 Amen.

O Hart van Jesus, brandend van liefde tot ons, ontvlam ons aller harten met liefde tot U.

Hoog geloofd en gebenedijd zij ten allen tijde het H. Sacrament des Altaars en gebenedijd zij de heiligste en onbevleete Ontvangenis der allerheiligste Maagd Maria, der Moeder van God.

Mijn God om de liefde, waarmede Gij voor ons zondaren aan het kruishout uwen bitteren doodstrijd hebt gestreden, smee ik U medelijden te hebben met alle stervenden

gedurende dezen avond, dezen nacht en morgen. Geef hun de genade, verkwikt te worden door uwen bijstand in hunne laatste oogenblikken en te sterven in uwe heilige vriendschap en genade.

O heilige Maagd Maria, o heilige Josef, alle Engelen en Heiligen, gij vooral, die dezen stervenden tot patronen en beschermers zijt gegeven, ondersteunt mijn gebed voor den troon van God en verwerft hun die genade.

O God om de liefde, welke uw H. Hart der machteloze zielen in het Vagevuur toedraagt, bid ik U, verkwikking te zenden aan mijne gestorven Ouders, bloedverwanten, vrienden en weldoeners, aan allen voor wie men op aarde vergeet te bidden en vooral aan diegenen

voor wie ik het meest verplicht ben te bidden. Ach Heer verkort hun lijden, voer hen over in de eeuwige zaligheid en dat zij daar dan bidden, dat ik U nimmer door eenige zonde meer beledige maar ten einde toe volharde. Amen.

Tot dank mijn God voor de genade, welke Gij mij in deze heilige oogenblikken schenkt en tot vergoeding voor alle oneer, welke ik U in het H. Sacrament heb aangedaan of ooit over de geheele wereld en vooral U hier ter plaatse is aangedaan, offer ik U op de aanbidding der heilige Tronen, die als bijzondere wachters van uw Tabernakel zijn aangesteld, de aanbidding der Cherubijnen en Serafijnen van alle Aarstengelen, Engelen en Heiligen, de aanbidding van uwe

heilige, onbevleete Moeder, van den H. Josef en van alle godvruchtigen op aarde; de verdiensten van uw heilig lijden en sterven, de onbegrijpelijke liefde, welke Gij ons door de instelling van dit heiligst Sacrament hebt bewezen en blijft bewijzen; uw H. Hart en uw kostbaar Bloed. Nederig smEEK ik U in mij het geloof, den eerbied en de liefde voor dit H. Sacrament te vermeerderen en mij steeds meer en meer aan de vruchten en genade daarvan deelachtig te maken. verwarm meer en meer mijn hart, versterk meer en meer mijn moed, steun meer en meer mijn kracht, opdat ik bewaard blijve voor alle zonden en aan uw goddelijk liefdevol Hart altijd mijn hart geheel vol liefde wedergeve.

Gedenk, o goedertierenste Maagd Maria, dat het nooit is gehoord, dat iemand, die tot U zijn toevlucht nam, uwe hulp verzocht of uwe voorspraak inriep door U is verlaten geworden. Door dit betrouwen versterkt, vlucht ik tot U en zuch- tend onder het gewicht van al mijn zonden, werp ik mij rouwmoe- dig aan uw voeten neder. O Moeder des Woords, versmaad mijn gebeden niet, maar neem die gunstig aan en verhoor ze. Ik stel mij onder uwe gezegende trouw en bijzondere bescherming en in uwe barmhartig- heid beveel ik heden en alle dagen mijn ziel en mijn lichaam al mijn benauwdheden en ellende, mijn leven en het einde van mijn leven opdat ik door uwe allerheiligste voorspraak en door uwe verdiensten

al mijne werken en gedachten geschikt en geregeld worden volgens den wil van U en van uwen goddelijken Zoon.

Ik offer aan U teedere Moeder en aan U H. Josef mijn arbeid en zorgen, mijn geest en mijn hart en al mijn werkzaamheden, gewaardigt U deze zwakke hulde van mijn eerbied en liefde aan te nemen en ze zelve te bieden aan Jesus Christus uwen Zoon, mijn Zaligmaker. Amen.

SLUITGEBED.

Zijt altijd, eeuwig, bedankt en geprezen o Jesus in het H. Sacrament uwer liefde. O liefde aller liefde waardig van hemel en van aarde.

Door een liefde zonder grenzen jegens mij, ondankbaar zondaar als ik ben, hebt Gij U bekleed met onze menschheid, hebt Gij uw kostbaar Bloed vergoten in de smartvolle geeseling en zijt Gij gestorven op een schandelijk kruis om ons allen zonder uitzondering de zaligheid te verschaffen. Op dezen oogenblik verlicht door een levendig geloof smee ik U met al de krachten mijner ziel, met al den ijver mijns harten nederig om de eindelooze verdiensten uwer wreede smarten mij den moed en de kracht te geven, alle in mijn hart heerschende slechte tochten uit te roeien, U te prijzen in mijne grootste droefheden, U te verheerlijken door de nauwgezette vervulling van al mijne plichten, boven

alles de zonde te verfoeien en
eindelijk mij te heiligen. Amen.¹⁾

1) Z. H. Pius IX verleende 1 Januari 1866 een aflat van 100 dagen aan alle geloovigen, die ten minste met een berouwhebbend hart dit gebed tot Jesus in het H. Sacrament met godsvrucht zullen hebben gebeden.

LITANIE
VAN DEN H. NAAM JESUS.

300 dagen aflat aan hen, die deze litanie bidden.

HEER, ontferm U onzer.
Christus, ontferm U onzer.
Heer, ontferm U onzer.

Jesus, hoor ons.

Jesus, verhoor ons

God hemelsche Vader: ontferm U
onzer.

God Zoon, Verlosser der wereld.

God H. Geest.

H. Drievuldigheid, één God.

Jesus, Zoon van den levenden God.

Jesus, schitterend licht des Vaders.

Jesus, glans van het eeuwig licht.

Jesus, koning der heerlijkheid.

Jesus, zoon der rechtvaardigheid.

Jesus, Zoon van de Maagd Maria.

Minnelijke Jesus,

Wonderbare Jesus.

Jesus, sterke God.

Jesus, vader der toekomstige tijden.

Jesus, verkondiger van Gods verhe-
ven raad.

ontferm U onzer

Almachtige Jesus.
 Geduldigste Jesus.
 Gehoorzaamste Jesus.
 Jesus, zoet en ootmoedig van Harte
 Jesus, minnaar der zuiverheid.
 Jesus, onze minnaar.
 Jesus, God des vredes.
 Jesus, oorsprong des levens.
 Jesus, voorbeeld der deugden.
 Jesus, ijveraar der zielen.
 Jesus, onze God.
 Jesus, onze toevlucht.
 Jesus, vader der armen.
 Jesus, schat der geloovigen.
 Jesus, goede herder.
 Jesus, waar licht.
 Jesus, eeuwige wijsheid.
 Jesus, oneindige goedheid.
 Jesus, onze weg en ons leven.
 Jesus, blijdschap der Engelen.
 Jesus, koning der Aartsvaders.
 Jesus, leermeester der Evangelisten.
 Jesus, sterkte der Martelaren.
 Jesus, licht der Belijders.
 Jesus, zuiverheid der Maagden.
 Jesus, kroon van alle Heiligen.
 Wees genadig, spaar ons, Jesus.
 Wees genadig, verhoor ons, Jesus.

ontferm U onzer.

Van alle kwaad, verlos ons, Jesus.

Van alle zonde.

Van uwe gramschap.

+ Van de listen des duivels.

Van den geest der onkuischheid.

Van den eeuwigen dood.

Van de veronachtzaming uwer inspra-
ken.

Door het geheim uwer heilige Mensch-
wording;

Door uwe geboorte.

Door uwe kindsheid.

Door uw allergoddelijkst leven.

Door uwen arbeid.

Door uwen doodstrijd en uw lijden.

Door uw kruis en uwe verlatenheid.

Door uwe smarten.

Door uwen dood en uwe begrafenis.

Door uwe verrijzenis.

Door uwe hemelvaart.

Door uwe vreugden.

Door uwe glorie.

Lam Gods, dat de zonden der wereld
wegneemt, spaar ons, Jesus.

Lam Gods, dat de zonden der wereld
wegneemt, verhoor ons, Jesus.

Lam Gods, dat de zonden der wereld
wegneemt, ontferm U onzer, Jesus.

verlos ons, Jesus.

Jesus, hoor ons. Jesus, verhoor ons.

Heer, ontferm U onzer, enz.

Onze Vader, enz.

LAAT ONS BIDDEN.

Heer Jesus-Christus, die gezegd hebt: Vraagt en gij zult verkrijgen; zoekt, en gij zult vinden; klopt, en u zal open gedaan worden; wij bidden U, verleen ons, op onze smeekingen, het gevoelen uwer allergoddelijkste liefde, opdat wij U uit geheel ons hart, door woorden en werken mogen beminnen en nimmer ophouden U te loven. Amen.

LITANIE
VAN ALLE
HEILIGEN.

Heer, ontferm U onzer.
Christus, ontferm U onzer
Heer, ontferm U onzer.
Christus, hoor ons.
Christus, verhoor ons.
God Hemelsche Vader, ontferm U
onzer.
God Zoon, Verlosser der wereld,
ontferm U onzer.
God H. Geest, ontferm U onzer.
H. Drievuldigheid één God, ontferm
U onzer.
H. Maria, bid voor ons.
H. Moeder Gods.
H. Maagd der Maagden.
H. Michaël.
H. Gabriël.
H. Raphaël.
Alle H. Engelen en Aarts-Engelen.
Alle H. Koren der zalige Geesten.
H. Joannes de Dooper.

Bid voor ons.

H. Jozef.
 Alle H. Aartsvaders en Profeten.
 H. Petrus.
 H. Paulus.
 H. Andreas.
 H. Jacobus.
 H. Joannes.
 H. Thomas.
 H. Jacobus.
 H. Philippus.
 H. Bartholomeus.
 H. Mattheus.
 H. Simon.
 H. Thaddeus.
 H. Matthias.
 H. Barnabas.
 H. Lucas.
 H. Marcus.
 Alle H. Apostelen en Evangelisten.
 Alle H. Leerlingen des Heeren.
 Alle H. onschuldige Kinderen.
 H. Stephanus.
 H. Laurentius.
 H. Vincentius.
 H. Fabianus en Sebastianus.
 H. Joannes en Paulus.
 H. Cosmas en Damianus.
 H. Gervasius en Protasius.
 Alle H. Martelaren.

Bid voor ons.

H. Silvester
 H. Gregorius.
 H. Ambrosius
 H. Augustinus.
 H. Hieronimus.
 H, Martinus.
 H. Nicolatus.
 H. Willebrordus.
 Alle H. Bisschoppen en Belijders.
 Alle H. Leeraars.
 H. Antonius,
 H. Benedictus.
 H. Bernardus.
 H. Dominicus.
 H. Franciscus.
 Alle H. Priesters en Levieten.
 Alle H. monniken en kluizenaren.
 H. Maria Magdalena.
 H. Agatha.
 H. Lucia.
 H. Agnes.
 H. Cecilia.
 H. Catharina.
 H. Anastasia.
 Alle H. Maagden en Weduwen.
 Alle Gods lieve Heiligen.
 Wees genadig, spaar ons, Heer.
 Wees genadig, verhoor ons, Heer.
 Van alle kwaad, verlos ons, Heer.

Bid voor ons.

Van alle zonden.
 Van uwe gramschap.
 Vaneen haastigen en onvoorzienen dood
 Van de listen des duivels.
 Van gramschap, haat en kwaden wil.
 Van den geest der onkuischheid.
 Van bliksem en onweder.
 Van den eeuwigen dood.
 Door het geheim uwer H. Mensch-
 wording.
 Door uwe komst.
 Door uwe geboorte.
 Door uw Doopsel en H. vasten.
 Door uw kruis en lijden.
 Door uw dood en begrafenis.
 Door uwe H. verrijzenis.
 Door uwe wondervolle Hemelvaart,
 Door de komst van den H. Geest den
 Vertrooster.
 In den dag des oordeels.
 Wij zondaars. Wij bidden U, verhoor ons.
 Dat gij ons wilt sparen. Wij bidden U,
 verhoor ons.
 Dat gij ons onze zonden kwijtscheldt.
 Wij bidden U, verhoor ons.
 Dat gij U gewaardigt ons tot eene
 ware boetvaardigheid te brengen.
 Wij bidden U, verhoor ons.

Verlos ons, Heer.

Dat gij U gewaardigt uwe H. Kerk
te regeeren en te bewaren.

Dat gij U gewaardigt den Paus en
alle geestelijken in den H. godsdienst
te bewaren.

Dat gij u gewaardigt de vijanden der
H. Kerk te vernederen.

Dat gij U gewaardigt aan alle chris-
ten koningen en prinsen vrede en
ware eendracht te verleenen.

Dat gij U gewaardigt aan alle Chris-
ten volkeren vrede en eendracht
te verleenen.

Dat gij U gewaardigt ons in uwen
H. dienst te versterken en te be-
waren.

Dat gij onze harten tot hemelsche
begeerten wilt opwekken.

Dat gij al onze weldoeners de eeuwige
goederen wilt geven.

Dat gij onze zielen, de zielen onzer
broeders, vrienden en weldoeners,
voor de eeuwige verwerping wilt
behoeden.

Dat gij de vruchten der aarde wilt
geven en bewaren.

Dat gij U gewaardigt aan alle geloo-

Wij bidden U, verhoor ons.

vige afgestorvenen de eeuwige rust te
verleenen. Wij bidden U, verhoor ons.
Dat gij U gewaardigt ons te verhooren.
Wij bidden U, verhoor ons.

Zoon Gods. Wij bidden U, verhoor ons.
Lam Gods, dat wegneemt de zonden der
wereld, spaar ons, Heer.

Lam Gods, dat wegneemt de zonden der
wereld, verhoor ons, Heer.

Lam Gods, dat wegneemt de zonden der
wereld, ontferm U onzer.

Christus, hoor ons.

Christus, verhoor ons.

Onze Vader, enz.

O God, zie toe tot mijne hulp;
Heer, haast U om mij te helpen!

Laat hen beschaamd worden en
blozen, die mij naar het leven
trachten.

Laat hen terugdeinzen en te
schande worden, die mij kwaad
willen!

Laat hen terstond met schaamte
terugkeeren, die zich over mijn
ongeluk verblijden.

Maar dat allen, die U zoeken,
juichen en zich over U verblijden;
en dat zij, die uwe hulp liefhebben,
gedurig zeggen: hoog geprezen zij
de Heer!

En ik, ik ben arm en ellendig:
o God, help mij!

Mijn helper en beschermers zijt
Gij! o Heere vertoef niet!

Eere zij den Vader en den Zoon
en den H. Geest. Gelijk het was
in den beginne en nu en in de
eeuwen der eeuwen. Amen.

V. Maak uwe dienaars zalig.

A. Mijn God, die op U hopen.

V. Wees ons, Heer, een toren van
sterkte.

A. Voor des vijands aangezicht.

V. Dat de vijand tegen ons niets
vermoge.

A. En de zoon der boosheid niet
beproeve ons te schaden.

V. Heer, handel niet met ons naar onze zonden.

A. En vergeld ons niet overeenkomstig onze boosheden.

V. Laat ons bidden voor onzen Paus N.

A. De Heer beware hem, bemoe- dige hem, make hem zalig op aarde en levere hem niet over aan de plannen zijner vijanden.

V. Laat ons bidden voor onze wel- doeners.

A. Gewaardig U, o Heer, allen, die ons weldoen om uwen naam, met het eeuwig leven te vergelden.

V. Laat ons bidden voor de geloof- vigen, die overleden zijn.

A. Heer, geef hun de eeuwige rust en het eeuwig licht verlichte hen.

V. Dat zij rusten in vrede.

A. Amen.

V. Voor onze broeders , die afwezig zijn.

A. Maak zalig uwe dienaren , mijn God ! die op U hopen.

V. Zend hun hulp , Heer ! uit uwe heilige plaats.

A. En uit Sion bescherm hen.

V. Heer , verhoor mijn gebed.

A. En laat mijn geroep komen tot U.

GEBED.

O God , wien het eigen is , altijd barmhartig te zijn , en te sparen , ontvang ons gebed , opdat uwe goedertieren barmhartigheid ons en alle uwe dienaren , die met de ketenen der zonden gebonden zijn , genadiglijk ontbinde.

Wij bidden U ! Heer , verhoor onze ootmoedige gebeden , en spaar degene , die u hunne zonden be-

lijden, opdat Gij ons welwillend vergiffenis en daarbij vrede verleenet.

Heer! toon ons mildelijk uwe onuitsprekelijke barmhartigheid, opdat Gij ons vrij maakt van alle zonden en tevens ook verlost van de straffen, die wij door dezelve verdiend hebben.

O God, die door de zonden beleedigd en door de boetvaardigheid weder verzoend wordt, zie barmhartig neder op het gebed uws volks, dat U ootmoedig smeekt; en keer van ons de geeselen uwer gramschap af, welke wij door onze zonden hebben verdiend.

Almachtige eeuwige God! ontfarm U over uwen dienaar onzen Paus N., en bestier hem door uwe goedertierenheid op den weg der

eeuwige zaligheid, opdat hij door uwe gunst begeere, wat U behagelijk is, en het met alle kracht volbrengende.

O God! van wien de heilige begeerten, de goede raadgevingen en de rechtvaardige werken voortkomen, geef uwen dienaren dien vrede, welken de wereld niet kan geven, opdat terwijl onze harten uwe geboden toegedaan en wij van de vreeze voor vijanden ontslagen, zijn, de tijden door uwe bescherming rustig mogen zijn.

Ontvonk, Heer! door het vuur des Heiligen Geestes, onze nieren en onze harten, opdat wij U met een zuiver lichaam mogen dienen, en met een rein hart behagen.

God, Schepper en Verlosser aller geloovigen! verleen aan uwe die-

naren en dienaressen vergiffenis van al hunne zonden, opdat zij de kwijschelding, waarnaar zij altijd verlangd hebben, door godvruchtige gebeden mogen verkrijgen.

Wij bidden U, Heer! voorkom onze werken door den invloed uwer genade, en voltrek die door uwe medewerking, opdat al onze gebeden en werken altijd door U beginnen, en door U begonnen, ook door U voleindigd worden.

Almachtige, eeuwige God, die heerscht over levenden en dooden, en U aller ontfermt, die Gij voorziet, dat door het geloof en de werken de uwen zullen worden; wij bidden U ootmoedig, dat al degenen, voor wie wij voorgenomen hebben te bidden, hetzij zij

in het leven of reeds overleden zijn, door de voorspraak van al uwe Heiligen, door uwe goeder-tieren genade vergiffenis van al hunne zonden mogen verkrijgen, door onzen Heer Jesus Christus, uwen Zoon, die met U leeft en heerscht in eenheid des H. Gees-tes in alle eeuwen der eeuwen. Amen.

V. Heer! verhoor ons gebed.

A. Laat ons geroep tot U komen.

V. De almachtige en barmhartige
Heer verhoore ons.

A, Amen.

V. Dat de zielen der geloovigen
door Gods barmhartigheid rus-
ten in vrede.

A. Amen.

VOORBEREIDING

TOT HET

H. SACRAMENT DER BIECHT.

God en Vader, hoeveel genade en weldaden hebt Gij mij in mijn leven bewezen! Hoeveel goeds mij gedaan en hoeveel kwaads van mij afgekeerd. Uit geheel mijn hart dank ik U voor uwe liefde en wensch ik, dat alle schepselen in den hemel en op aarde met mij U loven en prijzen in eeuwigheid. Maar ach, wanneer ik bij het herdenken uwer goedheid mijne oogen vestig op mijn afgeloopen leven, dan weet ik niet door al mijn beschaming, wat ik

zeggen zal — ik heb gezondigd, o God, U dikwijls en zwaar beledigd, uw vaderhart bedroefd, uwe liefde veracht en uwe weldaden met den zwartsten ondank vergolden. Ontferm U mijner o God, overeenkomstig uwe groote barmhartigheid, verwerp mij niet en onttrek mij niet den invloed uws H. Geestes. Ach laat mij veeleer door zijn goddelijk licht al mijne zonden kennen, de afschuwelijkheid daarvan inzien en ze met geheel mijn hart berouwen en verafschuwen. Geef mij bovendien de genade ze door eene oprechte belijdenis aan uwen Priester te openbaren, uwer rechtvaardigheid voldoening te geven en door het H. Sacrament der Biecht van alle vlekken der zonden gereinigd te worden.

Kom, o H. Geest, en zend de stralen van uw goddelijk licht over mij neder. Gij zijt een Vader voor den arme; Gij zijt de gever van alle gaven; Gij zijt het licht voor onzen geest en voor ons hart; Gij zijt de verkwikker onzer zielen. Vervul dan o goddelijk Licht mijn binnenste met uwe helderheid, opdat ik al mijne zonden moge kennen, oprecht berouwen en oprecht belijden. Zonder U, o H. Geest is er in ons niets, wat onschuldig is. Reinig dan, ik smeeke het U, wat in mij bezoedeld, besproei met den dauw uwer genade, wat in mij verdord is, genees de vele en diepe wonden mijner ziel. Buig mijn weerspannigen wil, verwarm mijn koud gemoed en regel in mij alles, wat ongeregeld is. O

God, die ons door de verlichting des H. Geestes in de ware wijsheid hebt onderwezen, geef, dat wij door denzelfden Geest mogen inzien, wat goed en heilig is en ons altijd in zijne vertroosting mogen verblijden. Amen.

Hier onderzoekt men zijn geweten. Men doe dit met ernst, wijl de betere inzage onzer misstappen ons des te beter leidt tot een waar berouw en dewijl van het goed ontvangen van het Sacrament der Biecht zoo onbeschrijfelijk veel voor de verbetering onzes levens en voor onze eeuwige zaligheid afhangt. De beste gesteltenis is, ons geweten zoo te onderzoeken als ware dit gewetensonderzoek en ook deze H. Biecht de laatste van ons leven.

GEBED NA HET GEWETENS- ONDERZOEK.

O God eeuwig wijze, alwetende en rechtvaardige, wat zal ik tot U zeggen? Verstomd moet ik staan bij het zien van zooveel zonden, welke ik tegen U, mijn liefdevollen

Vader heb bedreven. Hoe slecht hoe afschuwelijk heb ik toch gehandeld. Gij hebt mij toch zooveel goedheid bewezen en ik , ik heb zelfs uwe gaven en gunsten gebruikt om U te beleedigen. Zoo dikwerf heb ik U beloofd, U te zullen dienen en eeuwig trouw te blijven en toch heb ik U weer verlaten , uw geboden veracht , uw vaderhart bedroefd , mijn heilige beloften geschonden. Zie mij hier aan uw voeten , Vader , als ik U nog zoo noemen mag , ik heb gezondigd tegen den hemel en tegen U. Mijne overtredingen zijn menigvuldiger dan de haren van mijn hoofd. Neen , ik ben niet waardig meer uw kind genoemd te worden. Hoe kondet Gij zooveel geduld met mij oefenen , want Gij zijt voortgegaan

mij uwe liefde en barmhartigheid te toonen terwijl ik U met koudheid en onverschilligheid bleef vergelden. Ach God, het doet mij leed U zoo gehoond te hebben! Geef tranen aan mijne oogen, geef een innig en waarachtig berouw aan mijn hart, opdat ik oprecht en welgemeend boetvaardigheid doe en door een vernederd gemoed en een waarlijk berouwvol hart weer genade en barmhartigheid bij U vinden moge. Ik beken mijne schuld en wil uit liefde tot U met een nederig hart aan den Priester, uw plaatsbekleeder, al mijne zonden oprecht belijden. Moge, o God, mijne boete U aangenaam zijn en Gij mij vergiffenis schenken om Jesus wille.

Goede Jesus ik sta beschaamd over mijne handelwijze. Gij leedt

en stierft voor mij en ik leefde voor de zonde en voor mijne hartstochten. Gij hebt aan mij gedacht vóór dat ik U kende en ik vlocht U door mijn zonden een kroon van bittere doornen; Gij hebt mij bemind, voor dat ik was geschapen en ten dank heb ik U beloond met wreede geeselslagen. Gij hadt uw Hart geopend aan het Kruis door zulk een diepe wonde om mij te redden en mij vrede en geluk op deze wereld te schenken; en ik heb dat teederminnend Hart verscheurd door mijn geluk en vrede te zoeken bij uw grootste vijanden. Gij leedt en stierft voor mij aan uw smartvol Kruis en, als ware dat ontzettend Offer voor mij ondankbare eenmaal niet genoeg, ik heb U honderd en duizendmaal gekruisigd door

mijn zonden. En dat alles voor een verachtelijk, wereldsch goed; voor een onheilig en afschuwelijk genot, voor een denkbeeldig, ijdel en vluchtig vermaak. Die nietigheden, die verachtelijkheden, neen die afschuwelijkheden wogen bij mij zwaarder dan al uw goedheid en al uw liefde, dan al uw weldaden; zwaarder dan de kostbare en oneindige prijs uws Bloeds. O Jesus als ik nadenk, wat Gij voor mij geweest zijt en hoe ik U heb vergolden, wat ben ik dan een monster geworden van ondankbaarheden. Ik heb mijn bedorven wil gesteld en doorgedreven tegen uwen heiligsten wil, ik heb de voldoening der laagste hartstochten zoeter geacht dan de gehoorzaamheid aan uwe heilige geboden, ik heb

de erfenis des hemels, door U voor mij zoo duur gekocht, versmaad en aan de eeuwigheid der hel de voorkeur gegeven; ik heb uw vriendschap, de genade en het kindschap Gods, met voeten getreden. Ik heb uwe goddelijke Majesteit getrotseerd, uwe rechtvaardigheid getart, uwe goedheid miskend, uwe almacht gehoond en met uwe barmhartigheid gespot. Hoe kon de hemel het aanzien en mij niet treffen met zijn wrake! Hoe kon de aarde er getuige van zijn en zich niet openen om mij te verdelgen! Hoe kon de hel, door zooveel snoodheid geopend onder mijne voeten, nog dralen mij voor eeuwig te verslinden! Ach, het was uwe goedheid, uw geduld, uwe barmhartigheid, die het niet gedoogde. O goede

Herder, die mijne arme zondige ziel zoozeer beminde, wat heb ik U miskend. Zie mij hier aan uw voeten, neen ik ben niet waardig uw broeder, uw kind te heeten; ik ben het verloren schaap, dat slechts van U redding wacht; de verloren zoon, die de minste wezen wil van uw getrouwen, indien Gij mij weder opneemt in het huis uws Vaders. Tot uwe voeten vlucht ik, waar zoovele zondaren genade en medelijden hebben gevonden; aan uw Kruis klem ik mij vast, waar Magdalena zoo bitter hare zonden beweende. Gij wilt niet den dood des zondaars maar zijne bekeering en zijn leven. Almachtige Jesus, ontferm U dan over mij en gelijk Gij eens uwe barmhartige oogen op Petrus hebt gevestigd en

hem tot een innig, oprecht en blijvend berouw bewogen hebt, sla zoo thans op mij uw oogen, opdat mijn hart geheel worde omgekeerd en door bitter berouw en door uw kostbaar Bloed van alle zonden gereinigd worde.

Thans doet het mij leed uit den grond mijns harten, dat ik U, mijn Schepper en Verlosser, mijn Heer en God, die eens mijn strenge Rechter wezen zult, mijn hoogste Goed zoo dikwijls en zoo zwaar beleedigd heb. Niet om de schrikkelijke straf alleen, die ik zoo terecht verdiend had, niet om de eeuwige verwerping van U, ach neen, meer nog omdat ik U, die mij zoozeer beminde, die mij met zooveel geduld afwachtte, die mij met zooveel barmhartigheid behan-

•

delde , omdat ik U oneindig be-
minnelijke zoo afschuwelijk mis-
kend en beleedigd heb. O Jesus
uit liefde bovenal tot U heb ik
thans berouw over al de zonden
mijns levens , doch om de liefde
uws Harten , dat mij zoolang ver-
dragen heeft, bezweer ik U o Jesus,
schenk mij vergiffenis en neem mij
nogmaals in genade aan. Handel
niet met mij naar mijn verdienste
maar gelijk Gij altijd deedt, over-
eenkomstig uwe oneindige goedheid
en barmhartigheid. Laat mij uw
genade en vriendschap weer ver-
werven , want ik wil voortaan niet
meer zondigen. Dit voornemen ,
mijn God, zal vast zijn, want liever
wil ik sterven dan U op nieuw belee-
digen ; dit voornemen zal algemeen
zijn, want aan alle zonden en alle

gehechtheid aan de zonden zeg ik voor eeuwig vaarwel. Dit voorne-
men zal werkdadig zijn, want wat
het mij ook kosten moge, ik wil
de gelegenheid, waarin ik ben ge-
vallen voor goed ontvluchten; ik wil
de bekoringen met ernst bestrijden,
ik wil liever alles lijden, alles ver-
duren dan nogmaals mijn belofte van
U getrouw te blijven, te verbreken.

NA DE H. BIECHT.

Mijn God, welk een wonderbare
verandering heeft er in mij plaats
gehad, hoe gevoel ik mij tevreden
en verblijd; mijn geweten is we-
derom in rust en mijn hart door-
stroomt weer het zoet gevoel uwer
liefde, een gevoel als ware ik van
den dood teruggekeerd tot het leven.

Heb dank, o God, want dat is het uitwerksel uwer genade aan het H. Sacrament der Biecht verbonden; heb dank omdat Gij U mijner hebt ontfermd, den zwaren last mij van de schouders genomen en de boeien hebt verbroken, die mij aan de zonden en aan den duivel geketend hielden.

Waar heb ik dat mede verdiend, o God van liefde? U zij dank en lof in eeuwigheid. Goede Engel, die mijn beschermer zijt, wil in mijne plaats mijn barmhartigen Verlosser dank betuigen; Gij alle Engelen des hemels, gij heilige en zalige Geesten offert uw verdiensten, uw vereering en dankbaarheid voor mij tot dankbetuiging aan God op.

Voortaan, o Heer, wil ik niet meer zondigen. Na zooveel goed-

heid en barmhartigheid van U te hebben ondervonden, na zoo plechtig U beloofd te hebben niet slechts de zonden maar ook de gelegenheden tot de zonde te vluchten, alle aanlokselen en bekoringen te bestrijden en U getrouw te blijven al mocht het mij het leven kosten. — o God, welk een monster zou ik moeten zijn van ondankbaarheid en overmoed indien ik wederom terugkeerde op de oude, booze wegen. Neen, ik herhaal het U, aan de voeten van U, barmhartige, goedige Jesus neergeknield en met een hart vol rouwe, des te dieper nu ik zooveel liefde van U ondervond, ik wil de zonde haten en verafschuwen; ik wil breken met alles, wat mij belet U te beminnen en getrouw te blijven; ik

wil de deugd beoefenen, mijne hartstochten bestrijden en door strijd en inspanning mijner krachten U eenigzins voor al uw liefde, voor al uw geduld, voor uwe onbeschrijflijke ontferming beloonen.

Ach God, maar Gij kent mijne zwakheid; naarmate ik hechter voornemens leg aan uwe voeten, zal ook de bedorvenheid met woester aanvallen mij tot het afgezworen kwaad trachten terug te slepen. O wil mijn Helper, wil mijn Redder en Verlosser zijn. Voltooi, wat Gij in de eindelooze ontferming uws Harten in mij begonnen zijt. O God ik smeeek U thans vurig en ik wil voortaan U dagelijks daarom smeecken, geef mij de genade der volharding. Laat mij liever sterven dan U nogmaals te beleedigen.

Heilige, onbevleete Maagd Maria, goede Moeder, teedere toevlucht der zondaren, aan wier voorspraak ik wellicht alleen te danken heb, dat Jesus uw Zoon mij met zooveel barmhartigheid in zijn vriendschap en genade nogmaals heeft aangenomen, o Maria, hulp der Christenen, blijf voor mij bidden, blijf voor mij zorgen en verkrijg mij de genade veeleer te sterven dan nogmaals de liefde en de vriendschap van uwen eenigen Zoon te verliezen. Ik stel mij geheel onder uwe hoede; ik geef mij geheel aan U tot eigendom. O Moeder der Barmhartigheid neem mij aan en beschouw mij als uw eigendom en wil mij als zoodanig tegen al mijn vijanden verdedigen. Amen.

VOORBEREIDING

TOT DE

H. COMMUNIE.

Met eerbied werp ik mij voor
U neder, in het heiligst Sa-
crament verborgen God, en betuig
U mijn levendig geloof, dat Gij daar
waarachtig tegenwoordig zijt; dat
ik in de H. Communie zal ontvan-
gen uw allerheiligst Lichaam en
Ziel en uwe Godheid tevens; dat
ik zal ontvangen den tweeden Per-
soon der allerheiligste Drievuldig-
heid, die uit louter barmhartige
liefde jegens mij zich omkleedde
met een menschelijk lichaam, in

eene stal werd geboren, in armoede en versmading leefde en stierf aan een kruis onder de bitterste smarten; dat ik zal ontvangen dienzelfden Godmensch, die ten derde dage wederom glorierijk opstond uit de dooden, ten Hemel klom, thans zetelt aan de rechterhand des almachtigen Vaders en eens zal wederkeeren om alle menschen te oordeelen. Ik geloof, dat ik zal ontvangen hetzelfde H. Bloed, dat Gij mijn Jesus met zooveel overvloed vergoten hebt in den hof van Gethsemane, in de geeseling, bij de kroning, langs de straten van Jerusalem en tot den laatsten druppel op den berg van Calvarie. Ik geloof, dat ik zal ontvangen uwe Godheid, die mij met eene eeuwige liefde heeft bemind en van alle

eeuwigheid aan mijne redding en zaliging heeft gedacht. Doch met U zullen komen in mijn hart de Vader en de H. Geest, waardoor mijn binnenst een hemelsch paradijs zal worden, wanneer Gij, onder de nederige gedaante van Brood uwe ongenaakbare Majesteit verbergend, in mijn hart zult nederdalen. Dat is het geloof uwer H. Katholieke Kerk; dit geloof ook ik, mijn God, en voor dat geloof wil ik met uw genade mijn bloed en leven ten beste geven.

Een God nederdalen in mij ! De H. Drievuldigheid zal bezit nemen van mijn hart ! O liefdevolle Jesus die alles vermoogt en alle harten buigen kunt naar uwen wil, sla een blik van ontferming op mij want ik ben niet in staat voor zulk een bezoek eene passende woning

Heilige, onbevleete Maagd Maria, goede Moeder, teedere toevlucht der zondaren, aan wier voorspraak ik wellicht alleen te danken heb, dat Jesus uw Zoon mij met zooveel barmhartigheid in zijn vriendschap en genade nogmaals heeft aangenomen, o Maria, hulp der Christenen, blijf voor mij bidden, blijf voor mij zorgen en verkrijg mij de genade veeleer te sterven dan nogmaals de liefde en de vriendschap van uwen eenigen Zoon te verliezen. Ik stel mij geheel onder uwe hoede; ik geef mij geheel aan U tot eigendom. O Moeder der Barmhartigheid neem mij aan en beschouw mij als uw eigendom en wil mij als zoodanig tegen al mijn vijanden verdedigen. Amen.

VOORBEREIDING

TOT DE

H. COMMUNIE.

Met eerbied werp ik mij voor U neder, in het heiligst Sacrament verborgen God, en betuig U mijn levendig geloof, dat Gij daar waarachtig tegenwoordig zijt; dat ik in de H. Communie zal ontvangen uw allerheiligst Lichaam en Ziel en uwe Godheid tevens; dat ik zal ontvangen den tweeden Persoon der allerheiligste Drievuldigheid, die uit louter barmhartige liefde jegens mij zich omkleedde met een menschelijk lichaam, in

eene stal werd geboren, in armoede en versmading leefde en stierf aan een kruis onder de bitterste smarten; dat ik zal ontvangen dienzelfden Godmensch, die ten derde dage wederom glorierijk opstond uit de dooden, ten Hemel klom, thans zetelt aan de rechterhand des almachtigen Vaders en eens zal wederkeeren om alle menschen te oordeelen. Ik geloof, dat ik zal ontvangen hetzelfde H. Bloed, dat Gij mijn Jesus met zooveel overvloed vergoten hebt in den hof van Gethsemane, in de geeseling, bij de kroning, langs de straten van Jerusalem en tot den laatsten druppel op den berg van Calvarie. Ik geloof, dat ik zal ontvangen uwe Godheid, die mij met eene eeuwige liefde heeft bemind en van alle

eeuwigheid aan mijne redding en zaliging heeft gedacht. Doch met U zullen komen in mijn hart de Vader en de H. Geest, waardoor mijn binnenst een hemelsch paradijs zal worden, wanneer Gij, onder de nederige gedaante van Brood uwe ongenaakbare Majesteit verbergend, in mijn hart zult nederdalen. Dat is het geloof uwer H. Katholieke Kerk; dit geloof ook ik, mijn God, en voor dat geloof wil ik met uw genade mijn bloed en leven ten beste geven.

Een God nederdalen in mij! De H. Drievuldigheid zal bezit nemen van mijn hart! O liefdevolle Jesus die alles vermoogt en alle harten buigen kunt naar uwen wil, sla een blik van ontferming op mij want ik ben niet in staat voor zulk een bezoek eene passende woning

te bereiden. Ach ik ben een arm zondaar, nauwelijks weer rein gewasschen door uwe ontferming in het Sacrament der Biecht; ik ben een ondankbare ziel, die zooveel gunsten en weldaden van God heb miskend en vergeten; ik ben dezelfde, die uwe onverklaarbare liefde onbeantwoord liet en in plaats van U te beminnen, mijn hart wegschonk aan aardsche ijdelheden, aan bevrediging van de laagste harts-tochten, aan de zonde en uw grootsten vijand. Ik ben dezelfde, die zoo dikwerf de eeuwige verwerping heb verdiend en reeds zou begraven zijn in den eeuwigen kerker der vergelding, hadde uwe eindelooze goedheid mij niet zoo lang verdragen, mij opgezocht en afgewacht en nogmaals teruggevoerd

aan uw teederminnend goddelijk Hart. O Jesus, welke liefde schonkt Gij mij, hoe belangloos en onverdiend, doch hoe zal dat arm, elendig, bedorven hart uw woning worden als Gij uw liefde niet tot hooger toppunt voert en zelf daarin eene woning voor de Godheid wilt bereiden. Met heilig vertrouwen dan smee ik U o Heer, bereid mijn hart voor uwe komst, ik stel het thans geheel ter uwer beschikking, handel daarin naar uw goddelijk welbehagen.

O mocht mijn hart vlammen van liefde jegens U, o konde ik U beminnen, gelijk zooveel Heiligen U beminden. O konde ik U beminnen met de liefde van alle Heiligen, met de liefde waarmede uwe H. Moeder U beminde. Hoe zwak

naar mijn vermogen, mijne liefde voor U zij, toch verklaar ik U o God, ik heb U lief omdat Gij het eenigst en hoogste goed zijt, de eenigst waardige, bovenal bemind te worden. Ik heb U lief omdat Gij mij zoo onverdiend tot het waar geloof geroepen hebt, omdat Gij mij verlost hebt voor zulk een duren prijs, omdat Gij mij, on dankbare, die dat alles had verge ten en zoo dikwerf in de zonde herviel, omdat Gij mij zoo met een hart vol teederheid en liefde hebt verdragen. Ik heb U lief, omdat Gij mij voor weinig oogen blikken nog opnieuw al mijn zon den hebt kwijtgescholden, aan de hel ontruikt en aan uw H. Hart ge sloten hebt, omdat Gij mij uw eigen Vleesch en Bloed, uwe Mensch-

heid en uw Godheid meê wilt deelen en één met mij wilt worden. O Jesus hoe zou ik U niet minnen, die mij het eerst bemind hebt; hoe zou ik U niet minnen, die mij beminde ofschoon ik U verliet en door de zonde uw teeder Hart zoo bitter bedroefde; hoe zou ik U niet minnen, die in mijn ellendig hart met al uw goddelijke liefde wilt nederdalen.

O Jesus, ja ik heb U lief, ik bemin U met geheel mijn hart, met geheel mijn geest, met al mijn krachten, ik bemin U boven al en alles slechts om U alleen. Amen.

GEBED VAN DEN H. THOMAS VAN
AQUINEN.

Almachtige, eeuwige God, zie ik
kom tot het heiligst Sacrament van

uw eeniggeboren Zoon onzen Heer
Jesus Christus. Ik kom als een
zieke tot den geneesheer, als een
onreine tot de bron van zuiverheid
en barmhartigheid, als een blinde
tot het eeuwig, onveranderlijk licht,
als een arme en behoeftige tot den
Heer des hemels en der aarde.
Daarom smee ik U, om den over-
vloed uwer eindelooze vrijgevigheid,
wil mijne ziekte genezen, wil mij
van alle smetten reinigen, wil mijne
oogen openen, mijne armoede ver-
rijken, mij arme aan verdiensten
bekleeden met de heerlijkheden
uwer genade, opdat ik het Brood
der Engelen, den Koning der Ko-
ningen, den Heer en Meester van
alles wat bestaat, met zulken eer-
bied, met zoo diepe nederigheid,
met zooveel berouw en godsvrucht,

met zulk een zuiver en geloofvol hart en in zulke heilige gesteltenis moge ontvangen, dat het mijner ziel ter eeuwige zaligheid verstrekt.

Geef mij de genade, niet slechts uiterlijk het Lichaam en Bloed mijns Heeren te ontvangen, maar ook innerlijk aan de kracht en de uitwerking daarvan deelachtig te worden. O God vol teederheid en zachtmoedigheid laat mij het Lichaam en Bloed van uwen eeniggeboren Zoon, dat Hij uit de onbevleete Maagd Maria heeft aangenomen zoo genieten, dat ik daardoor één worde met zijn geestelijk Lichaam en een der ledematen van welke Hij het hoofd is.

Liefdevolste Vader, schenk mij de genade uwen eeniggeliefden Zoon, wien ik thans op mijne pel-

grimsreize onder de gedaante van brood verborgen ontvang, eenmaal met ontsluitend aangezicht te mogen aanschouwen, Hem, die met U en den H. Geest leeft en regeert van eeuwigheid tot eeuwigheid. Amen.

GEBED VAN DEN H. BERNARDUS.

O hooggeprezen Maagd, die genade hebt gevonden in Gods oogen; der wereld het leven hebt gebracht en de Moeder onzer zaligheid zijt, gedoog, dat ik aan uwe hand toegang vinde tot uwen Zoon, opdat Hij, die ons door U gegeven werd, ons ook door U in genade aanneeme. Ik ben een zondig mensch, die Gods rechtvaardige straffen heb verdiend, ach moge uwe zonde-loosheid mij bij Hem verontschul-

digen. Ik ben hoovaardig en vol eigenliefde, moge uwe nederigheid die den Heer zoo welbehagelijk was voor mij vergiffenis verwerven. Vele zonden heb ik bedreven, moge uwe groote liefde ze verdelgen en voor God onzichtbaar maken. Uwe roemvolle vruchtbaarheid verwerf mij de genade vruchtbaar te worden in goede werken. O Gij onze Vrouwe, onze Middelaressen, onze Voorspreekster beveel ons aan uwen Zoon, verzoen ons met uwen Zoon, vertoon ons aan uwen lieven Zoon. Verwerf ons, o onbeschrijflijk Gezegende, door het voorrecht, dat gij hebt verdiend, door de bron van alle barmhartigheid, die gij ter wereld hebt gebracht, dat uw Zoon Jesus Christus onze Heer, de eeuwig

boven alles geprezen God, die zich gewaardigd heeft door uwe bemiddeling zich met onze zwakheid en ellende te bekleeden, ons op uwe voorspraak zijner heerlijkheid en zaligheid deelachtig make. Bid voor ons vooral in deze ure, opdat ik Jesus in zijn heiligst Sacrament met zulke reinheid des harten, met zulke innigheid en geheele toewijding mijner ziel ontvang, gelijk gij Hem van den H. Geest ontvangen hebt, toen gij den Engel antwoordet: Zie de dienstmaagd des Heeren, mij geschiede naar uw woord.

GEBED VAN DEN H. EPHRAIM.

O Moeder des Lichts dat nooit ondergaat, roemrijke Koningin, heilige Maagd Maria hoor naar

mijn klagen en mijn zuchten, nu ik uit den diepen nacht der zonde, in het midden der duisternis en der schaduwen des doods tot U mijn stem verhef. Ik ongelukkige, heb mij afgekeerd van God, ik ben het gezelschap der Engelen ontloopen en tot mijn rechtvaardige straf voor mijn verkeerden wil gesloten buiten het land des lichts en des vredes. Schrikkelijke gedachte! Hoe heeft God al mijn boosheid verdragen en mij niet terstond levend in de hel geworpen! Doch Gij liefderijkste Koningin hebt mij verlorene het leven gered en in afwachting mijner boete mijn heil gezocht. Geef mij dan ook, o goedigste Koningin, vermorzeling des harten en waar berouw; geef aan mijn boezem niet onderbroken

zuchten en aan mijn oogen stroomen van tranen opdat ik, daardoor gewasschen en gereinigd, wederom verdiene het hemelsch licht van uw blijdemakend en liefelijk aangezicht te aanschouwen. Mocht ik U zien met de oogen mijner ziel, o Onbevleete, opdat de duistere nacht des doods mij werde omgekeerd in een blijden zonnigen dag des heils !

Gij vermoogt alles bij God, dien Gij op wonderbare wijze ter wereld hebt gebracht. O Moeder van mijn God, verheven zijt Gij boven alle gedachten van mijn geest, boven alle woorden van mijnen mond.

O Maagd voortreffelijker dan alle maagden, door wie de in zonde gevallen menschelijke natuur met God wederom verzoend en met zijn zalige natuur in den Persoon

uws Zoons wonderbaar is vereenigd, neem mij onder uwe bescherming, o barmhartige Moeder van den barmhartigen God en stem uw en grootmoedigen Zoon goedgunstig voor mij.

Zie, ik een onreine, innerlijk zoo bedorven, verlang te naderen tot de onbevleete en vreeswekkende geheimen van zijn Vleesch en Bloed. Doch ik vrees, als een onwaardige van het hemelsch gastmaal uitgesloten en gelijk de gast, die zonder feestkleed ter bruiloft was gekomen, in plaats der goddelijke genade deelachtig te worden, met gebonden handen en voeten in de eeuwige duisternis te worden geworpen. Indien ik echter, afgeschrikt door mijne onwaardigheid, langen tijd van het Brood

des Levens en den kelk des heils verwijderd blijf, dan vrees ik van den anderen kant, het leven mijner ziel te verliezen en der eeuwige zaligheid niet deelachtig te zullen worden. Zoo ben ik dan benauwd van alle zijden, ik vind geen uitweg en weet niet, wat te doen. Laat, o zuiverste Koningin, uw Hart getroffen worden door mijne ellende; maak gebruik van de vrijheid, waarmede eene moeder tot haren zoon kan spreken, bij God uwen Zoon. Verwerf mij de vergiffenis mijner zonden en bereid Gij zelf mij voor, opdat ik het brandend en verlichtend vuur der goddelijke geheimen in mijn hart waardig mag ontvangen. Ja, gezegende Koningin, neem het armelijk en waardeeloos smeeken van uwen dienaar

aan en breng redding aan mijne ziel, die te gronde dreigt te gaan; opdat ik, door uwe gunst en bescherming ten heile gevoerd, U dankbaar love en eens waardig worde in eeuwigheid te loven en te aanbidden de allerzaligste Drievuldigheid. Amen.

VURIGE VERZUCHTINGEN KORT VOOR
DE H. COMMUNIE.

Kom Heer Jesus, kom spoedig en wil niet dralen! Kom liefdevolle Geneesheer de wonden mijner zonden genezen. Kom hemelsche Herder om het arme schaap, dat van U afdwaalde, op te nemen en aan uw Hart te drukken. Kom liefdevolle Vader en troost het verloren kind, dat zijne ondankbaarheid en miskenning beweent en om vergiffenis smeekt aan uw goddelijk Va-

derhart. Kom minnelijkste Bruidgom mijner ziel om van mijn arm hart geheel en onherroepelijk bezit te nemen. Voortaan zal het U toebehooren en geheel U toebehooren, voor eeuwig.

Vaarwel wereld, vaartwel wereldsche ijdelheid en vergankelijkheden vaartwel hartstochten en lusten te lang gediend, vaartwel alle aard-sche gehechtheden! wijkt, wijkt verre van mij!

O wat is het zoet en zalig U te beminnen o mijn God, weldra zult Gij geheel de mijne en ik de uwe zijn; weldra zal ik aan uw heiligen disch een blijvend verbond van vrede en liefde met U sluiten. O Engel Gods, die mijn beschermer zijt, o heilige Patronen, wier naam ik draag en die zoo dikwijls

ten mijnen heile voor Gods troon hebt gesproken, moogt gij getuigen zijn van dat zalig, zoet verbond tusschen Jesus en mijn hart.

O heiligste der maagden, mijne onbevleete Moeder, zijt Gij mijn middelaressen en schenk mij, uwen Zoon met al die moederlijke teederheid en liefde, waarmede gij Hem in Bethlehems stal aan de herders hebt geschonken.

Kom o Jesus! ik kom tot U, vergeef mij alles en maak mij welgevallig aan uw Hart en in uw oogen. Ach ik ben niet waardig dat Gij uw intrek in mij neemt, doch één woord, Almachtige, oneindig Goede is U voldoende, o spreek dat woord en mijn hart en ziel zal voor U in eene waardige woonplaats worden herschapen.

NA DE H. COMMUNIE.

O goddelijk minnenswaardige,
o zoetste troost mijns harten, mijn
eenigste steun, o leven van mijn
leven, zuiverste Bruidegom mijner
door U verlostte ziel, dierbare Jesus,
mijn levensvoedsel zijt hartelijk
welkom. O ik ben gelukkig U mijn
eigendom te noemen. Gij zijt geheel
mijn eigendom, want onder broods-
gedaante hebt Gij U geheel aan mij
als geestelijke spijs geschonken.

Dank, eeuwig, eeuwig dank,
voor uwe grenzelooze goedheid,
liefde en barmhartigheid jegens mij!
O Tronen en Machten des hemels,
Cherubijnen en Serafijnen; O Gij
Aartsengelen en Engelen, die daar-
boven den troon van God omgeeft,
bedankt, looft en prijst in mijne
plaats mijn goddelijken Verlosser

voor zijne goedheid jegens mij. O Moeder van Jesus en mijne Moeder, H. Josef, mijne H. Patronen, alle Heiligen des hemels biedt uw vereering, uwe aanbidding en verdiensten Jesus aan om Hem te danken voor zijne onuitsprekelijke goedheid jegens mij. Goede Jesus, duld, dat ik de eindelooze verdiensten van uw heilig lijden en sterven; de liefde, welke Gij ons zondaren door de instelling van dit H. Sacrament hebt betoond, en door uw verblijven daarin met ons dag en nacht, blijft betoonen — U thans aanbiede en offere om U te bedanken voor de groote genade, welke Gij mij in deze H. Communie hebt bewezen. Ach mocht ik U naar waarde kunnen danken voor uwe liefdevolle ontferming voor uwe onverklaarbare

NA DE H. COMMUNIE.

O goddelijk minnenswaardige,
o zoetste troost mijns harten, mijn
eenigste steun, o leven van mijn
leven, zuiverste Bruidegom mijner
door U verlostte ziel, dierbare Jesus,
mijn levensvoedsel zijt hartelijk
welkom. O ik ben gelukkig U mijn
eigendom te noemen. Gij zijt geheel
mijn eigendom, want onder broods-
gedaante hebt Gij U geheel aan mij
als geestelijke spijs geschonken.

Dank, eeuwig, eeuwig dank,
voor uwe grenzelooze goedheid,
liefde en barmhartigheid jegens mij!
O Tronen en Machten des hemels,
Cherubijnen en Serafijnen; O Gij
Aartsengelen en Engelen, die daar-
boven den troon van God omgeeft,
bedankt, looft en prijst in mijne
plaats mijn goddelijken Verlosser

voor zijne goedheid jegens mij. O Moeder van Jesus en mijne Moeder, H. Josef, mijne H. Patronen, alle Heiligen des hemels biedt uw vereering, uwe aanbidding en verdiensten Jesus aan om Hem te danken voor zijne onuitsprekelijke goedheid jegens mij. Goede Jesus, duld, dat ik de eindelooze verdiensten van uw heilig lijden en sterven; de liefde, welke Gij ons zondaren door de instelling van dit H. Sacrament hebt betoond, en door uw verblijven daarin met ons dag en nacht, blijft betoonen — U thans aanbiede en offere om U te bedanken voor de groote genade, welke Gij mij in deze H. Communie hebt bewezen. Ach mocht ik U naar waarde kunnen danken voor uwe liefdevolle ontferming voor uwe onverklaarbare

goedheid! Ik ben zoo dankbaar en zoo blijde, dat ik U nu geheel toebehoor. Wat zal mij nog van U verwijderen, wat ooit van U scheiden? Ik wil geheel de uwe zijn en blijven. Ach ja, lieve Jesus, blijf eeuwig in mijn hart! Wel was het eertijds een wreed ondankbaar hart voor U, ach harder dan het rustbed uwer kribbe, doch uwe grenzelooze liefde en barmhartigheid, die niet weigerde voor mijn geluk in een armen stal, in een harde houten krib te rusten, heeft niet geweigerd in mijn arm, ellendig hart te dalen. Gij, die het huis van den Farizeeër binnen-tradt om Magdalena's hart met berouw en liefde te vervullen en in een teeder minnend hart te veranderen; Gij, die zoo bereid-

vaardig naar de woning van den honderdman gingt om zijn armen, zieken knecht te genezen, Gij zijt ook tot mij gekomen, ach ik smeeke U om mijn hart geheel te verteren met berouw, geheel te ontvlammen met uw liefde en van alle zonde en gehechtheid aan de zonde te genezen. Zijt hartelijk welkom dan, zijt voortaan Heer en Meester in mijn hart. Heersch over mijn geheugen, opdat het altijd en bij alles zich aan U herinnere. Heersch over mijn zwak verstand opdat het altijd en bij alles aan uwe vorstelijke grootheid, liefde en barmhartigheid denke. Heersch over mijnen wil, opdat ik geen verlangen, geen begeerten, geen wenschen meer ontware dan die U tot eere, tot dank en wederliefde strek-

ken. Heersch over alle mijne zinnen, innerlijk en uiterlijk, opdat zij altijd en in alles U blijven toegewijd. Aan U behooren mijne oogen, aan uwe eer mijn tong, aan uwen dienst mijn handen en voeten, aan U behoort alles, wat ik ben — nooit of nimmer wil ik der gevloekte zonde meer behooren!

Ach konde ik de dagen, het ongelukkig leven herroepen, waarin ik U o goede Jesus zoo bitter heb miskend, waarin ik koud was voor uwe zoete liefde en als een blinde wandelde en leefde ver van U. Doch geene zonde meer, o liefdevolle Meester, in eeuwigheid geen miskenning, geen ondankbaarheid, geen zonde meer. Wil Gij met de almachtige kracht uwer genade die voornemens mijns harten be-

zegelen en bestendigen. Gij, die
 thans in mijn hart verwijlt, Gij
 ziet het, barmhartige Bruidegom, dat
 het zoo oprecht gemeend deze
 voornemens maakt, doch wat ver-
 mag ik zonder U, wat zijn mijn
 plannen als Gij mij niet helpend
 ter zijde staat. O Jesus, die zelf
 deze oprechte voornemens in mij
 hebt opgewekt, wil voltooien, wat
 Gij in mij begonnen zijt. Geef
 mij de genade der volharding. Ach
 Heer ik ben een blinde ik ben een
 melaatsche, ik ben een door aller-
 lei vijanden bestormde, daarom
 smee ik U met den blinde van
 het Evangelie: Ach Heer, dat ik
 zien moge! Hij vraagde U het
 lichamelijk licht, het licht der
 oogen, ik smee U om geestelijk
 licht, licht voor mijne ziel; geef

Heer, dat ik U kenne en mij zelve kenne. Mij zelve als eene diepte van ellende en verachtelikheden, U als een diepte van schoonheid, volmaakheden en eindelooze goedigheid. Dan vraag ik U, wat de melaatschen vraagden op uwen weg naar Jerusalem: ach Heer, indien Gij wilt, Gij kunt mij reinigen. Zij smeekten rein te worden naar het lichaam, ik smeeke U mij te reinigen van de melaatschheid mijner ziel. Zuiver mij, o Heer, van alles, wat mishaaft aan uwe zuivere oogen en geef, dat mijn hart nooit meer bezoedeld worde door eenige vrijwillige zonde of ontrouw aan uwe liefde.

Eindelijk vraag ik U, o Heer, wat de Apostelen van U smeekten toen zij U angstig opwekten te midden van den storm: ach Jesus red mij,

laat mij niet vergaan te midden mijner geestelijke vijanden. Zij smeekten U gered te worden in den storm, ik smee U mij te redden uit de booze, stormachtige wereld. Te midden van zooveel gevaren, te midden van zooveel aanvallen, van zooveel bekoringen en gelegenheden tot zonden, ach Heer maak mij waarlijk deugdzaam, maak mij heilig, spoedig heilig, meer beminnelijk in uw oogen! Ik vraag aan de macht uwer eindelooze goedheid niet te veel, want uw goedheid en macht kennen geen grenzen. Geef dan dat deze H. Communie de grondslag zij van een heilig, U welgevallig leven, het zegel van een eeuwig verbond tusschen U en mij, het onderpand mijner eeuwige zaligheid. Amen.

GEBED VAN DEN H. BONAVENTURA.

Doorboor, o zoetste Jesus, geheel mijn ziel met de lieflijke en heiligende vlammen uwer liefde, met die ware, zuivere en heiligste liefde, waardoor uwe leerlingen gloëiden, opdat geheel mijn hart van zoet verlangen naar U verkwijne, naar U smachte, naar uw heilig bijzijn verzuchte en niets meer zoo vurig wensche als ontbonden te worden en met U te zijn. Geef, dat ik voortdurend naar U hongere, naar U de spijs der Engelen, de verkwikking der heilige zielen, ons dagelijksch, bovennatuurlijk Brood, waarin alle zoets, al wat smakelijk, lieflijk en aantrekkelijk is, verwijlt. Laat voortdurend mijn hart verlangen naar U, dien de Engelen

tot hun zaligheid aanschouwen ,
laat het binnenste mijner ziel geheel
vervuld worden door den zoeten
smaak dezer hemelsche spijs. Naar
U moge ik onophoudelijk dorsten,
o Bron des eeuwigen levens , Bron
des eeuwigen lichts , stroom van
zaligheden en overvloed van Gods
huis. O goedigste Jesus ! dat mijne
ziel altijd naar U verlange, U zoeke,
U vinde, naar U streve, U bereike,
U beschouwe, van U spreke en
alles doe tot lof en verheerlijking
van uwen naam met nederigheid en
bescheidenheid , met heilige liefde
en vreugde , met opgeruimdheid
en hartelust en met volharding tot
mijn laatsten snik. Zijt gij alleen
mijne hope , mijn uitkomst , mijn
rijkdom , mijn verkwikking , mijne
blijdschap , mijne vreugde , mijn

rust en vrede, mijne toevlucht, mijne hulp, mijne wijsheid, mijn deel, mijn bezit en mijn schat, waarin mijn gemoed en mijn hart nu en altijd vast en onwrikbaar gegrondvest zij. Amen.

SLUITGEBED NA DE H. COMMUNIE.

O goedigste Maagd en Moeder Gods Maria, zie welke groote dingen de Heer, die machtig is in ontferming, aan mij heeft gedaan. Uw eeniggeboren Zoon, Jesus Christus, dien gij van den H. Geest ontvangen en in uwen maagdelijken Schoot gedragen hebt, heeft door de H. Communie mij opgezocht en in mijn hart gerust. Liefderijkste Beschermster, teederste der moeders heb medelij met mij en verstoot mij niet, nadat uw goddelijke Zoon mij

zulk eene onbeschrijflijke genade heeft bewezen. Wat wilt gij liever, Gij, die uw goddelijk Kind zoozeer bemint, dan dat ik uw Jesus ook beminnen zal. Wat wenscht Gij vuriger Gij, die uw goddelijk Kind hebt afgestaan tot verlossing dezer wereld, dan dat ik door Jesus verlost en zalig moge worden. O bid dan voor mij bij uwen Zoon, dat Hij mij altijd genadig en barmhartig zij, dat Hij mij voor alle kwaad beware, met zijn zegen en gunsten verrijke en nimmer meer toelate, dat ik van Hem gescheiden worde. O loof en prijs en dank uw teederbeminden Zoon voor mij, want ik kan zijne barmhartigheid niet op waardige wijze danken. Neem mij onder uwe moederlijke bescherming, opdat ik van dag tot

dag toeneme in deugd en heiligheid,
mijne plichten nauwgezet vervulle,
de reinheid van mijn hart beware,
groeie in ijver, versterkt worde in
liefde en mij nooit der genade on-
waardig make, welke mij heden
is ten deel gevallen. Daarom
smEEK ik U door Jesus uwen eenig-
geboren Zoon, o goedige, o tee-
dere, o zoete Moeder Maria. Amen.

GEDURENDE DE VESPERS OF HET LOF.

BEMOEDIGENDE EN LEERRIJKE
SAMENSPRAKEN.

TUSSCHEN

JESUS CHRISTUS

EN DEN

BEMINNAAR VAN ZIJN NEDERIG EN
ZACHTMOEDIG HART.

I.

1. *Jesus.* Toen ik nog zichtbaar in mijne Menschheid rondwandelde onder de menschen, leerende en allen weldoende, ging ik op zekeren dag, des morgens vroeg uit Bethania opwaarts naar Jerusalem. En zie, mijn kind, om u te onderwijzen, liet ik toe, dat mijne Menschheid honger gevoelde. Ik zag in de verte een enkelen vijgenboom staan langs

den weg, mij toelachend door zijne schoone bladeren. Ik naderde om te zien of ik misschien tusschen de bladeren eenige vrucht zou vinden om mijnen honger te stillen, doch te vergeefs — behalve de bladeren vond ik niets aan dien vijgenboom; en ik vervloekte hem en terstond begon hij te verdorren. En des avonds uit de stad terugkeerend langs dien zelfden weg, zagen mijne leerlingen met verbazing, dat die boom reeds verdord was tot aan zijne wortelen.

Die getuigenis, mijn kind, strekke u tot leering; want ook om uwentwille is dit geschied en in de H. Schrift opgeteekend, opdat gij weten zoudt, dat ik niet met een schijnsel van deugd, niet met het uiterlijk tevreden ben, maar iets degelijks, iets wezenlijks, eene innerlijke deugd van u eisch.

Zeg mij, zoude ik behagen schep-
pen in een gepleisterd graf, in-
dien ik, na de pleistering wegge-
nomen te hebben, slechts doode
en verteerde beenderen daarin vind?

O mijn kind, bepaal u niet bij
de uiterlijke reiniging van uw vaat-
werk; stel u niet tevreden met eene
deugd en godsvrucht, die slechts
uiterlijk is en in de oogen der men-
schen bestaat. 't Is niet genoeg
alleen de boorden van uw kleed
sierlijk en schoon te hebben.

Neen, weet wel: Ik ben een Geest.
Die mij aanbidden, moeten mij in
geest en in waarheid, dat is.,
ook met geheel hun hart en met
alle oprechtheid vereeren. De men-
schen zien slechts het uiterlijke doch
ik dring door tot in het binnenste
des harten.

2. Luister dan, mijn kind: Gij moet nederig zijn. Doch daartoe is het niet genoeg uwe oogen zedig neergeslagen te houden, spaarzaam te zijn en ingetogen in uwe kleeding, eenvoudig en ongekunsteld u voor te doen; want moogt gij dat ook al doen, als gij daarbij niet wilt ongekend en geminacht zijn, dan is uwe nederigheid ijdel en slechts bedekte hoovaardij.

Gij moet geduldig zijn. Doch daartoe is het niet genoeg een lam te wezen in de weide, gij moet zulks ook zijn, wanneer gij ter slachtbank wordt geleid. Als gij weigert wederwaardigheden te verdragen dan is uw geduld ijdel en niets anders dan ongeduld.

Gij moet gehoorzaam zijn. Doch daartoe is het niet voldoende u aan

zachtzinnige meesters te onderwerpen terwijl gij weigert aan onhandelbare te gehoorzamen; zich in eenige dingen te voegen maar in andere weerstreven, dat is geen gehoorzaamheid.

Als gij het juk der gehoorzaamheid tracht te ontvluchten dan is uwe gehoorzaamheid ijdel en niets anders dan ongehoorzaamheid.

Gij moet de armoede beminnen. Doch daartoe is het alweder niet genoeg u met het middelmatige tevreden te stellen, gij moet ook in gebrek tevreden zijn. Indien gij weigert behoeftig te zijn, dan is uwe armoede ijdel en niets anders dan begeerlijkheid.

Gij moet boetvaardigheid doen voor uwe zonden. Doch dat geschiedt al weder niet door uwe zonden te

belijden en het hoofd op de borst te laten zinken; maar uw hart moet bedroefd uw geest moet vermorzeld zijn, uwe ondeugden moet gij verbeteren, uw lichaam kastijden. Zonder verbetering is uwe boetvaardigheid ijdel; zonder vermorzeling des harten heeft uw berouw niets te beteekenen.

Eindelijk, gij moet toenemen in deugden. Doch het is niet genoeg bezorgd te zijn voor den schijn van deugd, gij moet u ook inspanning getroosten om innerlijke deugd te bezitten. Niemand wordt overwinnaar zonder strijd, zoo ook verwerft zich niemand de deugd zonder inspanning van krachten.

3. Zie eens op Maria uwe Moeder, zij staat wel is waar aan mijne rechterzijde in gulden kleederen,

schitterend van allerlei kleuren, evenwel is al haar roemenschoonheid in haar binnenste gelegen.

Zie eens op mijn dienaar den H. Carolus. Niet bladeren slechts, maar vruchten van heiligheid leverde hij.

Men noemde hem den kuische; maar als zoodanig toonde hij zich, toen hij, in zijne zwakke jongelingsjaren manhaftig zegevierde over de verleiding eener vrouw.

Hij werd de geduldige geheeten doch hij toonde dit ook te zijn toen hij zijne vervolgers met de grootste zachtmoedigheid behandelde.

Men noemde hem den standvastige, maar onwrikbaar toonde hij zich ook in het vervullen zijner plichten ondanks de bedreigingen der machtigen dezer aarde.

Men beweerde, dat hij brandde van ijver en godsvrucht, maar hij toonde zijnen ijver en zijne godsvrucht ook toen hij zijn leven waagde te midden der pest, en den zieken de heilige Sacramenten en vertroosting schonk.

4. Maar gij, mijn kind, wie zijt gij wel? Gij, dien men levend noemt, sterft gij niet dagelijks? Is niet dikwerf de geringste tegenspoed machtig genoeg, uwe zwakke deugd aan het wankelente brengen en te vernietigen?

Verliest gij uwe zuiverheid niet bij de geringste verleiding? Geeft gij uwe nederigheid niet prijs bij de kleinste beschuldiging?

Gaat uw geduld niet verloren bij den minsten tegenspoed? Verdwijnt uwe zedigheid niet bij de onbeduidendste loftuiging.

Wordt gij niet eer-onmatige, bij vrienden-maaltijden? Geen liefdelooze als gij in armoede verkeert?

Gaat uwe verachting der aard-sche goederen niet te loor bij iedere gelegenheid om winst te doen; uwe minachting jegens eerbewijzingen ten believe van hen, die u omgeven?

Wordt uw ijver niet te schande gemaakt tegenover de machtigen dezer aarde uit menschenvrees? Eert gij mij niet met de lippen terwijl uw hart verre van mij is?

Zijt waakzaam, mijn kind, en zie wel toe of uwe werken in mijn oog volmaakt mogen heeten.

5. *De leerling.* O Heer vernieuw uwen rechten geest in mijn binnenste. Versterk mij met uwen bijzonderen geest van kracht opdat ik mijn hart

grondveste in waarachtige deugd,
 en in de heiligheid der waarheid het
 gebouw mijner zaligheid optrekke;
 opdat ik eenmaal voor U, mijn rech-
 ter, verschijnend niet hooren moge :
 „Niet een iegelijk, die tot mij zegt
 Heer, Heer, zal ingaan in het rijk
 der hemelen; Ik ken u niet, ik heb
 u nooit gekend, wijk van mij, deel
 het lot der huichelaren, ter plaatse,
 waar gewezen en geknars der tanden
 zal zijn.

II.

1. *Jesus*. Mijn kind, gij zijt wel-
 licht gesteld boven anderen, draag
 dan wel zorg, de genade dier
 betrekking niet te misbruiken om
 uwe eerezucht te voeden. Wacht
 u, te willen heerschen onder uws
 gelijken.

De hoovaardij wordt gehaat door

God, door de Engelen en door de menschen. Evenwel sluipt zij, wanneer men niet zorgvuldig waakt, het hart binnen van degenen, die door mijn Vader boven anderen zijn verheven.

Herinner u, hoe zij Lucifer den prins der engelen heeft overwonnen en hem van den hemel in de diepte heeft neergestort.

Herinner u, hoe zij in mijne omgeving, waar alles van nederigheid getuigde, mijne leerlingen zocht te bekoren.

Immers zij twistten onder elkander, wie hunner de grootste zoude zijn, en twee van hen stonden naar de plaatsen aan mijn rechter en linkerhand in het rijk mijns Vaders.

En zoudt gij dan, mijn kind, u veilig mogen wanen voor de bekoring

der hoovaardigheid? O, hoe verhevener gij zijt, des te meer moet gij trachten u zelve in alles te vernederen. Wil niet het bovenredelijke doorgronden, wil niet dingen naar verheffing, maar vrees.

2. Voorwaar, voorwaar ik zeg u, tenzij gij den kleinen kinderen gelijkend wordt, zult gij het hemelrijk niet binnengaan.

Zijt nederig, mijn kind, dat voorschrift maakt in mijnen godsdienst en in mijne tucht de eerste, de tweede, de derde grondregel uit. Ja, wat meer is, de ware en voornaamste tuchtregel der christelijke wijsheid is in de vrij gewilde vernedering van zich zelve gelegen.

Zij is de grondslag des geloofs, wijl zij geheel het verstand onderworpen maakt aan mijne waarheden.

Zij is de stam aller overige deugden, juist zooals de hoogmoed het begin aller zonden is.

Zij is de moeder, de voedster, de zuil en het anker van ware vroomheid en godsvrucht.

En, mijn kind, indien gij deugden wilt vergaderen zonder haar, dan strooit gij stof in den wind.

Waarlijk, al uwe goede werken zijn van geene waarde indien zij niet wortelen in de nederigheid.

Zonder haar zal de gestrengheid van leven slechts huichelarij, verhevene beschouwing zelfbedrog; ja zelfs gewilde armoede belachelijke ijdelheid zijn.

Wat meer is, een vernederd zondaar zal mij meer behagen dan gij door zooveel schitterende deugden, waaraan de nederigheid ontbreekt.

Die zondaar, mijn kind, zal meer gerechtvaardigd huiswaarts keeren dan gij.

3. Gij weet, mijn kind, dat gij volmaakt zult zijn indien gij wordt gelijk ik uw leermeester.

Wilt gij dus, als een mijner dierbaarste kinderen, mijn navolger zijn, o zijt dan nederig en streef mijn voorbeeld na. Ik ben immers zachtmoedig en nederig van harte.

Gij weet toch, hoe ik, die de Zone Gods ben, mij zelven vernietigd heb, de gedaante van een slaaf heb aangenomen en in geheel mijn uiterlijk als een der menschen ben geworden.

Neen, in mijn lijden was ik geen mensch meer; een worm ben ik geworden, de verachtlijkste voor de menschen, een verworpene voor het volk.

Zie, o zie, hoe gemakkelijk gij mij kunt navolgen.

Want indien ik over allen had willen gebieden, gelijk ik konde, indien ik de eerbewijzingen der wereld hadde gewild, gelijk ik rechteus had mogen willen; indien ik de eerste en voornaamste van allen had willen zijn gelijk het billijk was, dan, mijn kind, zoudt gij gezegd hebben: hoe zal het mij mogelijk zijn mijn Verlosser na te volgen?

Gij zoudt zeggen: heerschen, de voornaamste zijn, bevelen, uitschitteren in deugd en macht, dat ligt boven mijne krachten, want altijd zal ik mededingers vinden, die mij zulks onmogelijk maken.

Een is er, die den prijs behaalt. Hoe zal ik dan zoo snel kunnen

loopen , dat ik allen voorbijstreef en dien prijs machtig worde.

4. Doch mijn kind , indien gij , en gij *moet* dit willen , mij op den weg der nederigheid , waarop ik u ben voorgegaan , wilt volgen , dan is die zaak voorwaar gemakkelijk en licht.

Gij moet van de hoogte afdalen. Welnu niemand zal er zich tegen verzetten , dat gij een verhevene plaats verlaat om eene mindere te kiezen.

Gij moet langs dezen weg onophoudelijk voortgaan en niemand zal u het loon der reize voor dien prijs benijden ; en zijt gij die kroon reeds machtig geworden , dan zal niemand ze u ontnemen.

Integendeel een ieder zal zich haasten u naar de laagte te helpen ; allen zullen er op uit zijn , u

den eindpaal op uwen weg nog voorbij te stooten.

Gij weet toch wel, dat allen er van houden verheven te worden, dat allen gaarne anderen beneden zich wenschen te zien.

Zoo gij derhalve van de eerste plaats afstand doet zal hij, die de tweede bekleedt dien gaarne met u ruilen, eene derde zal gaarne wisselen met den tweede en de laatste zijn plaats willen ruilen met den voorlaatste. En als gij nu willens zijt de laagste plaats in te nemen dan voorzeker zal u niemand zulks verwijten, niemand uw mededinger zijn.

Voorwaar de laagste plaats in deze wereld is tevens van zelf de eerste plaats op het gebied der nederigheid.

Gij ziet dus, dat het voor u des

te gemakkelijker is het toppunt der nederigheid te bereiken naarmate het voor anderen moeilijker is het toppunt der verheffing te beklimmen.

Bijgevolg, moet gij uwe schreden naar de laagste plaats richten, en niemand zal zich daartegen verzetten, gij moet u den minste van allen toonen, en niemand zal u daarom met verwijtingen overladen.

Gij moet het slechte voor u kiezen, en niemand zal het u kwalijk nemen.

Gij moet van u zelven de geringste gedachte hebben en niemand zal u daarom benijden.

En hoe oprechter gij u vernedert, des te meer zult gij niet slechts aan mij maar zelfs aan de menschen behagen.

Ziet gij het wel, hoe u de gelegenheid openstaat uwen Meester te volgen!

5. Neem dan het juk der nederigheid op uwe schouderen en gij zult de grootste zielerust vinden.

Ja gij zult u mijnen vrede verwerwen, die alle begrip te boven gaat.

Luister naar mij, mijn kind; als gij het zoover gebracht hebt, dat gij er volstrekt niet meer op uit zijt geëerd en geacht te worden maar integendeel alle eer en achting tracht te ontvluchten, ja deze te verachten en als niets waardig te beschouwen, wat zal u dan nog verontrusten?

Wat deert u verachting, wanneer beledigingen uwe vreugde uitmaken?

Wat deert het u geslagen te worden, wanneer gij u verheugt der verasmading waardig bevonden te zijn?

Wat deert u de verheffing en de verwaandheid van anderen, wanneer gij niets dan de vernedering bemint?

Zalig, mijn kind, ja, inderdaad zalig zult gij wezen, indien gij den weg der heilige nederigheid bewandelt.

6. Juist daarin zal uwe vreugde volkomen zijn, wijl gij naarmate gij in nederigheid volmaakter zult zijn geworden, ook des te meer mijne liefde zult bezitten.

Want nooit treft men een volmaakt nederig hart aan, dat niet tevens vol liefde is; en geene ziel legt zich toe op het vluchten der ijdelheid en verheffing zonder daardoor tevens mij naderbij te streven en meer met mij vereenigd te worden.

Proef eens, mijn kind, proef eens hoe zoet de nederigheid is en gij zult zien, dat ik den nederige genegen ben, dat ik den nederige bemin en vertroost.

Tot hem nijgt zich mijn hart,

aan hem schenk ik ruimschoots mijne genade; aan hem openbaar ik mijne geheimen; de nederigen noodig ik en trek ik op de beminnelijkste wijze tot mij. Beproof het eens en gij zult het ondervinden.

7. Doch draag wel zorg mijn kind, dat gij niet, in plaats van de nederigheid zelve na te streven, u met een schijnsel van nederigheid tevreden stelt. Meen niet nederig te zijn daardoor alleen, dat gij geleerd hebt in mijne oogen niets te wezen, maar gij moet ook voor niets geacht willen worden.

Voorzeker het is goed, zelfs zeer goed, uwe nietigheid te erkennen. Die erkenning is de weg tot nederigheid en een zeer gemakkelijk middel om haar te verkrijgen, doch zij is de nederigheid zelve niet.

Draag derhalve zorg, niet slechts met het verstand alleen, maar ook met het innigste uws harten tevre- den te zijn, wel te verstaan, dat gij inderdaad wenscht geminacht te worden, ja indien het moet, ook met mij versmaadheden te lijden.

Dat kost arbeid, mijn kind; voor- zeker dat kost moeite en slechts zij, die zich inspanning getroosten, brengen het zoo ver: immers de mensch ontdoet zich niet gemakke- lijk van zich zelve.

Wil evenwel, mijn kind, den moed niet verliezen herinner u, dat gij alles kunt in Hem, die u versterkt.

8. Daarom moed gevat; geloof mij, ook gij zult de nederigheid ver- werven zoowel als mijne Heiligen; mits gij slechts dezelfde middelen

wilt gebruiken, die zij daartoe hebben aangewend.

Derhalve moet gij, gelijk ook zij deden, dikwijls bij u zelven de beweegredenen nagaan, die gij hebt om u te vernederen, als zijn uwe zonden, uwe gebreken, uwe zwakheden, uwe geneigdheid tot het kwaad, uwe lusteloosheid voor het goede.

Ook gij moet, zoowel als zij, met ernst en ijver verschillende oefeningen van nederigheid verrichten.

Gij moet, gelijk zij deden, onbekend willen blijven, niets groots u van u zelven voorstellen, noch over u spreken; u zelven als den minste van allen beschouwen.

Gij moet u zelven niet anders willen behandelen dan gij hen, wie gij waarlijk en met ernst verachting zoudt toedragen, behandelen zoudt.

Streef er naar, de verachting van anderen met geduld en stilzwijgen te verdragen, ja zelfs blijde daarvoor aan God uwen dank te betuigen.

9. Gij moet *willen* vernederd worden, wel wetende, dat hij, die tegen zijnen wil vernederd wordt, daarom nog geen nederige is.

Gij moet *oprecht willen* vernederd worden wetende, dat de schijn van nederigheid niets anders is dan hoovaardigheid en huichelarij.

Gij moet *voorzichtig zijn* bij uwe wenschen naar vernedering, opdat gij u niet meer laat vernederen dan past, om niet de noodige hoogachting en den invloed bij uwe ondergeschikten te verliezen.

Wordt dan nederig, mijn kind, en draag toch vooral zorg, dat niemand

in u een verlangen naar heerschappij bespeure.

Bij de machtigen onder de heidenen hoort het te huis anderen te willen overheerschen doch niet bij u.

Neen hij, die de grootste is onder u, zij de dienaar van anderen, zoo zeer, dat hij er niet tegen op zie zelfs hunne voeten te wasschen.

Word dan nederig, mijn kind, wel wetende, dat hoe meer gij u in het binnenste uws harten zult vernederen, gij des te meer in mijne achting en liefde en in waarde voor den hemel zult stijgen.

Hoe meer gij tot de overtuiging komt, dat gij onbeduidend en onvermogen zijt in mijne oogen, des te meer zult gij slagen in uwe ondernemingen, die tot mijne glorie verstrekken.

Verneder u gelijk een heilige
Johannes de Dooper en ik zal uw
tong scherpen als een zwaard om
mijne glorie en de deugd te wreken.

Verneder u gelijk een heilige
Petrus en gij zult menschen vangen,
dat is: gij zult zielen winnen voor mij.

Verneder u en gij zult wonderen
wrochten in uw leven gij zult kalm
en zeker zijn bij uwen dood, gij zult
gekroond worden in de eeuwigheid.

III.

1. *De leerling.* Ik weet en erken
het, o Heer, dat ik toegevende aan
mijnen hoogmoed en aan mijne eer-
zucht, in U een vijand zal vinden.

Ook weet ik, dat de vernedering
van mij zelven, de minachting van
alle eer en aanzien der menschen
en de erkenning van mij zelven en

al mijne nietigheid de bron uwer liefde en genade voor mij zal openen en uw goddelijk licht over mij zal afroepen.

Geef dan Heer, dat ik al mijne onbeduidendheid inzie en alles, wat tot mijne eere strekt, aan U, niets aan mij zelven toeschrijve.

Help mij al mijne ellende te beseffen en in den geest van ware nederigheid uit te roepen: Mijn God, ik schaam mij voor U en durf mijne oogen tot U niet opslaan.

Geef, dat ik mijne geestelijke armoede erkenne en in het besef van het gemis aan al wat waarlijk en alleen onze hoogachting verdient verzuchte: Mijn God, sla uwe oogen op mij ontfermend neder, want ik ben behoeftig en arm.

2. O Heer, wie is de mensch toch

wel, dat Gij zijner indachtig zijt!
Ik ben een mensch, een ellendig
mensch, uit slijk gevormd, een
korten tijd levende op deze aarde
om in dien korten tijd zoo veel ellen-
de en behoeften te ondervinden.

Ik ben een mensch, die het bederf
tot vader en moeder, de wormen tot
broeders en zusters heb.

Ik ben een mensch eene bloem
gelijkend, heden in bloei en schoon-
heid, straks verwelkt en vertreden;
een rook, die vervliegt een schaduw,
die verdwijnt.

Ik ben een mensch omkleed met
allerlei zwakheden, verstrikt in on-
wetendheid en duisternissen; ge-
neigd tot het kwade; traag en mach-
teloos tot het goede; als een blad
dat door den wind wordt heen en
weer bewogen; vol onvolmaakt-

heden, aanhoudend gekweld door allerlei slechte begeerten en daartegen strijdend en neergebukt en zuchtend onder zooveel strijdens tot U klagend: waarom, o Heer, waarom zijt Gij tegen mij, waartoe ben ik mij zelve tot last?

Zulk een mensch ben ik. Wat dan, o Heer, zal U bewegen op mij uwe oogen te vestigen!

3. Doch, wat mij nog het meeste voor uw aanschijn vernedert: in zonden bracht mij mijne moeder ter wereld.

Gij, o God, hadt den mensch in onschuld geschapen en zie, voor ik ter wereld kwam, had ik reeds mijne onschuld verloren.

En toch hebt Gij medelijden met mij gehad en uw aangezicht niet van mij afgewend. Gij hebt uwe

reddende armen naar mij uitgestrekt, mij daarin opgevangen bij mijne wedergeboorte in het H. Doopsel en sedert den eersten oogenblik mijns levens niet opgehouden mijn God te zijn. Zoo ben ik uw eigendom geworden, aangenaam en welgevallig in uwe oogen.

O mocht ik in dien staat van onschuld in het H. Doopsel verworven, zijn gebleven! Maar ach, nauwelijks leerde ik denken of ik zon op het kwade; nauw konde ik eene begeerte vormen of ik verlangde naar het verbodene; nauwelijks was ik in staat mijne krachten te gebruiken en te handelen, of ik deed, wat zondig was en stapelde misdaden op misdaden.

Zie, van die stonde zijn de zonden door mij vermenigvuldigd en

talrijker geworden dan de haren van mijn hoofd. Ik heb gezondigd, wat dan te doen, waar mij te bergen voor U, Schepper en bewaker des menschen? Waarheen zal ik vluchten om aan uwe gramschap te ontkomen?

Geheel de redelooze schepping gehoorzaamt getrouw aan uwe wenken. De zon licht met hare stralen, de sterren vonkelen; de aarde brengt voort, wat Gij wilt, het water vloeit, de planten groeien en het dier erkent, op uw bevel, dankbaar zijn meester; ik alleen, heb U niet erkend, ik heb uwe wetten overtreden; ik heb tegen U gezondigd en voor uwe oogen tallooze boosheden bedreven.

4. Terecht sta ik ontzet en gekleurd met schaamte: ja nu heb ik mij aan uwe voeten neergeworpen, o Vader van alle ontferming! Thans

kom ik tot U biddend en smeeënd om vergeving.

Misschien hebt Gij mij vergiffenis geschonken en ben ik gereinigd; misschien — want ik weet niet of ik haat of liefde waardig ben. Hoe dan mijn God, zoude ik in zulk eene onzekerheid mij durven verheffen en verhoovaardigen?

Ach Heer, wasch mij meer en meer rein van al mijne boosheid en zuiver mij van mijne zonden!

5. Want toch vertrouw ik op U, o mijn God, op U, die de Chananeesche vrouw verhoordet; die den tollenaar bekeerdet; die der zondaresse Magdalena vergiffenis schonkt en haar tot eene heilige maaktet; die medelijden hadt met uw gevallen Apostel Petrus; die zelfs den moordenaar aan 't kruis genade en vergiffenis hebt verieend.

Ja op U vertrouw ik, en blijde en zeker in dat vertrouwen, houd ik het er voor, dat Gij U mijner ontfermd en al mijne misdaden uitgedelgd hebt.

Maar toch indien dit vertrouwen ook al in mij levende is, welke reden zoude ik daarin kunnen vinden, mij te verhoovaardigen. Komt dat vertrouwen niet van U, zoowel als de vergiffenis mijner zonden? Niet ik, o Heer, maar Gij hebt mij gereinigd; en hoe ook gezuiverd, blijft het evenwel niet altijd waar, dat ik uit mij zelve een onzuiver een afzichtelijk zondaar ben?

Of staat het niet vast, dat ik op nieuw in mijne vorige zonde hervallen, ja zelfs in grootere zonden vallen kan, bijaldien uwe genade mij niet staande houdt? Ach ja,

Heer, de beweegreden mij te vernederen, zij is wel allereerst in mij zelve, in mijn bedorven tot het kwaad genegen hart gelegen.

Geef, Heer, dat ik die beweegreden om mij te verootmoedigen meer en meer erkenne en bevroede; geef, dat ik bij de herinnering aan mijne vroegere levensjaren, in bittere en oprecht gemeente zielesmart, en in het bewustzijn mijner zwakheid en onstandvastigheid, mij altijd, altijd voor uw aanschijn vernedere.

6. Maar zie dan ook, o Heer, hoe de duivel mij bekoort en als tarwe zoekt te ziften. Zie, hoe hij mij voor oogen stelt het goede, wat ik deed, de vele en machtige genade, die ik van U ontving.

„Waarom u zoo diep vernederd? Waarom niet meer met bewustzijn

van hetgeen gij zijt en kunt met zelfvertrouwen voortgewandeld? Waarom altijd zoo bezorgd en bevreesd voor de zonde en de vele gelegenheden? Waarom altijd door de herinnering uwer misslagen en feilen, de schaamte en het bewustzijn uwer schandelijke zwakheid levend gehouden?" Zoo, mijn God, fluistert hij mij in. „Heeft God u niet hoog verheven en met genaden overladen? Zijt gij niet meer verheven dan anderen en sterker in de deugd? Is de dood-zonde u geen gruwel en vreest gij niet eene enkele vrijwillige dagelijksche zonden te bedrijven? Waarom dan immer zoo angstig op uwe hoede? Kunnen anderen niet een voorbeeld nemen aan uw gedrag, aan uwe deugd — waarom dan

altijd de vernedering, de minachting, de vergetelheid gezocht terwijl uwe tegenwoordigheid en uw optreden in de wereld ten goede konde leiden? Waarom zoo waakzaam en zoo bekommerd voor de toekomst, steeds vooruitziende, steeds bezorgd; lacht u de zaligheid niet toe? zult gij niet eenmaal schitteren als eene ster in de rijen der hemelingen?

Gij doet immers wat God van u wil, gij zijt dus in zijne vriendschap. Gij valt immers niet zoo licht in doodzonde, immers daartoe moet gij het kwaad met volle kennis en vrijen wil begeeren. Gij moet de godsvrucht niet overdrijven. Zie hoe anderen, die toch ook deugzaam schijnen zich veel meer veroorloven. — Waarom gij niet,

die het geloof hebt bewaard en levend houdt, die God zoo vurig bemint en wien de kroon der gerechtigheid is weggelegd?" Heer mijn God, zoo spreekt de duivel tot mij.

Zoo toont hij zich als een engel des lichts om mij te misleiden en overmoedig en hoovaardig te maken. Doch gevloekt zij hij, de geest der duisternis — niet naar hem maar naar U, o God, zal ik luisteren.

Ik weet het, Heer, wanneer Gij mij ter verantwoording roepen en uwe barmhartigheid niet zoudt laten gelden, dat mijne daden veeleer straf dan, gelijk ik vermeen, belooning waardig zouden zijn.

Ik weet, dat naarmate uwe gaven grooter zijn, ook mijne verant-

woording grooter wordt, ik mij dus rechtens meer moet vernederen en bereidvaardiger moet zijn U te dienen, naarmate de grootte uwer gaven en genade mij ook grootere verplichtingen jegens U oplegt.

Ach Heer, mocht ik niet zoo dikwerf reeds uwe genadegaven misbruikt of onbenut gelaten hebben! Mocht ik beter geluisterd hebben naar zoo vele inspraken! Uwe gunsten o Heer, uwe gaven bieden mij voorwaar geene beweegredenen aan mij te verhoogvaardigen, wel echter om mij te vernederen.

Verre zij 't dan van mij op iets anders groot te gaan tenzij op mijne zwakheden, opdat uwe kracht in mij verblijve.

Geef, o Heer, dat ik altijd mij zelve minachte, dat ik altijd wensche voor anderen onbekend en vergeten te leven en als niets ge- waardeerd te worden.

IV.

1. *Jesus*. Voorwaar, voorwaar, dit zeg ik u, mijn kind, die zijn leven bemint, zal het verliezen, en wie het op aarde haat, zal het behouden in eeuwigheid. En wilt gij weten waarom? Luister dan, mijn kind, en tracht hetgeen ik u ga zeggen, wel te begrijpen.

Het leven, waarvan ik spreek, is niet uw geest of uwe ziel, maar uw tijdelijk lichamelijk leven.

Welnu, mijn kind, als gij dit leven liefhebt, dan verliest gij het; doch indien gij dit leven haat, dan zult gij het behouden.

Want indien gij dit leven be-
mint, dan zult gij geheel uwen
levenswandel overeenkomstig die
liefde inrichten en wanneer gij dat
doet, dan zult gij sterven.

Wanneer gij echter dit leven haat,
dan zal uw geest de daden en de
uitingen van dit leven trachten te
versterven; en indien uw geest de
werken uws vleesches zal hebben
verstorven dan zult gij leven.

2. Misschien vat gij dit geheim nog
niet mijn kind. Leen daarom een
oplettend oor aan mijne woorden.

Gij weet, dat de begeerten uws
lichaams geheel en al in strijd zijn
met de wetten en voorschriften,
welke ik heb gegeven.

Immers gij weet, dat uw lichaam
en uw bedorven natuur den hoog-
moed, de geldzucht, de wulpschheid,

den nijd, de onmatigheid en de traagheid aanprijzen; terwijl ik u de nederigheid, de rechtvaardigheid, de verachting van aardschen rijkdom, de naastenliefde, de zuiverheid, de matigheid en werkzaamheid heb geboden.

Gij weet, dat uw vleesch naar tijdelijke weelde en vadsige rust verlangt: terwijl ik u gebied de versterving en de boetvaardigheid te beoefenen.

Wanneer gij nu uw lichaam bemint en der begeerten des vleesch es voldoening schenkt, dan doet gij het kwade, wat u verboden is, en niet het goede, wat ik u heb voorgeschreven, en aldus verliest gij met u lichaam ook uwe ziel.

3. Gij zult wellicht denken,

ik weet, dat ik de liefde des vleesch es en al het tijdelijke matigen moet en niet dulden mag, dat mijne begeerten de heilige perken te buiten gaan; dat het dus noodzakelijk is alle ongeregelde neigingen te beheerschen en te onderdrukken. Doch dit kan wel zonder nog mij zelven te haten.

Gij dwaalt, mijn kind, want niemand kan twee heeren dienen; noodzakelijk moet hij den een haten en den ander beminnen; of den eerste believen en den laatste verachten.

En daar nu de geest begeert tegen het vleesch en het vleesch op zijne beurt verlangens koestert geheel in strijd met den geest; kan het niet anders of gij moet den eerste of het laatste de voorkeur

schenken, of het een of het ander haat toedragen. En ook hiervan wil ik u, mijn kind, de oorzaak begrijpelijk maken.

Indien gij den geest wilt gehoorzamen, dan zijt gij genoodzaakt u te wapenen en te strijden tegen het vleesch, dat juist aan uwen geest lagen legt.

't Kan niet anders, dan moet uw leven eene voortdurende worsteling zijn tegen het vleesch, wel te verstaan zoolang gij hier op aarde zijt.

Doch als gij nu aan de begeerten des vleesches boven die des geestes de voorkeur geeft, zeg mij, hoe wilt gij u dan wel wapenen en strijden tegen het vleesch, dat gij liefhebt?

Zeker wordt er toch niemand

gevonden , die tegen zijn besten vriend den strijd zal willen voeren. En mocht ook iemand tot zoo iets genoodzaakt worden, dan zal hij veinzen te strijden maar niet in waarheid naar overwinning streven en haar dus ook niet behalen.

Doch indien hij strijd voert tegen iemand, wien hij haat toedraagt en als zijn grootsten vijand beschouwt , dan zal hij gretig naar de wapenen grijpen , strijd-lustig aanvallen, kampen en overwinnen.

Ziet gij dan wel, mijn kind, dat om over uwe weerspanning vieesch te zegevieren, u geen andere weg open staat dan een strijd, die in haat tegen hetzelfde zijn voedsel, zijn steun en volharding vindt. Weet dus wel, dat gij over uw

vleesch niet kunt zegepralen dan door het te haten.

4. Nu zult gij andermaal zeggen, wie is er in staat zijn lichaam, zijn vleesch zulk een haat toe te dragen? En bijgevolg, wie kan dan over hetzelfde zegevieren en zalig worden?

O mijn kind, 't is wel waar, dat is niet gemakkelijk, dat is niet het werk van één dag, voorzeker dat is geen kinderspel.

Wat meer is, dat is den mensch onmogelijk, doch met mij, wien alles mogelijk is, zult gij slagen.

Wilt gij dat kostbaar geschenk van haat tegen uw vleesch verwerven, o mijn kind, richt dan uwe armen smeekend tot mij. Verhef uwe gebeden tot God, die in den hemel woont, zend uwe smeekin-

gen voor mijn aanschijn als den geur van wierook.

Zeg, met vurige begeerte: Heer, ik weet het, Gij wilt mijne heiligwording. Verleen mij dan de genade wier noodzakelijkheid Gij mij zoo duidelijk hebt aangetoond, opdat ik brande van haat en afkeer jegens mijn lichaam, jegens mijn vleesch, dat mij met zooveel geweld en zoo dikwerf tot de zonde en ten verderve lokt.

Neig, goede God, uw oor tot mijne smeeking en verhoor mij: want daartoe ben ik in waarheid te zwak, ja ten eenenmale machteloos.

Verhoor mij, want ik heb uwe genade noodig en groote en bijzondere genade noodig.

Geef mij, ik smEEK het U, de

kracht alle liefde en verkleefdheid jegens mijn bederfelijk lichaam af te leggen. Geef, dat ik mijnen geest van hetzelfde vrij make.

Dat ik uwent wille mijn lichaam niet ontzie, niet spare gelijk Gij mijnent wille uw eigen Zoon niet gespaard hebt; opdat ik voortaan alleen voor U moge leven.

Mijn kind, zoo moet gij bidden, en gij zult verhoord worden.

5. Om die afgekeerdheid jegens het lichaam en zijn lusten in u meer aan te kweeken, moet ge dikwerf de ellende en de bedorvenheid er van overwegen.

Gij moet dikwijls nadenken hoe verachtelijk de oorsprong van dat lichaam is wijl het gevormd werd uit slijk; hoe gebrekkig en behoeftig zijn bestaan, hoe kort zijn duur,

hoe afzichtelijk zijn einde en ontbinding is.

Gij moet overwegen aan hoeveel ziekten en gevaren dat lichaam onderworpen is; hoe het ten kwade neigt en vol weerzin of lusteloosheid is voor het goede.

Denk eens na, dat er geene daad gepleegd werd hoe snood en zondig ook, waarvan het niet als oorzaak of als werktuig diende.

Er is geen soort van zonde, waartoe dat lichaam u niet verleidt, bijaldien gij zijn verlangens inwiligt. Bijgevolg gaat gij met dat lichaam ten eeuwigen verderve als gij het niet kruisigt en onder bedwang houdt.

O mijn kind! hoe is 't mogelijk uw vleesch, uw lichaam te beminnen, dat de bron is van

zoo veel zonden , kwalen en straffen !

6. Neen, grijp veeleer het zwaard des geestes en strijd tegen dien verderflijken en afschuwelijksten vijand.

Sla dat lichaam aan het kruis, hecht het vast aan het schandhout, waaraan Christus uw Verlosser het leven liet; rust niet voor en aleeer gij door de versterving en kastijding van uw lichaam met uwen gekruisten Jesus gestorven zijt.

Zoo zult gij de zwakheden en, begeerten des vleesches overwinnen en verdelgen opdat het eenmaal met Christus in heerlijkheid verrijze.

Zeer zeker moet gij behalve het gebed en de overweging van de ellende uws lichaams, ook de versterving des vleesches beoefenen, om uwen geest te behouden.

Den dienstknecht past voedsel ,
tucht en arbeid zoo luiden de woorden des H Geestes.

De dienstknecht uws geestes ,
namelijk uw lichaam moet *passend*
voedsel hebben ; dat is : wanneer
uw lichaam honger heeft , geef het
te eten ; heeft het dorst , geef het
te drinken , maar gelijk gij aan
uwen grootsten vijand geven zoudt ;
niet meer dus dan noodig is . Weiger
zooveel mogelijk alle lekkernij het
ware te wenschen , dat gij het
slechts bitter en onsmakelijk voedsel
kondet geven !

Uw lichaam , de dienstknecht
uws geestes , zij aan *tucht* gebonden ,
dat wil zeggen gij moet uwen
mond , uwe ooren , uwe oogen en
overige zintuigen gestreng betu-
gelen ; ja zelfs door de eene of

andere kastijding uwe misstappen trachten af te boeten en uwe feilen te verbeteren.

Volg echter, mijn kind, niet de schijn-godvruchtigen na, die om zich zelven te bevredigen met eene ongepaste verwoedheid hun lichaam geeselen en uitmergelen. Want zoo min als de beoefening der volmaaktheid wil, dat gij in de voeding uws lichaams de voldoening uwer zinnelijkheid gaat zoeken evenmin wil zij, dat gij door eene overdrevene en eigenzinnige versterving of kastijding des lichaams uwe krachten zult ondermijnen.

Niet voor een ieder is deze uiterlijke versterving, die vooral in de onthouding van voedsel of in vrijwillige kastijding bestaat, nuttig of aan te raden. *Te veel of te weinig*.

zijn twee uitersten , waartoe uw bedorven hart, uwe eigenliefde en niet het minst de duivel u tracht voort te drijven en welke gij dus met zorg moet vermijden wijl de deugd in het midden ligt. Immers gelijk het lichaam, dat al te veel doorvoed is, niet gedragen kan worden door de ziel, zoo zal ook de ziel niet genoegzaam gesteund en beschut worden door een lichaam, dat buitenmate verzwakt en uitgemergeld is. Ook moet gij u in deze niet beroepen op hetgeen de Heiligen deden, op de onthouding en de lange vasten, op de lichamelijke kastijding, welke zij zich bij dag en nacht getroostten maar u veel meer overtuigen en van het blijvend bewustzijn doordringen, dat gij nog geen heilige

zijt, in tegendeel nog maar een beginnende, een strever naar heiligheid, die bijgevolg den raad en de terechtwijzing van uwen geestelijken leidsman noodig hebt en gehoorzaam volgen moet om binnen de perken te blijven en niet misleid en het offer te worden uwer eigenliefde, welke maar al te dikwerf zich op uiterlijkheden werpt en den akker der innerlijke versterving, die meer vruchten belooft en rijkere kansen biedt, onbewerkt laat liggen 1).

Eindelijk laat uw lichaam, de dienstknecht uws geestes, arbeiden; dat wil zeggen: zijt werkzaam en voortdurend met den een of anderen nuttigen arbeid bezig, opdat de

1) Men leze hier ter verklaring. *Le guide de la vraie piété au milieu du monde*, van den Eerw. P. Huguet. p. 294 315.

duivel, wanneer hij komt om u tot het kwade te bekoren, u nooit in ledigheid vinde.

Voorwaar, mijn kind, indien gij den lediggang vlucht, dan zult gij u beschutten tegen vele zonden.

Ziedaar de wijze om het vleesch dienstbaar te maken aan uwen geest. O wil dit overwegen en in toepassing brengen opdat gij, na met moed begonnen en reeds deugden verworven te hebben, na zelfs anderen door woord en voorbeeld de volmaaktheid als het eenigst goed aangepredikt te hebben, zelf ten laatste niet verloren gaat.

Moed gevat, mijn kind, is het geen waarheid, dat allen, die in het strijdperk loopen, zich onthouden van al datgene, wat hun de overwinning ontrooven of bemoeilijken kan?

Welnu zij strijden voor eene vergankelijke kroon, gij echter dingt naar lauweren, die niet verwelken noch verderven in eeuwigheid.

7. Eindelijk, moet gij nog, om de kostbare lessen, welke ik u gegeven heb, des te gemakkelijker in oefening te brengen, dikwijls uwe oogen vestigen op mij, uwen Verlosser en Zaligmaker.

Zie eens hoe ik, nauwelijks geboren, reeds lijd in de harde schamele kribbe; acht dagen later onderging ik de smarten der besnijdenis en weinig later moest ik in alle ontbering naar Egypte vluchten.

Zie eens hoe armelijk mijn verblijf en mijne voeding is in de ouderlijke woning te Nazareth. Ik vond geen plekje om mijn hoofd

ter rust te leggen. Gedurende veertig dagen en nachten was ik vastende in de woestijn.

Zie eens: gedurende mijn lijden word ik gebonden, gegeeseld, met doornen gekroond, geslagen, vertreden, verpletterd onder mijn kruis.

Ik word aan het kruis genageld, gelaafd met gal en azijn; daar geef ik te midden zoo veler lichaams en zielesmarten den geest. Zie dan mijn kind, hoe ik mijn lichaam haat heb toegedragen.

8. O! indien ik mijn lichaam niet ontzien heb, maar het in zulk eene mate der versterving prijs gaf om uwentwille; indien ik met zooveel geduldige liefde de straffen uwer zonden daarin heb willen dragen; dan moogt gij ten minste wel door de verster-

ving uwer zinnen voltooien, wat in u aan mijn lijden nog ontbreekt.

Kunt gij u zelven niet kastijden, tracht dan ten minste met geduld te lijden, wat ik u in mijne ontferming ter kastijding overzend.

Zijt geduldig in ziekte, verdraag uwe smarten, duld de tegenspoe- den, blijf gelaten bij het verlies van tijdelijke goederen.

Verdraag beleedigingen en lasteringen, lijd geduldig de vervolg- ing, blijf geduldig bij al de moei- lijkheden, die gij in de vervulling uwer beroepsbezigheden moogt on- dervinden.

Kunt gij uw lichaam niet zulk een haat toedragen, dat gij het met mij geheel en al in den dood begraaft; voed ten minste zulk een afgekeerdheid jegens uw lichaam

dat gij het dwingt en noodzaakt, altijd aan mijne wetten, voorschriften en verlangens volmaakt onderworpen te zijn.

Schep moed, mijn kind, het rijk der hemelen lijdt geweld en zij die zich inspanning getroosten, zullen het veroveren.

V.

1. *Jesus*. Mijn kind, gij hebt den H. Geest ontvangen opdat gij kracht zoudet bezitten. Zijt dan niet kleingeestig.

Wees sterk en wil niet angstvallig vreezen. Zijt sterk in den strijd en vecht met mannenmoed.

Hoe zwak gij overigens ook zijn moogt, onthoud het wel, dat ik u uitgekozen heb om groote dingen te verrichten.

Hoe sterk uwe hartstochten, hoe

hardnekkig uwe bestrijders ook mogen wezen — weet wel, dat ik nog grooter sterkte en meer volharding bezit en gaarne aan u geven wil.

Mocht ook de geheele wereld tegen u ten strijde trekken, wil daarom niet vreezen. Ik, die de wereld overwonnen heb, ik ben met u als een krachtig strijder, zoo zullen uwe vijanden nederstorten en niets tegen u vermogen.

2. Welaan, gij zijt nu eenmaal door mij uitverkoren om uwe ziel zalig te maken en naar volmaaktheid te streven, wil daarom zoo min mijne voorschriften en geboden vergeten als mijne beloften wantrouwen.

Onderzoek met ijver, welke hartstochten in u schuilen, welke ge-

varen en gelegenheden gij moet vluchten, wat goeds gij kunt verrichten; en als gij met ernst en voorzichtigheid hebt nagegaan, welke middelen gij daartoe moogt gebruiken, dan moedig opgestaan en gehandeld.

Zeg aan hen, die u willen weerhouden en het kwade van u eischen: ik moet Gode meer gehoorzamen dan den menschen.

Zeg aan hen, die u met een huichelachtigen schijn van deugd, van overdrijving beschuldigen — wee den gepleisterde graven — God zal ze slaan en de schoone zerken oplichten.

Wat u betreft: bestrijd in u den hoogmoed; het onmatig verlangen naar het bezit van geld of goed; de gierigheid, vlucht den verpestenden omgang der onzuiveren.

Leg af alle afgekeerdheid, haat en vijandschap en roei door uwe verzoenende woorden haar ook in anderen uit. Leg af alle opvliegendheid — leer beledigingen verdragen.

Onthoud u van gezelschappen en bijeenkomsten, waar de zedigheid gevaar loopt. Onthoud u van lichtzinnige zangen, bewaar uwe tong voor kwaadspreken, voor dubbelzinnigheden, voor verwenschingen en vloeken hoe onbeduidend ook.

3. O zeker, zoo doende zult gij u vele vijanden maken. Zeker zal de duivel bekoringen en hatelijkenheden en vervolgingen tegen u verwekken.

Dit mijn kind, zoudt gij kunnen voorkomen, door te doen, wat de wereld of de duivel van u vraagt —

maar zoudt gij dan wel een dienaar en vriend van Christus zijn?

Ach onthoud het wel, dat ik, uw Heer en Meester niet den vrede maar het zwaard op de wereld ben komen brengen.

Draal en twifel dan niet, laat de armen niet moedeloos zakken, neen, grijp het zwaard des geestes en spaar u zelven niet om der wereld of den duivel te believeu.

En als de wereld u uitstoot uit hare achting, uit hare kringen, als dezen en genen en velen alle kwaads van u zeggen en u lasteren, vrees niet — verlaten en schijnbaar alleen in de wereld, zijt gij toch niet alleen, want met mijne liefde, levend in mijne vriendschap, de heiligmakende genade, ben ik aan uw zijde.

4. Mijn kind, met mij, die u versterkt, vermoogt gij alles.

Petrus, mijn Apostel, aan zich zelven overgelaten, verloochende mij op het woord eener dienstmaagd — maar Petrus door mij geholpen, leed en stierf moedig aan een kruis.

Wil dus niet vreezen. Wil niet zeggen: ik ben een zwak mensch, hoe zal ik dit alles doen, hoe alles verdragen.

Weet het wel mijn kind, niet gij zult het zijn, die handelt en lijdt maar mijn Geest zal u doen lijden en verdragen in u.

De leerling. Welnu dan o, Heer, ik zal getrouw blijven en liever mijn leven wagen dan uwe vriendschap en uwe heiligmakende genade.

Ik weet Heer, dat Gij niet het onmogelijke gebiedt maar geboden gevende ook hulp schenkt, opdat wij zouden kunnen volbrengen, wat Gij ons geboden hebt,

Gij hebt beloofd o Heer en uwe belofte zult Gij houden; Gij zult uwe oogen bezorgd op mij gevestigd houden en U haasten ter mijner hulpe. .

Ik weet in wien ik geloof en ik ben dus zeker: indien ik slechts de plichten, o God, mij in mijnen stand en in mijne roeping, door U opgelegd, vervul, dan heb ik niets kwaads te vreezen omdat Gij dan met mij zijt.

Ach Heer, ik die reeds zooveel gewone en buitengewone genade van U ontving, ik die U leerde kennen beter dan anderen, ik mag

wel met meer getrouwheid en moed, liefde en volharding, strijden en lijden om U dankbaar te zijn door mijne wederliefde en door een heilig leven.

5. *Jesus.* Ja, mijn kind, zoo is 't. Schep moed! Wil niet altijd het kwade duchten noch vol angstige zorgen voor de toekomst hier beneden of hierboven, steeds in vrees en gejaagdheid leven.

Wil ook niet ontevreden worden over uwen toestand, of over u zelven al mocht gij ook het ongeluk hebben op den weg der deugd te vallen. Ach, mijn kind, verneder u dan en leer daaruit des te meer u tot mij te wenden, des te vuriger mij te smeeken en, u zelven meer verachtend, meer op mij te vertrouwen. Sta haastig op —

en nader vol medelijden jegens uw bedorven hart, maar vol ootmoedige schaamte en vol droefheid, wijl gij mij uw eenigst waren Vriend en Vader gekrenkt hebt, nader spoedig tot mij den barmhartigen Samaritaan, om in het H. Sacrament der Biecht uwe wonden te reinigen, te balsemen en te verbinden.

Begin dan met nieuwen moed zie noch ter rechter noch ter linker zijde. Vergeet het verleden. Wil slechts een boetvaardige rouwmoe- dige herinnering daaraan bewaren.

Tracht door een heilig leven, door meer goede werken, door belangeloozer liefde jegens mij het verledene te herstellen.

Mijn kind, ik weet wie gij zijt, ik ken uwe zwakheden en uw onbeduidendheid doch ik ben zoo

ras tevreden — mits gij het goed meent — mits gij mij uw hart, hoe klein, hoe nietig dan ook, geheel en onverdeeld toewijdt.

Vlucht dan, na uwe misslagen, met meer nauwgezetheid de wereld en de gelegenheden, ja zelfs den schijn van zonden. Eene gedachte beheersche in u alle andere, ééne gedachte zoo weinig gekend — en toch zoo waar; zoo weinig tot bewustzijn gebracht en toch van zulk een verreikenden invloed op alle uwe daden en gedachten: *Niet den menchen, niet der wereld maar aan God zal ik eens rekenschap geven.* Eens sta ik voor God mijn eenigen Rechter. — Dáár spreekt geen mensch mij vrij, daar zal geen wereldsche invloed het vonnis des Heeren kunnen wijzigen.

Mijn kind, begrijpt gij al den omvang van die gedachte; eens — misschien weldra, staat gij alleen om geoordeeld te worden door God alleen?

Wat deert het u dan: wat de menschen van u denken — wat zij van u zeggen; of ze uwe deugd en volharding prijzen of haten? Ach, bekommer u toch om het oordeel der menschen niet maar ga te rade met mijne wet, met de liefde, die ik u zoo belangloos toonde ga te rade met uwen geestelijken leider, die bij u mijne plaats bekleedt en handel dan, zonder u om de menschen en de wereld te bekommeren. Weet het wel, zij allen sterven, zij allen gaan voort te naderen tot mijnen rechterstoel.

Zijt dan voorzichtig in uwen

handel en wandel maar vlucht en verfoei de voorzichtigheid des vleesches, die den mensch, uwen hartstochten, der wereld zoekt te behagen maar aan mij, uwen God, vijandig is.

VI.

I. *Jesus*. Vervul de plichten uwer betrekking met zachtmoedigheid, zijt zachtmoedig in alles en jegens allen en ook voor u zelven. Ik ben het Lam Gods, welnu, wees dan, als mijn leerling, zoo zachtmoedig als een lam, uwen Meester gelijkend.

Zie eens, mijn kind, mijne Apostelen zond ik als lammeren te midden der wolven; gelijk ik door de zachtmoedigheid eens lams, dat geslacht wordt, den dood en de hel had overwonnen, zoo overwonnen

mijne Apostelen door hunne zachtmoedigheid de wereld.

Eveneens zult gij de harten uwer medemenschen winnen voor mij, voor godsdienst en deugd door de zachtmoedigheid.

Zijt daarom altijd kalm te moede en evenzeer voor de rijken als voor de armen voor den liefstallige en beschaafde als voor den onopgevoede te genaken. Geef raad en hulp zonder aanzien van persoon en behandel ook den lastigste niet gestreng maar met voorkomendheid.

Mijn kind, ik stiet niemand terug — voor allen en voor een ieder stonden mijne armen open. Ik liet de kleine kinderen tot mij komen; ik leerde met geduld de menigte, die woest en lastig mij overal volgde; ik troostte de armen

en bedroefden — ik bezocht de zieken en schonk hun genezing — ja mijn kind, zelfs de omhelzing eens verraders heb ik mij laten welgevalen.

2. Leer dan van mij de zachtmoedigheid, de nederigheid, de zedigheid, de voorzichtigheid en het geduld.

Toon aan niemand een stuursch gelaat, zijt voor niemand strenger in uwe blikken dan noodig is. Spreek geen harde woorden; krenk den bekommerde niet door een scherp antwoord, word niet toornig op hem, die u beleedigt; wil uwen vijand terstond en van harte vergeven; overwin aldus het kwade door het goede.

Verdraag alles; krenk niemand wacht u voor twist, voor spot of hekelende schertswoorden.

Wees gehoorzaam aan uwe oversten met bereidvaardigheid en trouw, laat nimmer in uw hart eenig verzet of weerzin tegen hunne bevelen sluipen. Een dienaar Gods — een mijner leerlingen en kinderen, kent geen verzet, kent geen weerzin; hij meent in alles mijnen wil, mijne beschikkingen te raden. Hij is als slijk in de hand des pottenbakkers — hem komt nooit op de lippen; waarom overkomt dat mij — waarom moet ik dat doen? — Waarom handelt men zoo met mij?

3. Mijn kind, bewonder eens de zachtmoedigheid van een heiligen Martinus en tracht Hem na te volgen. Niemand zag hem ooit toornig, niemand zag hem ooit gemelijk en onplezierig evenmin

uitgelaten of ijdel luïdruchtig lachen. Altijd was Hij dezelfde, altijd lag er eene zelfde hemelsche vreugde en eenstemmigheid over zijn ge-
laat verspreid.

Zoo verre had Hij het in 't geduld gebracht, dat hij zelfs de beledigingen van de laagste en geringste menschen verdroeg, hij ontvluchtte hen niet, evenmin stiet hij hen van zich terug of weigerde hij hun zijne liefde.

Nooit had hij iets anders in den mond dan Christus, nooit iets anders in zijn hart dan godsvrucht, vrede en medelijden jegens anderen. Dikwerf weende hij over de zonde van hen, die hem kwalijk toespraken en lasterden.

Of vestig uwe aandacht op den H. Franciscus van Sales; die zoet

en lieflijk werd voor een ieder om allen voor Christus te winnen. Mijn kind, vestig uwe aandacht op de Heiligen en volg hen na.

4. Wil uit het gezegde echter niet besluiten, dat gij alle kwaad maar moet veroorloven. Neen, dan vooral als gij anderen, hetzij kinderen of dienstboden onder uw opzicht hebt, zult gij verplicht zijn te berispen, te vermanen en soms met gestrengheid naar hunne verbetering te streven.

Draag zorg niet in dien zin zachtmoedig te zijn, dat het gezag of uw plicht er schade onder lijdt, doch zorg tevens eene gestrengheid te vermijden, die u de zachtmoedigheid en toegevendheid doet verliezen.

Vereenig beiden, de zachtmoedigheid en de tucht, zoo, dat gij

noch door een valsch medelijden komt tot eene gevaarlijke toegevendheid, die mij mishaaft; noch door gebrek aan zachtzinnigheid, hard en krenkend wordt, zij het ook voor den minste uwer broederen.

5. *De leerling.* Ach Heer, Gij die de goedigheid en zachtzinnigheid zelve zijt, hoe beminnelijk en toch hoe ontzagwekkend zijt Gij tevens! Ach toon mij uw wezen, laat mij zien de grootmoedigheid, die zetelt op uw gelaat; de zacht verwijtende goedigheid en vergevensgezindheid, die straalt uit uwe oogen. Leer mij die bedaardheid, die zedigheit en voorzichtigheid, die Gij in uwe menschheid een ieder toonedet. Leer mij bovenal de onuitputtelijke liefde uws Harten.

Zweef steeds voor mijne oogen

oneindig goede , oneindig liefde-
waardige , oneindig zachtzinnige ,
oneindig heilige God en Zaligmaker
en verleen mij de genade, de wijs-
heid en de kracht U na te volgen.

VII.

1. *Jesus* Mijn kind, het zal wel
gebeuren, en de duivel verlangt
niet anders, dat gij in de beoefening
der nederigheid en zachtmoedigheid
moedeloos wordt. Voor mensche-
lijke kracht is het ook te zwaar,
altijd zichzelf als den geringste
te beschouwen, zich van alles te
onthechten, alles te dragen en
alles te lijden. Daarom, mijn kind,
wijs ik u op mijn voorbeeld. Dat
voor oogen houdend en mij de
krachten vragend, welke uw bedor-
ven menschelijk hart ontbreken, zult
gij kunnen volharden en beloond

en gekroond worden in het rijk mijner eindelooze vreugde.

Ik zeg u dan, mijn kind, ik moest wel lijden om daardoor in het rijk mijner glorie binnen te gaan.

Daarom was ik altijd voorbereid op het lijden; daarom verkeerde ik in armoede en ellende van mijn jeugd af; daarom ben ik de man van smarten wetend, wat lijden is.

Ook gij, mijn kind, moet door vele smarten en wederwaardigheden mijn rijk binnentreden.

Juist daarom heb ik u tijdens mijn leven op aarde toegeroepen: Die mij wil navolgen — hij neme zijn kruis op.

Waarlijk, mijn kind, op het kruis komt ten laatste alles neer. En ware er iets beter geweest dan het kruis om ter zaligheid te stre-

ven, o zeker, ik die zoo zeer uwe zaligheid wil, zou het u door mijne woorden geleerd en door mijne daden aangetoond hebben.

Bijgevolg is het voor u, om aan eene noodlottige moedeloosheid te ontkomen, volstrekt noodzakelijk geduld te oefenen, teneinde zoo volhardend te blijven in de vervulling van mijns Vaders wil en de u toegezegde belooning te ontvangen.

Gewapend dus met het geduld moet gij den strijd der volmaaktheid, den strijd om de aangewezen deugden te verkrijgen, te gemoet treden en uithouden.

2. Gij zijt Christen, daarom zeg ik u, neem het schild des gedulds, en draag het immer bij u. Want het leven eens Christens, wanneer het een leven overeenkomstig het

Evangelie heeten zal, is eene kruisdraging en een martelaarschap.

Maar mijn kind gij wilt streven naar hooger deugd, gij wilt nog in hoogere mate Christen zijn en zoo veel mogelijk op mij gelijken — o dan zeg ik u het geduld is voor u noodzakelijk.

Zeg mij hoe wilt gij zonder het geduld stand houden in bekoringen zoo veelvuldig en zoo hevig? Hoe de wereld, uwe hartstochten en gebreken bestrijden, hoe volharden schoon allen u om uwe deugd bespotten en verachten?

Zonder het geduld zult gij weldra den moed laten zinken en stil staan op den weg der volmaaktheid. Zonder het geduld zal weldra uw ijver verflauwen, uwe inspanning verminderen. Zonder het geduld

zult gij wel de hand slaan aan den ploeg maar spoedig omzien, en den akker uws harten onbebouwd laten en bij gevolg ongeschikt worden voor het rijk van God.

3. Door het geduld echter zult gij aan mij, uwen gekruisten leermeester en uw voorbeeld, gelijkend worden. Door het geduld zult gij steeds onderworpen blijven aan mijnen heiligen wil en tevreden zijn met mijn wijze doch ondoorgrondelijke beschikkingen. Gewapend met het geduld, zult gij kracht genoeg hebben, altijd te doen, wat mij behagelijk is.

Daardoor zult gij vele zonden van uw vorig leven afboeten daar door zult gij sterk en bestand worden tegen vele bekoringen.

Daardoor zult gij opgewassen

zijn tegen het menschelijke opzicht tegen de afkeuring en de bespotting der wereld. Want mogen de boozen ook al om u lachen, het zal u niet verlegen maken, mogen ze u ook lagen leggen en u openlijk bestrijden, gij zult hen onverschrokken in de oogen zien.

4. O, mijn kind, onthoud het toch, geene wederwaardigheden kunnen u treffen als ik het niet veroorloof en ze u niet overzend.

Wat u dus overkomt, neem het aan en verdraag het met geduld, als zaagt gij uwen hemelschen Vader u met eigen hand kastijden.

Wel zal uw zwakke natuur de smart gevoelen en zuchten en weenen, dat is menschelijk en het gevoel kunt gij niet wegwerpen — maar die smart te gevoelen is nog geen

zonde — wil echter niet morren ,
wil niet ontevreden worden wijl
u dat overkomt.

Neen, mijn kind, maar tracht
eene heilige onverschilligheid in u
op te wekken, eene heilige onver-
schilligheid, waardoor gij, na uw
best gedaan te hebben, alles aan
mij overlaat en met algehee-
le onderwerping aan mijnen wil niet
meer naar voorspoed verlangt dan
naar tegenspoed, rijkdom en over-
vloed niet meer waardeert dan
armoede en kommer; de gezondheid
niet meer begeert dan ziekte, den
vrede niet meer dan de vervolging.
Eene heilige onverschilligheid, die
in alles tot laatste woord heeft: Heer
ik ben bereid, doe wat Gij wilt.

Wilt gij echter volmaakt zijn en
meer op mij gelijken — lijd dan

met vreugde, met blijdschap dan vooral, wanneer gij door bekoringen gekweld wordt: wel wetende dat de beproeving in u het geduld aankweekt en het geduld u tot hooger deugd en belooning voert. Wel wetende, dat naarmate gij hier op aarde meer zult geleden hebben om mij te behagen, gij ook te zekerder zult zijn, deel te hebben aan mijn rijk en mijne glorie.

5. Mijn kind, ziedaar den waren weg, die ten leven leidt; ziedaar de poort, waardoor gij het hemelsch Jerusalem kunt binnengaan. Zeg niet: te smal is die weg, te eng die poort en hard zijn die woorden; want, mijn kind, harder, verschrikkelijker is het, eenmaal dat laatste woord te hooren: Wijk van mij, gevloekte, in het eeuwig vuur.

zult gij wel de hand slaan aan den ploeg maar spoedig omzien, en den akker uws harten onbebouwd laten en bij gevolg ongeschikt worden voor het rijk van God.

3. Door het geduld echter zult gij aan mij, uwen gekruisten leermeester en uw voorbeeld, gelijkend worden. Door het geduld zult gij steeds onderworpen blijven aan mijnen heiligen wil en tevreden zijn met mijn wijze doch ondoorgrondelijke beschikkingen. Gewapend met het geduld, zult gij kracht genoeg hebben, altijd te doen, wat mij behagelijk is.

Daardoor zult gij vele zonden van uw vorig leven afboeten daar door zult gij sterk en bestand worden tegen vele bekoringen.

Daardoor zult gij opgewassen

zijn tegen het menschelijke opzicht tegen de afkeuring en de bespottung der wereld. Want mogen de boozen ook al om u lachen, het zal u niet verlegen maken, mogen ze u ook lagen leggen en u openlijk bestrijden, gij zult hen onverschrokken in de oogen zien.

4. O, mijn kind, onthoud het toch, geene wederwaardigheden kunnen u treffen als ik het niet veroorloof en ze u niet overzend.

Wat u dus overkomt, neem het aan en verdraag het met geduld, als zaagt gij uwen hemelschen Vader u met eigen hand kastijden.

Wel zal uw zwakke natuur de smart gevoelen en zuchten en weenen, dat is menschelijk en het gevoel kunt gij niet wegwerpen — maar die smart te gevoelen is nog geen

zonde — wil echter niet morren ,
wil niet ontevreden worden wijl
u dat overkomt.

Neen, mijn kind, maar tracht
eene heilige onverschilligheid in u
op te wekken, eene heilige onver-
schilligheid, waardoor gij, na uw
best gedaan te hebben, alles aan
mij overlaat en met algeheele
onderwerping aan mijnen wil niet
meer naar voorspoed verlangt dan
naar tegenspoed, rijkdom en over-
vloed niet meer waardeert dan
armoede en kommer; de gezondheid
niet meer begeert dan ziekte, den
vrede niet meer dan de vervolging.
Eene heilige onverschilligheid, die
in alles tot laatste woord heeft: Heer
ik ben bereid, doe wat Gij wilt.

Wilt gij echter volmaakt zijn en
meer op mij gelijken — lijd dan

met vreugde, met blijdschap dan vooral, wanneer gij door bekoringen gekweld wordt: wel wetende dat de beproeving in u het geduld aankweekt en het geduld u tot hooger deugd en belooning voert. Wel wetende, dat naarmate gij hier op aarde meer zult geleden hebben om mij te behagen, gij ook te zekerder zult zijn, deel te hebben aan mijn rijk en mijne glorie.

5. Mijn kind, ziedaar den waren weg, die ten leven leidt; ziedaar de poort, waardoor gij het hemelsch Jerusalem kunt binnengaan. Zeg niet: te smal is die weg, te eng die poort en hard zijn die woorden; want, mijn kind, harder, verschrikkelijker is het, eenmaal dat laatste woord te hooren: Wijk van mij, gevloekte, in het eeuwig vuur.

O mijn kind, hard voor het vleesch zijn mijne woorden waardoor ik u deugden predik — doch moge 't u moeite en inspanning, ja veel arbeids kosten om nederig, geduldig, zachtmoedig, in één woord deugdzaam en mij gelijkendte worden — zie, groot is ook de belooning.

Kort is de strijd en licht door mijne hulp en genade — maar ontzaglijk en eeuwigdurend is het loon den overwinnaar weggelegd.

Hard is dat woord; o ja, de deugd, de volmaaktheid kost zelfbeheersching, kost versterving en edelmoedige verloochening van u zelven — doch ik heb het u voor gedaan — ik heb het eerst dat harde woord in mijn leven verwerkelijkt; ik ben het eerst geduldig, nederig en zachtmoedig deugdzaam geweest. Welk een

troost, welke bemoediging voor u? overweeg eens hoe ik leefde, leed en stierf aan het kruis zonder één woord van ongeduld te uiten.

Hard is mijn woord, dat geduld en lijden predikt, maar mijne Heiligen hebben het aangenomen en onderhouden.

Werp uwe oogen op de Apostelen, op de Martelaren op zoo vele heilige Bisschoppen en Priesters — ga eens na, wat zij al geleden hebben, hoe zij bekoord, hoe zij gekweld werden op allerlei wijzen, onder alle opzichten.

Mijn kind, volg die lange rij van voorbeelden na, weet wel als gij weigert met hen te lijden, dan weigert gij ook met hen gekroond te worden.

Hard is dat woord; doch wat getroost zich de wereldling al niet

voor aardsch, voor vergankelijk geluk, voor vreugde en ijdele eer; ja, wat getroost zich de zondaar al niet voor de voldoening zijner lusten.

Welaan dan, mijn kind, ding naar den prijs; wedijver met anderen en schaam u niet te lijden en u inspanning te getroosten voor den hemel terwijl er zoovelen rondom u alles over hebben voor het tijdelijke en vergankelijke, voor een niet.

6. *De leerling.* O Heer, o goede Meester, uw wil geschiede! Doe mij lijden hier, maar spaar mij ginds, in de eeuwigheid. Ik aanvaard uw woord, het zal mij niet meer hard in de ooren klinken, wijl een hemel mij toelacht, wijl uwe liefde mij aanspoort, wijl uw voorbeeld mij tot navolging dwingt.

Maar ach Heer, Gij weet wie

ik ben. Beter kent Gij mij, dan ik mij zelven ken. Gij weet, ik wil wel, doch mijn vleesch, mijn bedorven hart is zoo zwak! En als de beproeving lang duurt en in hevigheid toeneemt, hoe mijn Heer en dierbaarste Meester, zal ik dan volharden. — Altijd naar nederigheid streven; altijd de minste te wezen — geheel mijn leven lang — minachting en miskening verdragen, neen, liefhebben en zoeken, ach Heer, schoon ik uit liefde voor U en uit verlangen, U te behagen, zoo gaarne U toeroep: ik wil het! Uw wil geschiede! toch schijn ik als niet te willen, toch schijnt mijn hart er voor terug te deinzen.

7 *Jesus.* O, mijn kind, ken ik dan uw hart, het maaksel mijner handen niet? Ben ik dan uw Vader niet, die u

niet slechts de kracht ter uitvoering maar ook den wil ten goede zal schenken? Of ben ik niet getrouw en in den strijd aan uwe zijde?

O zeker ik zal niet dulden, dat gij bekoord wordt boven uwe krachten. Neen in bekoringen, in den strijd zal ik kracht en uitkomst geven ter volharding.

Bid dus, mijn kind, en lijd; ongetwijfeld zult gij ter gelegener ure mij ter hulpe zien komen. Ik weet het juiste oogenblik der hulp en der bevrijding te kiezen. Vrees dan niet, maar kies mij tot voorbeeld uws levens, onderwerp u geheel aan mijnen wil.

Maar als de strijd lang duurt, zegt gij; altijd nederig, altijd zachtmoedig te zijn: geheel een leven lang de minste te zijn en de

verachting en miskenning te be-
minnen — doch als mijne genade
u ter beschikking staat en u nim-
mer ontbreekt, wat zorgen, wat
vreezen maakt gij u dan?

Is het niet kort van duur, is
het niet klein en onbeduidend
alles, wat met den tijd vergaat?
Wat is alles hier beneden mijn
kind? — Wil dat nooit vergeten. —
Wat is alles hier op aarde verge-
leken bij de eeuwigheid? Geduld
en moed, een wijle slechts, en —
het einde is daar, het eind des
levens, het eind des lijdens, he
einde van den strijd — en het
begin van eeuwig loon en liefde, van
onvergankelijke glorie breekt voor
u aan! Die volhard zal hebben
ten einde toe zal zalig worden!

OE F E N I N G

VAN DEN H. KRUISWEG.

GEBED TOT VOORBEREIDING.

Mijn God, vol ontzag werp ik mij aanbiddend voor U neder. Ik verheug mij over uwe Majesteit, uw oneindige volmaaktheden en mijne volkomen nietigheid en afhankelijkheid van U. Ik geloof met geheel mijn verstand en wil, dat Gij bestaat van eeuwigheid, één in Wezen en drievuldig in Personen; dat Jesus, de tweede Persoon der H. Drievuldigheid is Mensch geworden, geleden heeft en gestorven is om alle menschen te ver-

lossen en zalig te maken. Ik geloof ook, dat Gij de belooner zijt van het goed en de straffer van het kwaad. Dit en alles, wat Gij openbaard hebt en door de H. Katholieke Kerk te gelooven voorstelt, geloof ik vastelijk omdat Gij, de oneindige waarheid en wijsheid, het gezegd hebt, die niet kunt liegen noch bedriegen noch bedrogen worden.

Op U, Mijn God, stel ik mijn onwrikbaar vertrouwen. Ik hoop van U mijne zaligheid en de middelen, welke ik ter harer verkrijging noodig heb. Dit hoop ik om en door de verdiensten van uwen eenigen Zoon, onzen Heer Jesus Christus, want Gij, die de Almachtige en de eindeloos Goede tevens zijt, hebt mij dit beloofd en Gij zijt eeuwig getrouw in uwe beloften.

Mijn God, ik bemin U en verlang U meer en meer te beminnen met geheel mijn hart en wil, uit geheel mijn verstand en krachten, omdat Gij zijt de oneindige goedheid en volmaaktheid, de oneindig liefdevolle en Barmhartige. Mijn naaste en al het geschapene wil ik slechts om U beminnen.

O God, help mij in dit Geloof, in deze Hoop en liefde te leven en te sterven.

Hartelijk betreur ik alle zonden waardoor ik ooit uwe goddelijke Majesteit en goedheid heb beledigd. Thans haat en verfoei ik ze allen, en iedere zonde in het bijzonder, omdat zij U mishagen, die boven alles verdient bemind en gehoorzaamd te worden. Ach, kom mijne zwakheid te hulp met uwe genade, opdat ik

mijn vast voornemen gestand blijve,
U nimmer meer door eenige zonde
vrijwillig te vergrammen. Amen.

O Goddelijk Hart van Jesus,
dat de afschuwelijkheid der zonde
en de smartelijke voldoening daar-
voor onder zooveel vernederingen
op geheel eigenaardige wijze hebt
ondervonden, en met goddelijke
bedoelingen al uw lijden om mij
te redden uit liefde hebt geleden,
verleen mij de genade deze oefe-
ning van den kruisweg zoo te ver-
richten, dat ik U behagelijk zij, ne-
derig van harte worde en U bewege
medelijden te blijven hebben met
mijne zondige ziel. Maak mij
deelachtig aan alle aflaten, welke
ik thans kan verdienen en pas die
toe op

H. Onbevleete Moeder des Heeren,

die volop gedeeld hebt in al de vernederingen en de smarten van uw goddelijk Kind uit liefde ook voor mij, o bid voor mij in deze ure.

H. Engel Gods, die mij tot beschermer zijt gegeven, wil mij geleiden, bewaren en bestieren Amen.

1^e STATIE.

JESUS WORDT TEN DOOD
VEROORDEELD.

v. *Wij aanbidden U, Christus
en loven U. R. Omdat Gij door
uw heilig kruis de wereld
verlost hebt.*

Met diep ontzag, mijn God, zie ik U hier, voor de rechtbank van uw eigen schepselen, staan met gebonden handen, vreeselijk mismaakt, met een verscheurd soldatenkleed als koningsmantel omhangen, een kroon dragend van bitter pijnigende doornen. O vernederde Koning mijner hoovaardige ziel, welk eene les voor mij! Nu zie ik, wat in uwe oogen aardische grootheid, schoonheid en menschenachting is. Ik klop op mijne borst en smeeke U, wees mij hoovaardigen zondaar genadig; ver-

geef mij, vernederde Jesus, al mijn verzet en al mijn zonden en schenk mij de genade te leeren nederig van harte te zijn.

Heilige Moeder Maria, die om uwe nederigheid zoo hoog verheven zijt, verwerf mij de genade, op aarde alles aan te zien naar de waarde, die Jesus er aan hecht en mij zelve zoo ernstig en oprecht te veroordeelen, dat ik eens genade vinde voor de rechtbank Gods. Amen.

Onze Vader. Wees gegroet...

Ontferm u onzer Heer, ontferm u onzer.

O God wees mij zondaar genadig.

2^e STATIE.

JESUS NEEMT HET KRUIS OP
ZIJNE SCHOUDERS.

Wij aanbidden U, enz.

Met eerbied, goddelijke Leermeester, zie ik U zoo bereidvaardig het hout der schande op uwe schouders nemen, U, den zoon van God, belasten met de zonde der geheele wereld. Zoo is dan schande dragen om God uwen Vader te verheerlijken, om zielen van de zonde te redden, een blijk van hemelsche liefde. Ach God, ik heb het steeds als iets verlagends en afschuwelijks aangezien; ik wilde mij altijd verontschuldigen en konde het niet verdragen, dat men een verkeerde opvatting van mij had. Zoo gaf ik toe aan mijne hoovaardij, soms met belediging van anderen, die

veel beter zijn dan ik. En toch mijn God, Gij die mijn hart doorschouwt, Gij wist hoe schuldig ik soms was, hoe waardig veracht en gehaat te worden door alle schepselen. Goede Leermeester, die U hebt vernederd om mij te genezen, geef mij de genade mij nimmermeer te verontschuldigen tenzij uwe liefde of de liefde van den naaste, die ik niet verergeren mag, het van mij eischt.

O nederige Moeder Maria, verwerf mij van God de genade elke valsche beschuldiging der menschen en alle minachting aan te zien als eene proeve door Jesus mij gesteld om zijn goddelijk voorbeeld van nederigheid en zachtmoedigheid na te volgen. Amen.

Onze Vader. Wees gegroet, enz.

3^e STATIE.DE EERSTE VAL VAN JESUS
ONDER HET KRUIS.*Wij aanbidden U, enz.*

Barmhartige Leermeester, om mij te onderrichten valt Gij hier zoo smartelijk neder door den last uws kruises en mijner zonden. Ik ben niets, ik heb niets, ik kan niets zonder uw genade en toch hield ik het hoofd verheven en bouwde als een vermetele op eigen krachten. Schoon overtuigd van al mijne innerlijke zwakheid en de bedorvenheid mijns harten, waagde ik mij in de gelegenheid der zonde. Ik viel misschien schrikkelijk diep en durfde mij toch nog troosten met de gedachte, dat de bekoring ook zoo hevig was of dat anderen

nog slechter zijn dan ik. Ach, die vermetelheid moest uw Hart wel bitter smarten wijl ze U zoo pijnlijk vallen deed. Vergeef het mij, zachtmoedige Jesus en help mij steeds mij zelven te wantrouwen en slechts op uwe genade steunend, waakzaam en voorzichtig te zijn.

Maria, Moeder der Barmhartigheid, vraag voor mij verachting voor mij zelven en die ware naasten-liefde, die streng voor zich zelve den val des naasten steeds wil verontschuldigen. Amen.

Onze Vader. Wees gegroet. enz.

4^e STATIE.

JESUS ONTMOET ZIJN BEDROEFDE
MOEDER.

Wij aanbidden U, enz.

Welke vernedering voor U beiden, goddelijke Meester, barmhartige Moeder! De koningsdochter ontmoet haar Kind, den Hemelkoning, in gezelschap van beulen en twee moordenaars. God, uitgejouwd door het laagst gemeen en Davids dochter teruggestooten van de laatste omhelzing van haar eenigst, dierbaar, goddelijk Kind. O Jesus, o Maria, nu zie ik in hoe afschuwelijk het was, mij te verheffen boven anderen aan ondergeschikten mijn trots te doen gevoelen of mij te schamen over de geringheid mijner broederen. De ware achting is, door Jesus

bemind, door Maria als kind beschouwd te worden en alle grootheid en achting dezer wereld is minder dan het slijk. O helpt Gij beiden mijn hart te dwingen tot vernedering niet sleehts voor mijns gelijken maar ook voor die beneden mij staan; en elken naaste ook den armste, ook den minste als een broeder van Christus, als een kind van Maria aan te zien. Amen.

Onze Vader. Wees gegroet. enz.

5^e STATIE.

SIMON VAN CYRENE WORDT GE-
DWONGEN HET KRUIS VAN JESUS
TE DRAGEN.

Wij aanbidden U, enz.

Goddelijke Meester, hier herhaalt Gij mij de groote levensles uws Harten: de knecht is niet beter dan de Meester; zijt Gij veracht, gehoond en met een kruis beladen, ik ook, wil ik uw dienstknecht zijn, moet smaad en hoon, het kruis beminnen. Simon van Cyrene begreep dit niet, hij schaamde zich uw kruis te dragen. Maar ik, die onderricht door uw leer en voorbeeld dit wel begreep, hoe dikwerf heb ik mij geschaamd en uit gebrek aan nederigheid geweigerd uw kruis op mijne schouders te nemen.

Hoe zocht ik de eer en den lof der menschen: hoe schaamde ik mij voor anderen vernederd of beneden hen gesteld te worden. Vergeef het mij, ik wil niet langer weigeren uw kruis te dragen, neen bereidvaardig en met moed wil ik elke vernedering aannemen uit uw handen en U op uwe voetstappen volgen.

Bedroefde Moeder, wier troost het was in al uw lijden, vernederd te worden en te lijden met uw Kind, verwerf mij de genade aan uw nederig Hart gelijkvormig te worden. Amen.

Onze Vader. Wees gegroet, enz.

6^e STATIE.

VERONICA ZUIVERT HET AANGEZICHT
VAN JESUS.

Wij aanbidden U, enz.

Edelmoedige Meester, hoe zie ik hier den moed der nederigheid beloond. Verónica, de rijke vrouw, schaamt zich niet hare liefde voor U, haar medelijden met uw smarten voor geheel het U vijandig Jerusalem te belijden; zij dringt met kracht door die woestelingen heen en wischt uw goddelijk aangezicht het bloed en zweet, de tranen af. En Gij, hoe vorstelijk beloont Gij haar: door eene daad van almacht prent Gij uw lieflijk aangezicht haar voor de oogen en leert Gij haar, dat de miskenning en vernedering, gezocht uit liefde

voor U, moge de wereld er om lachen, door den Almachtige met wonderen van genade wordt beloond. Prent, smee ik U, de trekken van uw goddelijk Wezen, ook diep in mijne ziel, opdat ik leere verlangen naar hoon en smaad, waardoor ik uw goddelijk Hart verwikken kan.

Heilige Moeder Maria, verwerf mij de genade, dat de lijdende beeltenis des Heeren mij steeds voor oogen zweve en ik hongerig en dorstig worde, Hem door de beoefening der nederigheid verwikking aan te brengen. Amen.

Onze Vader. Wees gegroet, enz.

7^e STATIE.

TWEEDE VAL VAN JESUS ONDER
HET KRUIS.

Wij aanbidden U, enz.

Nog smartelijker dan den eersten keer, valt Gij, goddelijke Meester hier wederom ter aarde. Gij, God van glorie, in luister boven de engelen verheven, Gij in alles gelijk aan God den Vader en den H. Geest, zijt om mij mensch, — ach neen minder dan een mensch, minder dan de laagste boosdoener geworden. En ik in zonde geboren, in zonde opgegroeid, schoon rein gewasschen door U, in zonde zoo dikwerf hervallen, ik beeldde mij in iets te zijn in de oogen Gods en der engelen door gewaande deugd, die de proeve der bekoring

niet kon dragen. Barmhartige Leermester, ach richt mij op want ik lig ter aarde, niet gelijk Gij uit liefde, uit bezorgheid voor de zielen maar door hoovaardij, door ontrouw en herval. O geef, dat mijn zondig verleden voor mij eene bron worde van berouw en zelfvernederingsen, zoodat ik steeds, schreiend om de miskenning jegens U gepleegd, mij zelve als den laagsten en grootsten aller zondaren beschouwe.

Heilige Maria, toevlucht der zondaren, ach beur mij op uit al mijn overtredingen en help mij, mij zelve te verachten. Amen.

Onze Vader. Wees gegroet. enz.

8^e STATIE.

JESUS TROOST DE WEENENDE
VROUWEN.

Wij aanbidden U, enz.

Goddelijke Leermeester hoe wijst Gij hier het medelij der vrouwen af omdat Gij troosteloos lijden wilt; hoe leert Gij haar, dat de eenige troost, die men U bieden kan, slechts berouw over de eigen zonden, dat is, medelij met den beleedigden God kan zijn. En ik, ik was ontevreden en gaf den toegang aan allerlei verkeerde opvattingen en liefdelooze vermoedens als men mij oplettendheden of troost onthield in mijne aardsche beproevingen. Ik dacht veeleer er aan, dat ieder mij zijn zorgen moest toonen als droeg ik het zwaarste

kruis dan te bedenken, dat ik, na al mijn zonden, het lichtste kruis te dragen had. O Jesus leer mij lijden zoo als Gij; leer mij in stilte lijden; leer mij den naaste met alle oplettendheid vertroosten en verkwikken doch voor mij zelf geen wederdiensten vergen.

Heilige Maagd Maria, verwerf mij de genade, mijn medelij met Jesus smarten en alle leed door Hem mij toegezonden, dienstbaar te maken aan de boete en voldoening voor mijn afgeloopen zondig leven. Amen.

Onze Vader. Wees gegroet. enz.

9^e STATIE.DERDE VAL VAN JESUS ONDER
HET KRUIS.*Wij aanbidden U, enz.*

Goede Meester hoe onbeschrijfelijk smartvol valt Gij hier nogmaals door uitputting van uw krachten op uw kruisweg neder. En toch blijft uw hart in vrede, Gij verdraagt stilzwijgend alle smaad en vloeken en tracht met uw laatste inspanningen weer op te staan. Als ik door uwe wijze toelating nederviel en nogmaals viel in dagelijks gebreken of wel uit innerlijke zwakheid, of wel door onvoorzichtigheid en zelfvertrouwen, dan was mijn hart den vrede kwijt; ongeduldig met anderen of mij zelve, dreigde ik den moed tot opstaan en volharding op te geven. — Ach

Heer, ik hoovaardige begreep mijn eigen zwakte en bedorvenheid niet. Ik moest geduldig zijn ook met mij zelven, den moed bewaren en met al mijn krachten trachten wederop te staan om mij met meer wantrouwen op mij zelven vaster aan uwe hulp en genade vast te houden. Vergeef mij mijne hoovaardigheid en leer mij uit mijn zonden en gebreken het middel maken mij zelf te vernederen en zoo mijn feilen tot meerdere vervolmaking te benutten.

Heilige Moeder Maria, verwerf mij den goeden Geest van Jesus nederig Hart, waardoor ik meer en meer beseft, dat ik niets goeds vermag, maar tot alle kwaads in staat ben, indien zijne genade mij niet helpt. Amen.
Onze Vader. Wees gegroet, enz.

10^e STATIE.

JESUS WORDT ONTKLEED EN MET
GAL GELAAFD.

Wij aanbidden U, enz.

Dat was uw grootste smaad, o
Heilige der heiligen, ontkleed te
worden; dat was een bittere smart
op nieuw uw wonden op te scheuren,
de ontelbare wonden aan uw heilig
lichaam toegebracht. Hoe schaam
ik mij, hier voor uw voeten, ik
ijdele in kleeding, vol zucht naar
weelde; ik lafhartige, die mij soms
schaam voor de wereld het kleed
en den sluier der heilige zedigheid
te dragen. Ik, die den spot vrees
van lichtzinnigen en uit vrees voor
spot mij vrij maak met wereldsche
ijdelheid en dubbelzinnigheden,
welke zoo in strijd met Jesus god-

delijke reinheid zijn! — Barmhartige Jesus vergeef ~~het~~ mij, ach geef mij de genade boven alles rein te zijn naar ziel en lichaam en nooit dat kleed der heiligheid te verliezen. Maak voorzichtig mijne oogen, mijne ooren, geheel mijn voordoen in de wereld, opdat ik, wat ook de menschen zeggen, zelfs de schaduw der onkuischheid van mij verre houde.

— Heilige Maria, onbevleete, ach wapen mij met moed en hul mij door uw voorspraak in Gods genade opdat ik rein en zedig leve. Amen. *in myne belofte.*

Onze Vader. Wees gegroet, enz.

*Van Lieveheide ten einde
— de volharder*

IIe STATIE.

JESUS WORDT AAN HET KRUIS
GENAGELD.

Wij aanbidden U, enz.

Zoo zijt Gij dan naar het woord der Schrift ten vloek geworden, o goddelijke Meester, om mij, den hoovaardige, van den vloek der eeuwige verwerping te redden. In uw wreed, vastgenageld lichaam wilt Gij de trotschheid boeten, die er ligt in de (onbeschofte) vrijheid van de zonde; het verzet vergoeden tegen God uw Vader door uw gehoorzaamheid tot aan den dood des kruises. De opstandeling, de hoovaardige zondaar, het nietig schepsel, dat zich durfde verzetten en de vrijheid van eigen lustvol-doening stellen boven de liefde-

banden van uw geboden, o Jesus,
dat ben ik! Ontferm U mijner; hecht
mij aan uw kruis, nagel vast mijn
hartstochten, mijn lusten en mijn
wil en leer mij, ondanks harden
strijd tegen duivel, wereld en
vleesch mij met liefde en vreugde
voegen naar uw geboden. *ompe g'helezen in
regelen*

O toevlucht der zondaren, H.
Maagd Maria heb medelij met mij,
uw schuldig kind, verbreek met uw
machtige moederarmen de banden;
die mij aan mijne begeerlijkheden
binden en hecht mij onverbreek-
baar vast aan de wilsvoldoening van
Jesus, uwen Zoon. Amen.

Onze Vader. Wees gegroet. enz.

12^e STATIE.

JESUS STERFT AAN HET KRUIS.

Wij aanbidden U, enz.

Sterven tusschen twee moordenaars, sterven, verlaten van alles, wat de wereld troostends en verkwikkends biedt, sterven zelfs verlaten van uw hemelschen Vader, o Jesus, welke onthechting welke nederigheid! — Leer mij ook sterven aan de zonde, aan de wereld, aan genoegens en vermaken; leer mij ook sterven aan mij zelven, en dan en zoo slechts U geheel en onverdeeld toebehooren. Wat hebt Gij mij bemind, mij, die het zoo weinig verdiende! Met Magdalena kniel ik aan uw voeten, omhels ik den stam des kruises, U smeeënd, o Jesus, leer mij alles verachten,

wat Gij niet zijt om slechts U te achten boven alles; maak mij nederig en zachtmoedig maar vlammend ook van liefde om door haar warmte en tranen mijn zondig verleden uit te delgen.

Verheven Moeder, met zooveel majesteit in al uw smart staande onder het kruis en Jesus lijden deelend, ach bid voor mij, dat ik steeds nederig gebogen blijve aan Jesus voeten, om met een hart vol boete en rouwe voor Hem alleen te leven. Amen.

Onze Vader. Wees gegroet, enz.

13^e STATIE.

JESUS, WORDT VAN HET KRUIS
AFGENOMEN.

Wij aanbidden U, enz.

Nu rust de zoo gesmade als
boosdoener gerichte in uw armen,
nederige Moeder. Gij schaamt U
zijner niet, ach neen, zijne schande
is uwe glorie; zijn mismaking,
uw vertroosting, want dat alles
geschiedde om het vurig verlangen
van uw beider Harten te vervullen,
de hoovaardige, zondige wereld
langs den weg der zelfverneder-
ing weer tot God terug te brengen.
Ach, elke wonde herinnert U aan
mijne zonde! Ik ook, ik ben een der
hoovaardigen, die uw moederhart
zoo diep verwonden en uw god-
delijk Kind zoo lijden deden. O

Moeder verkrijg voor mij de vrucht
van Jesus lijden opdat ik afstand
doe van mijne hoovaardij en ook
door zelfvernedering naar God en
naar den Hemel streve. Amen.

Onze Vader. Wees gegroet, enz.

14^e STATIE.

JESUS WORDT IN EEN NIEUW GRAF
BEGRAVEN.

Wij aanbidden U, enz.

Wat is der wereld grootheid,
welke waarde heeft menscheer
en menschenachting! Gij Jesus
leert het mij: Hosanna den Zone
Davids, gezegend Hij, die komt
in 's Heeren naam, zoo jubelde
datzelfde volk, dat na weinig dagen
U toeriep, kruisig Hem. Gij werdt
gekruisigd, zoo wreed als de meest
versmade, doch de troon der
diepste vernedering werdt uw glo-
rietroon, Gij stierft en werdt ge-
lijk ieder menschenkind begraven
doch ook uw graf zal glorievol zijn.
Zoo is dan de lof der wereld een scha-
duw, een verwelkte bloem, zoo is

dan de dienst van God, de zelfverneder-
 nering, de weg tot ware eer en
 grootheid, tot blijvende verheer-
 lijking. O Jesus leer mij in dit
 kortstondig leven de grootheid, eer
 en roem der wereld te verachten en
 langs versmading, vervolging, langs
 kruis en dood, door het graf tot
 U naar eeuwigen roem te streven.

Heilige Maria, toonbeeld van
 nederigheid, help Gij mij met een
 hart vol moederlijke zorgen den
 grondslag aller deugd en aller groot-
 heid, de nederigheid in mijn hart
 te leggen, opdat ik na een nederig
 en zachtmoedig leven uw Kind
 aanschouwe in eere en zaligheid.
 Amen.

Onze Vader. Wees gegroet, enz.

DANKGEBED.

Met een hart vol berouw, met een hart vol liefde zeg ik U dank, mijn God, voor de genade en de weldaden, welke Gij mij gedurende deze heilige oefening hebt geschonken. Hoe verregaande is de goedheid uws Harten jegens een hoovaardig zondaar, die zoo dikwijls de eeuwige verwerping heeft verdiend.

Goede Jesus, nederige Koning, hier op den troon uws kruises verheven, welke grootmoedigheid heeft U toch gedreven zooveel smaad, zooveel smart voor mij te lijden? Gij, God van eeuwigheid, hebt

U bekleed met mijne menschelijke natuur om in uwe ziel en in uw lichaam zoo wreed te boeten voor mijne zonden. Hoe onmenschelijk zijt Gij ontwricht! Hoe wreed zijn uw schuldellooze handen, uw heilige voeten vastgeklonken! Hoe woest is uwe Zijde doorstoken! De duisternis des doods heeft uwe oogen gesloten! Uw heilig Hoofd is zoo smartelijk gekroond! O Koning der liefde, zoo miskend met zooveel ondankbaarheid vergolden! Schuldeloos Lam om de zonde van ons, uw volk, geslacht! O welbeminde des Vaders, die ofschoon er geen kwaad in U te vinden was, al den haat en den afschuw uws Vaders, door ons verdiend, hebt willen dragen — wat heeft U toch bewogen onder boosdoeners gerangschikt en ge-

hoorzaam te worden tot den schandelijksten en smartelijksten dood?

Ach, ik weet het, goddelijke edelmoedigheid en liefde, dreef U ons, gestorvenen door de zonden, wederom op te wekken tot het leven der genade; ons te verlossen, te zuiveren en te heiligen; ons den hemel weer te openen — ons te openbaren hoe lief Gij ons hadt, ja, ons te dwingen U weder te be-
minnen.

Goddelijke edelmoedigheid en liefde voor mijne onedelmoedige en liefdelooze ziel! — Ik was de oorzaak van al uw lijden. Om mijne hoo-
vaardij werdt Gij vernederd; om mijne zucht naar menschenachting, werdt Gij versmaad en minder dan een boosdoener geacht; om mijne traagheid in den dienst van God,

hebt Gij U geen rust gegund geheel uw leven; om mijne zinnelijkheid hebt Gij U verstorven in armoede en kommer dag en nacht. Ik vluchtte kruis en lijden en Gij hebt het gezocht ter wille van mij. Ik was ongehoorzaam door de overtreding van Gods wetten en Gij zijt, voor mij, gehoorzaam geworden tot den dood des kruises. Zoo hebt Gij, o mensch geworden God, in uw menschelijk lichaam geboet voor mij! En ik, die dat alles wist, ik onedelmoedige en liefdelooze, ik heb, al uw goddelijke liefde en edelmoedigheid miskennend, zoo dikwerf U op nieuw gekruisigd door mijne zonden.

O barmhartige, eindeloos liefdevolle Jesus, die mijn ondank reeds zoo lang met geduld verdragen

hebt, wat zal ik U voor al uw goedheid wedergeven! — Treuren zal ik, heel mijn leven over de beledigingen en miskenning door mij U aangedaan. Vreezen en vluchten zal ik, als het grootst en eenigst kwaad, de zonde, die U zooveel lijden heeft berokkend. Navolgen wil ik U door mijne lusten en begeerlijkheden te kruisigen door versterving en verloochening. Uwe liefde vergeten, wil ik nimmer meer! Neen, vol eerbied en ontzag maar teeder ook, innig, met de daad wil ik U voortaan beminnen. Ach, sta mij daarin bij met uw genade, opdat ik voortaan voor U leve, in uwe liefde eenmaal sterve en dan, eeuwig U beminne in den hemel. Amen.

Hierna bidt men met een berouwvol

hart: Zes maal het *Onze Vader* en het *Wees gegroet* telkens daar achter voegend: *Eere zij den Vader. enz.* volgens de bedoeling van Z. H. den Paus, ten einde de aflaten, aan de oefening van den H. Kruisweg verbonden, te verdienen.

INHOUD.

	Bladz.
Voorwoord	V.
Gebet van den H. Bernardus . .	1
Onderrichtingen over de Nederigheid om ter Christelijke volmaaktheid te geraken	3
De beknopte leer over de Nederig- heid van den eerwaardigen Joannes Ruysbroek	102
Gedachten over de nederigheid, ge- trokken, uit de schriften van verschillende schrijvers over het geestelijk leven	116

DAGELIJKSCHE GEBEDEN VOOR DE BEMINNAREN VAN JESUS H. HART.

De plicht eens Christens	147
Verzuchtingen tot Jesus des morgens bij ons ontwaken	151
Morgengebed	156
Korter morgengebed	168
Christelijke grondregels en opmer- kingen	174
Christelijke levensregel.	204
Avondgebed. — Litanie der H. Maagd Maria	230

Gebeden gedurende het H. Offer der Mis	256
Bezoek bij Jesus in het H. Sacrament des Altaars	289
Litanie van den H. Naam Jesus	309
Litanie van alle Heiligen	313
Gebeden bij het ontvangen van het H. Sacrament der Biecht	326
Gebeden bij het naderen tot de H. Communie	343
Heilig onderhoud met Jesus gedu- rende de Vespers of het Lof	375
Oefening van den Kruisweg	464

DRUKFEILEN.

Bladzij.	Regel.	Staat.	Lees.
149	1. v. o.	de uwen zij	de uwe zij
256	10 " "	kruizes	kruises
	1 " "	schreijende	schreiende
305	2 " "	opdat ik door	opdat door
376	8 " "	getuigenis	gebeurtenis
382	1 " "	loftuiging	loftuiting
436	7. v. b.	tweifel	weifel
